Kafkas Kaplanı

UZUN KILIÇLI KAHRAMANIN YENİ SERÜVENİ

Kafkas Kaplanı

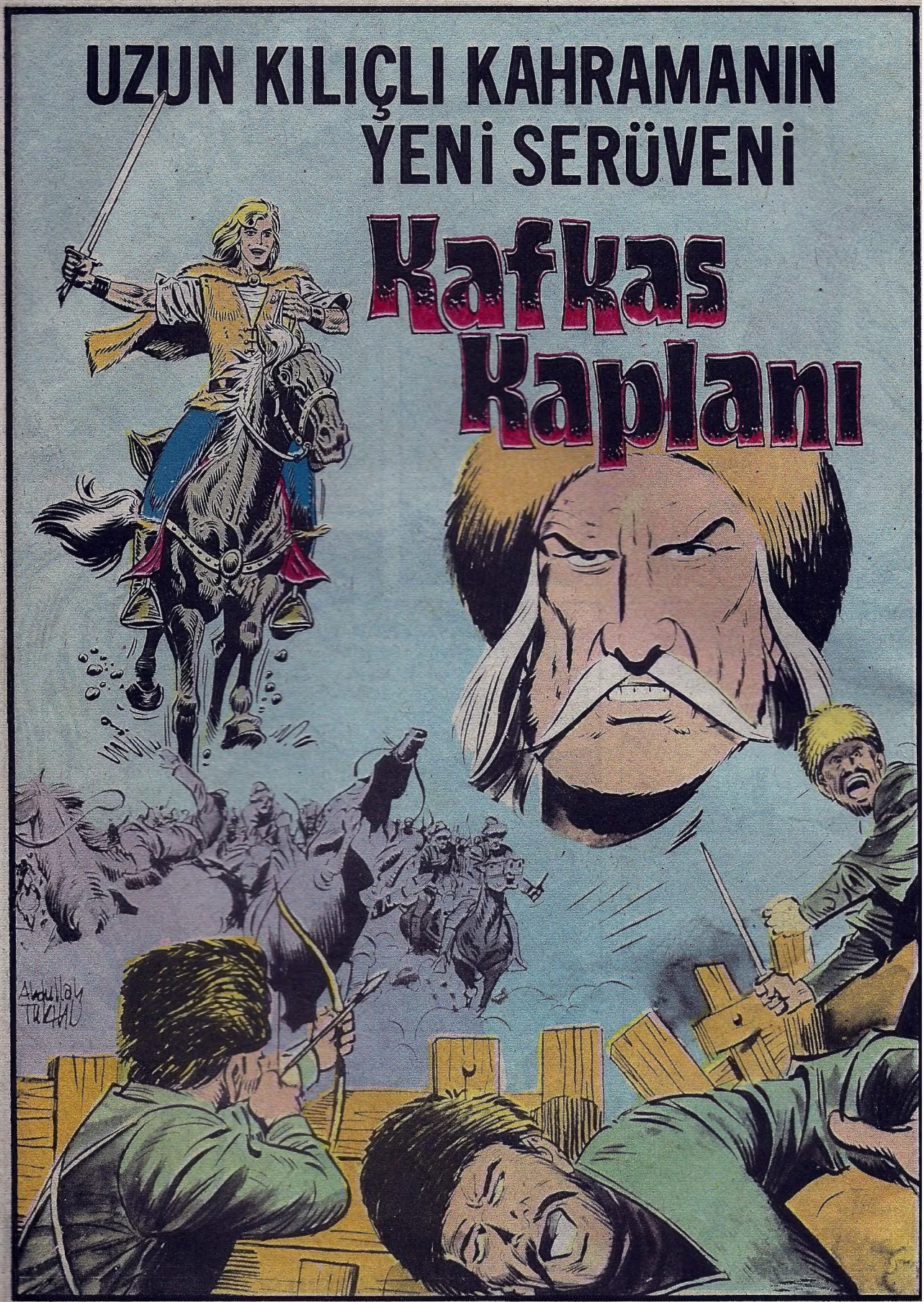

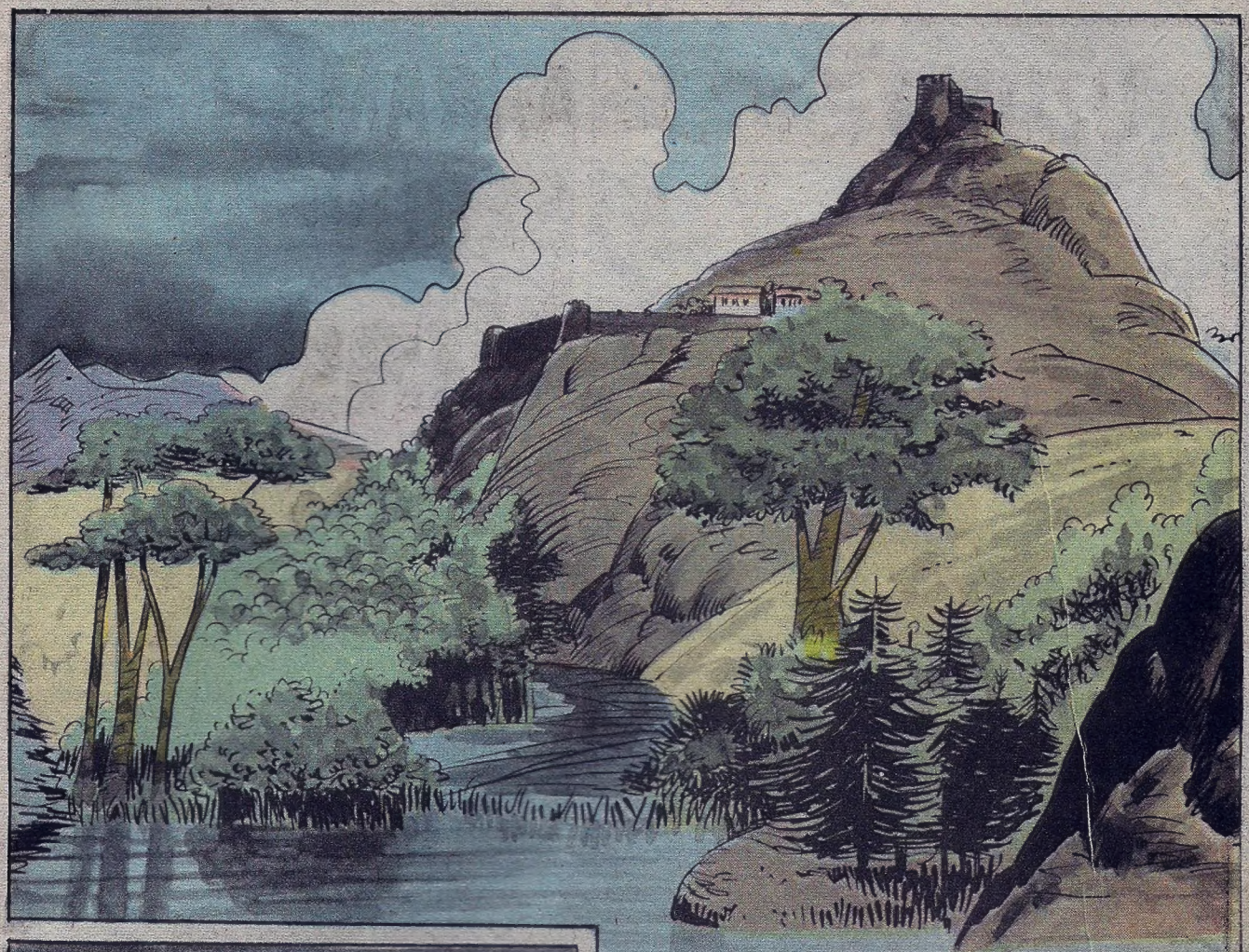

Kıpçaklar Şamahi kentini ellerine geçirebilmek için bütün güçlerini toplayarak hücuma kalkmışlardı. Kıpçaklara karşı koyamıyacağını anlayan Şeyh Haşim, Cengiz Han'dan yardım istemişti. Bu arada büyük karargâhı Şamahi kalesini takviye etmiş, Kıpçak ordusunun yoluna dikilen bu kaleyi yanaşılmaz bir kartal yuvası haline getirmişti...

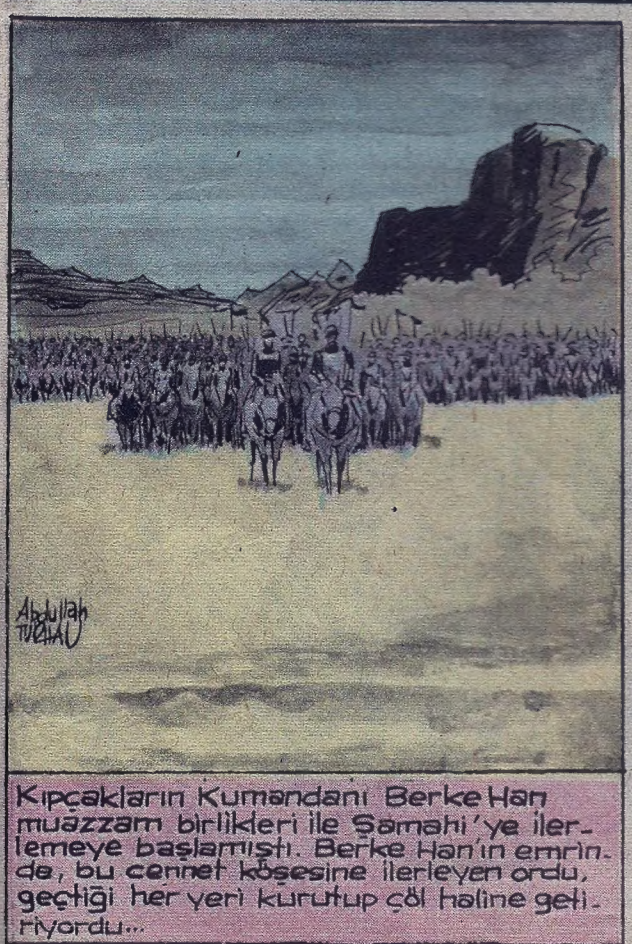

Kıpçakların Kumandanı Berke Han muazzam birlikleri ile Şamahi'ye ilerlemeye başlamıştı. Berke Han'ın emrinde, bu cennet köşesine ilerleyen ordu, geçtiği her yeri kurutup çöl haline getiriyordu...

Berke Han, ezeli düşmanı olan Şeyh Haşim'in kellesini koparmak ve Şamahi kentini biran evvel ele geçirmek için sabırsızlanıyordu...

Diğer taraftan Şeyh Haşim, sağ kolu Ali Bey'e, Kıpçakları göğüsleyip yeteri kadar bozguna uğratması için emir vermişti...

Uzun bir yolculuktan sonra Ali Bey arkasındaki Şamahilerle Miskit civarındaki ormana varmışlardı...

Ali Bey ormana bir müddet baktıktan sonra adamlarına dönüp...

KIPÇAKLARI BURADA KARŞILAYACAĞIZ! ORMANDA ONLARA UYGUN TUZAKLAR HAZIRLAYACAĞIZ BİR KISMINIZ BURADA KALSIN!

Kumandanlarının emrini alan askerler tuzak için hazırlıklara giriştiler. Kazma kürek alarak ormanın içine girdiler

Kazma kürek sallıyarak çukurlar aç-maya, kargılarla engeller yapmaya başladılar...
TUZAKLARIN ÜZERLERİNİ ÇALI ÇIRPILARLA ÖRTÜN!
ŞİMDİ KIPÇAKLARI BU ORMANDAN GEÇİRMEK İÇİN ÇARELER ARAMALI...
Ali Bey başını ufuktaki sarp ve yüksek kayalara doğru çevirdi...
KIPÇAK ORDUSU GEÇİDE HENÜZ VARMAMIŞTIR. EĞER O YOLU KA-PATIRSAK DÜŞMAN ŞAMAHİ'YE GİTMEK İÇİN ORMANDAN GEÇMEK ZORUNDA KALACAK.

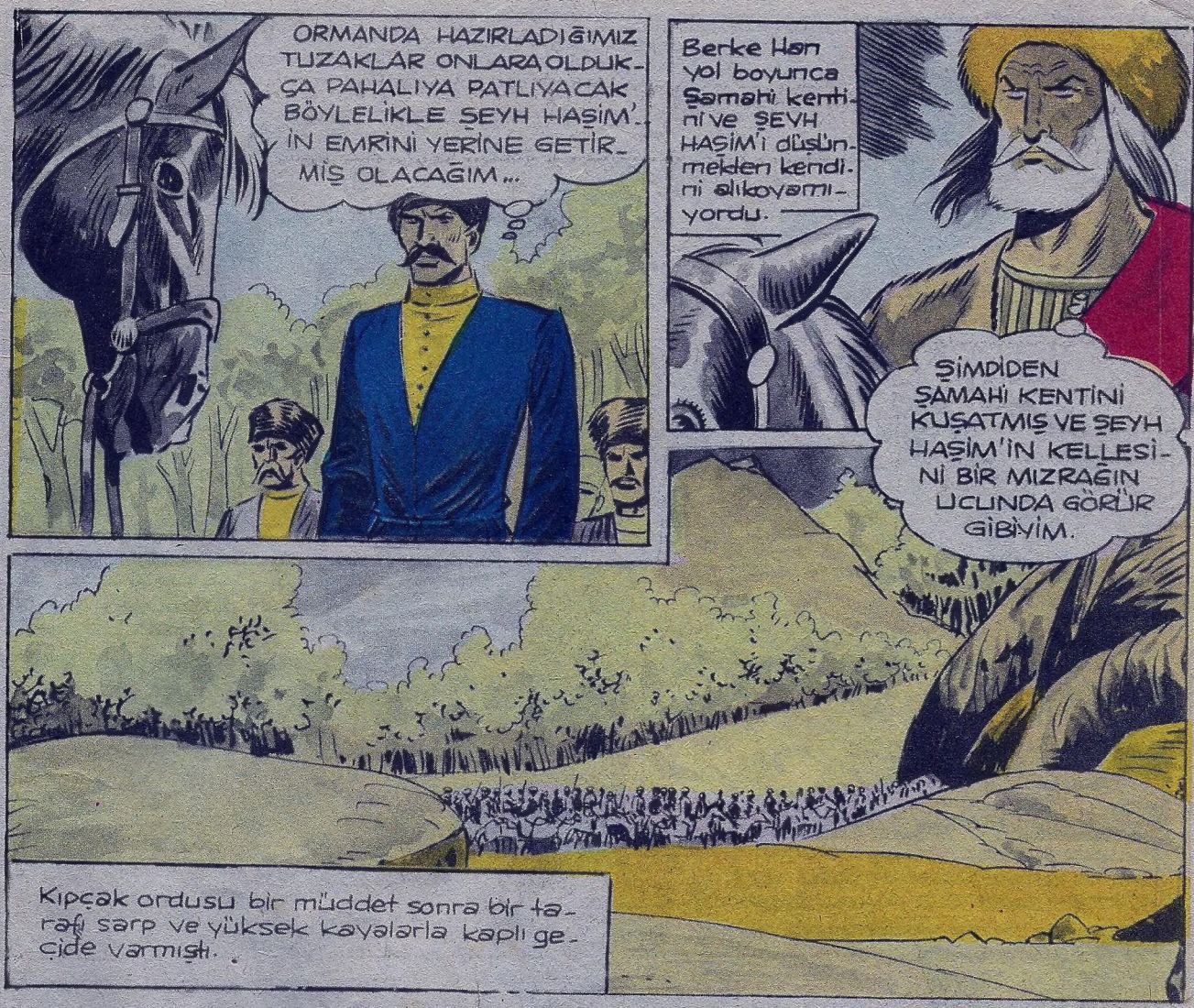
ORMANDA HAZIRLADIĞIMIZ TUZAKLAR ONLARA OLDUKÇA PAHALIYA PATLIYACAK BÖYLELİKLE ŞEYH HAŞİM'İN EMRİNİ YERİNE GETİRMİŞ OLACAĞIM...
Berke Han yol boyunca Şamahi kentini ve ŞEYH HAŞİM'i düşünmekten kendini alıkoyamıyordu.
ŞİMDİDEN ŞAMAHİ KENTİNİ KUŞATMIŞ VE ŞEYH HAŞİM'İN KELLESİNİ BİR MIZRAĞIN UCUNDA GÖRÜR GİBİYİM.
Kıpçak ordusu bir müddet sonra bir tarafı sarp ve yüksek kayalarla kaplı geçide varmışlı.
İŞTE GÖRÜNDÜLER ÇOCUKLARA HABER VERMELİ...
Gözcü, mızrak tutan elini havaya kaldırarak tepede bekleyen arkadaşına işaretini verdi...

Kıpçakların geliş haberini alan diğer gözcü bir ceylan çevikliği ile kayalardan sıçraya sıçraya arkadaşlarının yanına ulaştı.

HAZIR OLUN ARKADAŞLAR! GELİYORLAR!..

Berke Han'ın içine bir kurt düşmüştü. Geçide tam geliyorlardı ki birden atının dizginlerini çekti...

Berke Han sol tarafındaki sarp ve yüksek kayalara doğru başını çevirdi...

Ortalıkta bir ölüm sessizliği hüküm sürüyordu...

Berke Han birşeyler sezmişti...
BU SESSİZLİK HOŞUMA GİTMEDİ. TEDBİRİ ELDEN BIRAKMAMALI..
Kayaların tepesindeki Şamaniler kıpçakların geçide girmesini beklemektedirler...
TUH BERKE HAN UMDUĞUMUZDAN DA ZEKİ İMİŞ. GEÇİDE BİR TABUR ASKER SÜRÜYOR
Gerçekten Berke Han'ın emir vermesi üzerine bir tabur kıpçaklı büyük bir sessizliğe gömülen geçide doğru ilerlemeye başladı...
Birlik geçidin tam ortasına varmışlı ki...
GÜRRR
HEY!

O DA NE?
HEEEEEEY!
Birkaç Şamahili geçitten geçmekte olan Kıpçakların üzerine iri kaya parçalarını yuvarlamaya başlamışlardı..
GAYRET ARKADAŞLAR BU GEÇİT ONLARA MEZAR OLACAK!
SÜRRRRRRRR..
İHİİİ
AHHHH!
GERİ ÇEKİLİN! YOKSA HEPİMİZ EZİLECEĞİZ!

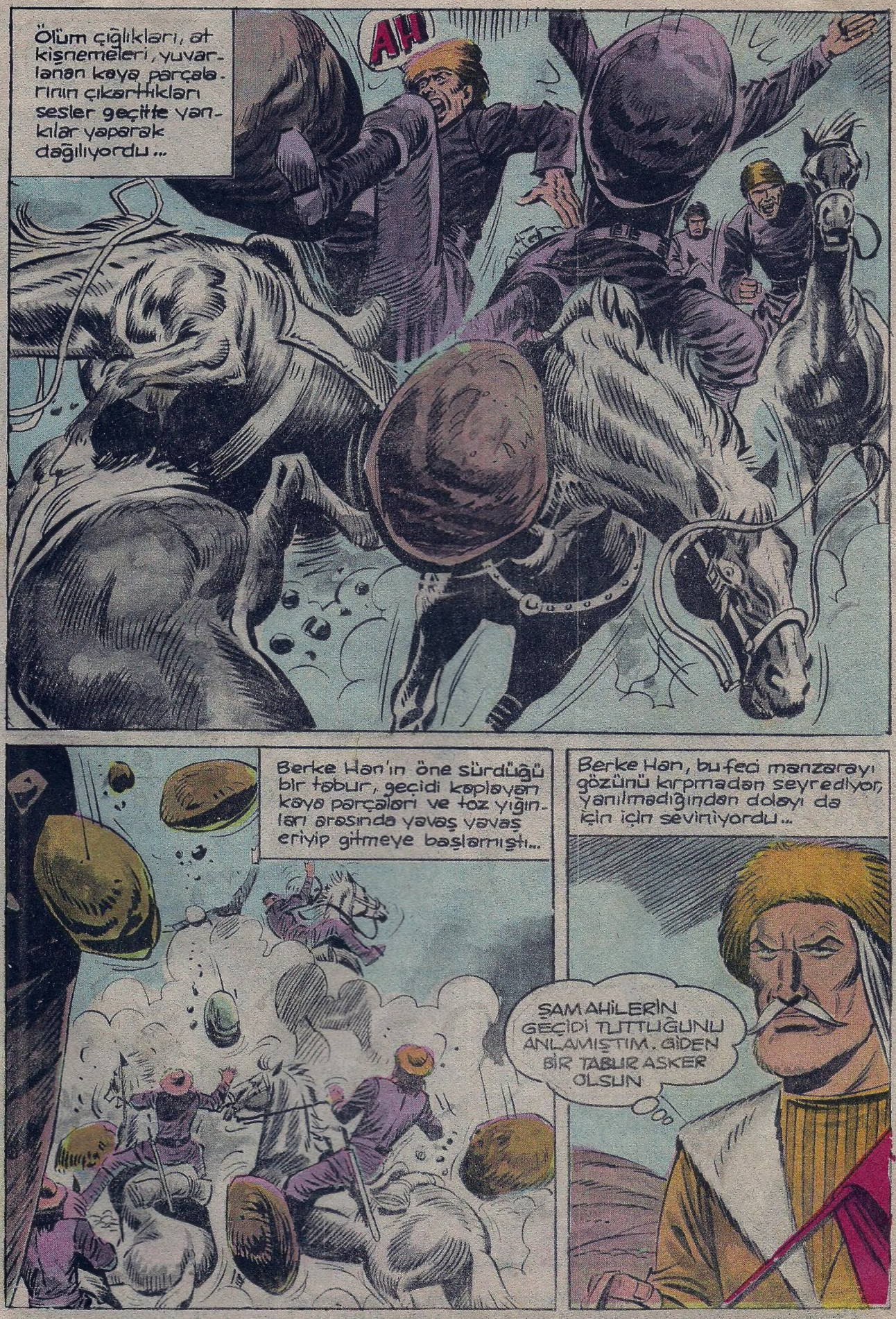
Ölüm çığlıkları, at kişnemeleri, yuvarlanan kaya parçalarının çıkarttıkları sesler geçitte yankılar yaparak dağılıyordu...
AH
Berke Han'ın öne sürdüğü bir tabur, geçidi kaplayan kaya parçaları ve toz yığınları arasında yavaş yavaş eriyip gitmeye başlamıştı...
Berke Han, bu feci manzarayı gözünü kırpmadan seyrediyor, yanılmadığından dolayı da için için seviniyordu...
ŞAMAHİLERİN GEÇİDİ TUTTUĞUNU ANLAMIŞTIM. GİDEN BİR TABUR ASKER OLSUN

GERİ DÖNELİM! MAHVOLDUK!..
Berke Han'in geçitteki taburundan sağ kalanlar selameti kaçmakta buldular...
Aynı anda diğer Şamahiler geçitteki arkadaşlarının yaptıklarını büyük bir keyifle izlemekteydiler...
GEÇİDE GİREN KIPÇAKLARIN HEPSİ ÖLDÜ...
BİR TANE KALDI. O DA ÖLMELİ...
İŞTE ŞİMDİ OLDU
HING!
Şamahilerin biraz ilerisinde, atının üzerinde dimdik duran Ali Bey'in istediği olmuştu...
ÇOCUKLAR VAZİFELERİNİ YAPTILAR GEÇİT KAPANDI...
ŞİMDİ BERKE HAN MECBUREN ORMANDAN GEÇECEK
Berke Han bir tabur askerinin gömüldüğü geçitten gözlerini ayırmıyordu...

ANLAŞILAN BİZİ ORMANA DOĞRU SÜRÜKLEMEK İSTİYORLAR AMA ONLARA BU FIRSATI VERMEYECEĞİM!
ŞAMAHİ'YE GİTMEMİZ İÇİN BU GEÇİTTEN GEÇMEMİZ ŞART!
Geçit Şamahili fedailerin yuvarladıkları kayalardan geçilmez bir kale haline gelmişti...
Berke Han gözlerini, geçidi kaplayan kaya parçalarından ayırarak askerlerine dönüp bağırdı...
HER NE PAHASINA OLURSA OLSUN GEÇİDİ AÇMALIYIZ. DAVRANIN ASKERLER! ATIN ŞU TAŞLARI YOLDAN!
Berke Han'ın gür sesi tepedeki Şamahilerin kuleklerine kadar gelmişti.
EYVAH! KIPÇAKLAR GEÇİDİ AÇMAYA LİĞ-RAŞIYORLAR! ATACAK TAŞ DA KALMADI...
ALİ BEY'İN DÜŞÜNDÜĞÜ OLMADI...
Olanları uzaktan izleyen Ali Bey çok şaşırmıştı...
BERKE HAN'IN BÖYLE BİRŞEY YAPACAĞINI HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM. GEÇİTTEN GİEÇİP ŞAMAHİ KENTİNE ARKADAN SALDIRACAK!

BERKE HAN BENİ ALTETTİ. ONUN ORMANDAN GEÇMESİ İÇİN BİR MUCİZE GEREK!..
Kıpçaklar geçidi kaplayan kayaları temizlemek için çalışmaya başladılar...
Kuvvetlerinin yetemediği iri kaya parçalarını kalın halatlara bağlayıp...
... hayvan gücü ile...
... geçitten çıkarıyorlardı...

Berke Han hayatından memnun, Samahi'ye gitmek için askerlerinin geçidi acmalarını büyük bir sabırla bekliyordu.

Ali Bey ise son derece üzüntülü idi. Başarısızlığa uğramanın verdiği moral bozukluğu onu iyice çökertmiş, adeta tanınmaz bir hale sokmuştu

ŞEYH HAŞİM'İN HUZURUNA NASIL ÇIKARIM BEN ARTIK...

ALLAHIM BANA YARDIM ET...

O anda gök gürültüsünü andıran bir ses ortalığı kapladı. Ali Bey omuzlarına düşen başını yavaş yavaş kaldırdı. Yaşlı gözlerini araladı...

Berke Han da aynı sesi duymuştu. Başını sesin geldiği yöne çevirince...

O DA NE?

HEY ÇOCUKLAR! ŞURAYA BAKIN!.. BUNLARI BİZE TANRI GÖNDERDİ...

BERKE HAN SUDAN ÇIKMIŞ BALIĞA DÖNECEK!..

Berke Han, hiç hesapta olmayan bu olay karşısında şaşkına dönmüştü.. Azgın hayvan sürüsü burunlarından soluya soluya Berke Han'ın kalabalık ordusu üzerine büyük bir gürültü ile sel gibi akmaktaydılar...

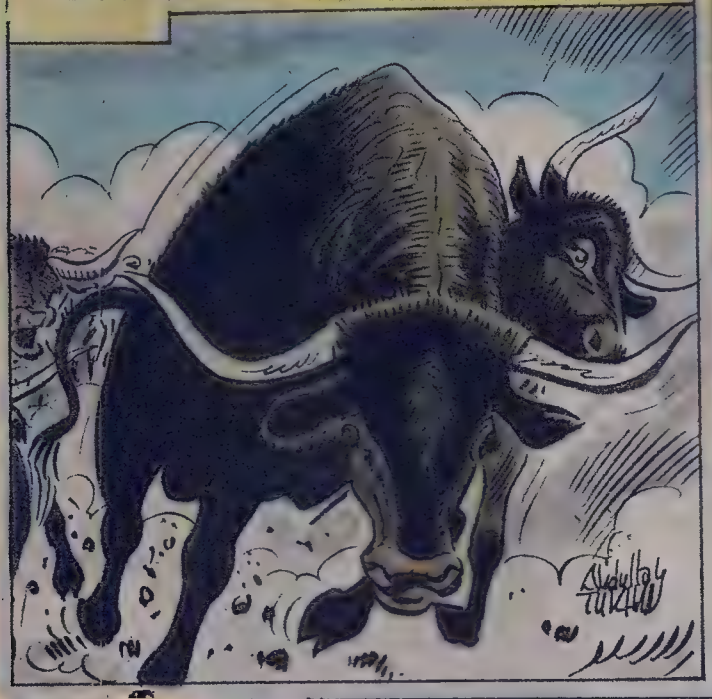

Ali Bey'in kederli yüzüne birden canlılık geldi...

Kıpçaklar daha toparlanmaya vakit bulamadan azgın hayvanlarla burun buruna gelmişlerdi...

Azgın sürü Berke Han'ın ordusunun arasına girince etraf birden karıştı.
BUDALALAR! GEÇİTTEN ÇEKİLİN! SÜRÜYÜ ARANIZA SOKMAYIN!
HEY! SÜRÜNÜN ARASINDA BİR AT VAR! YOKSA HAYAL Mİ GÖRÜYORUM
HAKKIN VAR! SANKİ SÜRÜYE O HÜKMEDİYOR...
Gerçekten Kıpçakların üzerine bir yıldırım
gibi inen sürünün arasında, gür, kara yele-

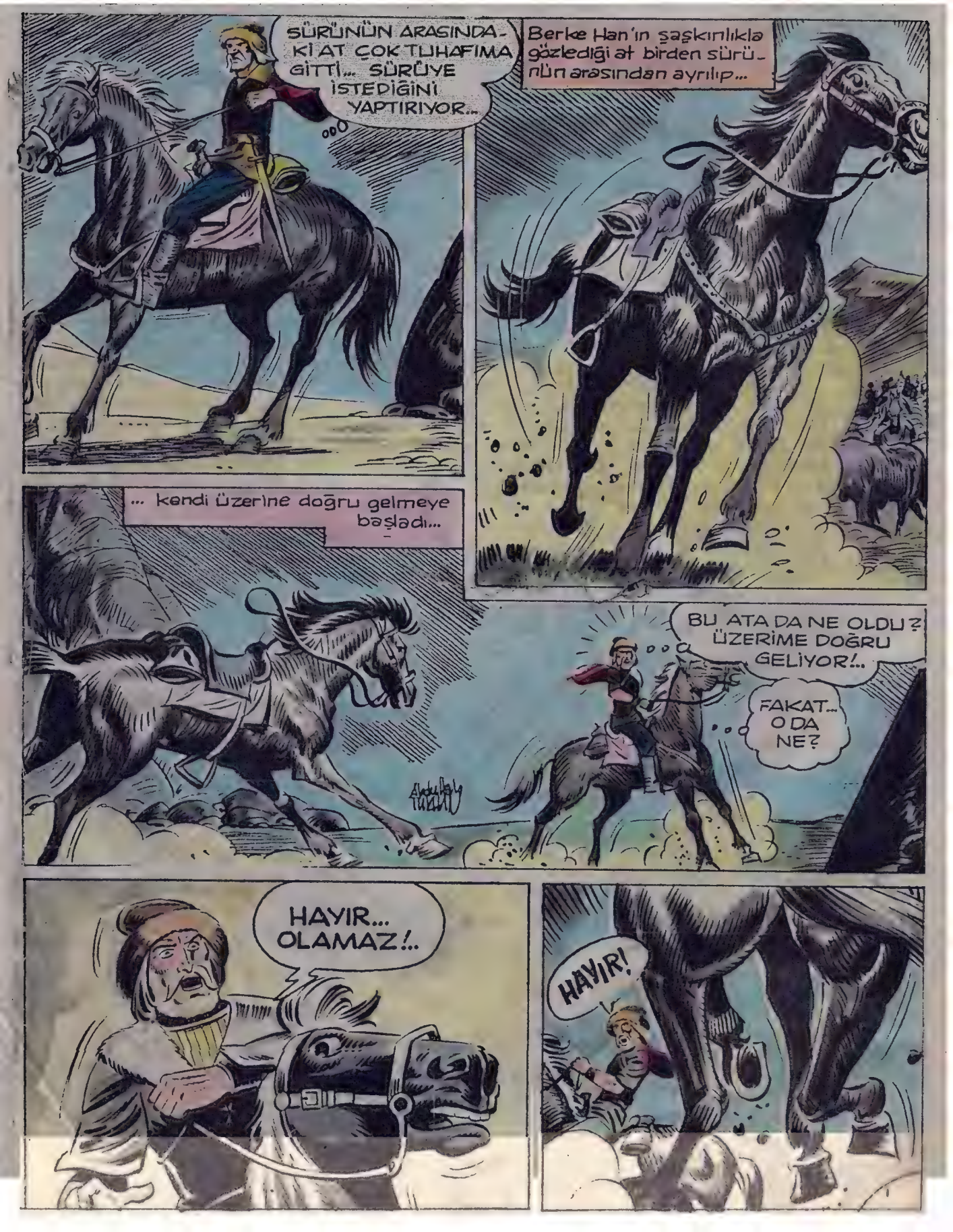
SÜRÜNÜN ARASINDAKİ AT ÇOK TUHAFIMA GİTTİ... SÜRÜYE İSTEDİĞİNİ YAPTIRIYOR..
Berke Han'ın şaşkınlıkla gözlediği at birden sürünün arasından ayrılıp...
... kendi üzerine doğru gelmeye başladı...
BU ATA DA NE OLDU? ÜZERİME DOĞRU GELİYOR!..
FAKAT... O DA NE?
HAYIR... OLAMAZ!..
HAYIR!

Berke Han'a doğru dörtnal koşan atın üzerinde ansızın, eli yalın kılıç yağız bir delikanlı belirivermişti... Atın bir yanına gizlenerek gelen bu delikanlı bir şimşek hızı ile Berke Han'a doğru yaklaşmaktaydı.

HEYT!

BERKE HAN! AZRA İLİN TOLGA GELDİ! DUANI YAP!

HEY! SURAYA BAKIN! SÜRÜDEN AYRILAN ATIN ÜZERİNDE KİNİ GÖRÜYOR MUSUNUZ?

DEMEK SÜRÜYÜ KIPÇAKLARIN ÜZERİNE O SÜRDÜ...

ŞİMDİ DE BERKE HAN'A SALDIRIYOR... KİM BU DELİKANLI? NEREDEN GELDİ?

Şaşkına dönen Berke Han avazı çıktığı kadar bağırmaya başladı...
ÇERİLERİM!
Kumandanın sesi, at kişnemeleri ve öküz seslerinden duyulmuyordu. Askerler, azgın hayvanların ayakları altında ezilmemek için atlarının dizginlerine sımsıkı sarılmışlardı.

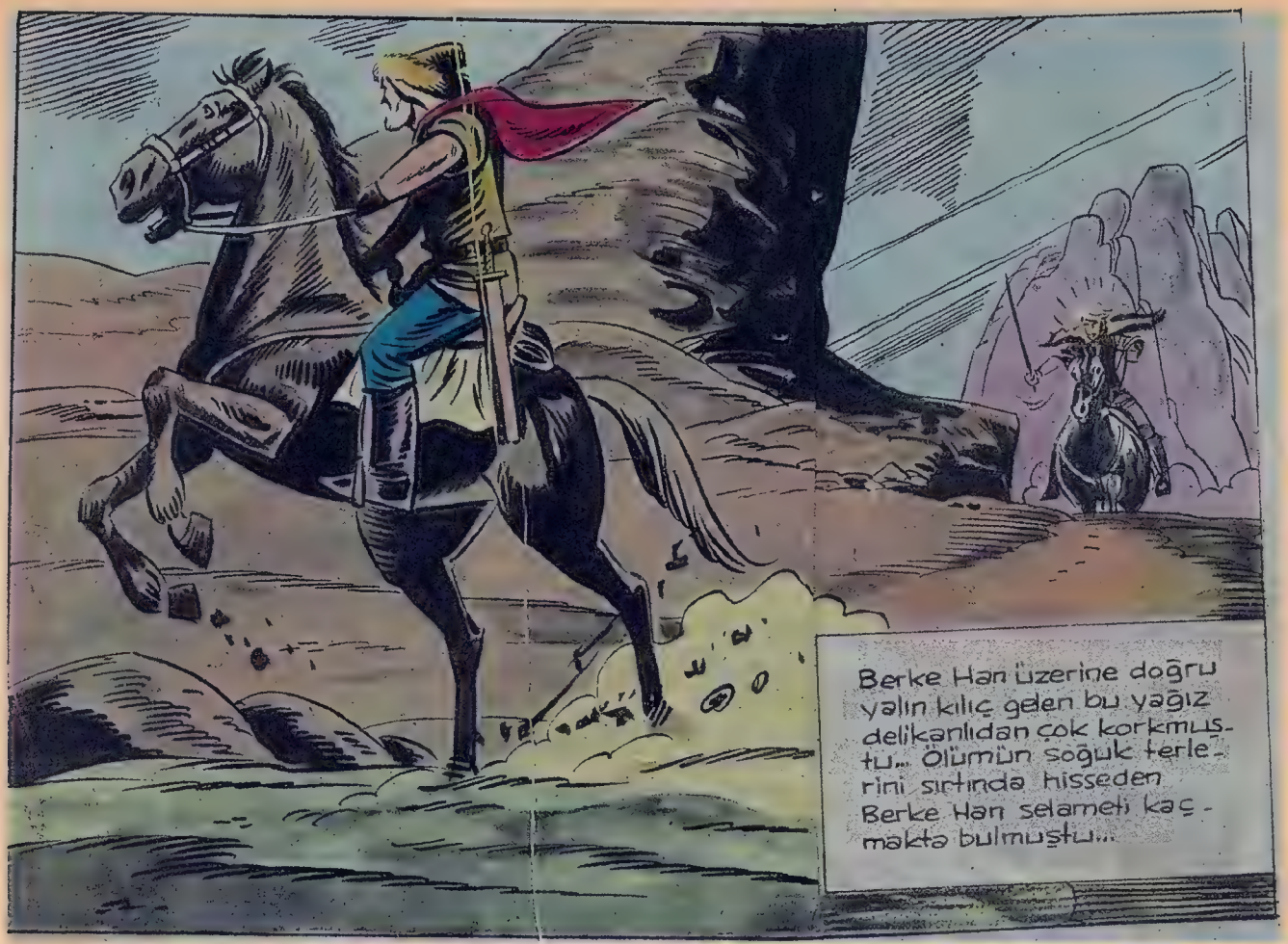
Berke Han üzerine doğru yalın kılıç gelen bu yağız delikanlıdan çok korkmuştu.. Ölümün soğuk terlerini sırtında hisseden Berke Han selameti kaçmakta bulmuştu...

HAYDİ ŞEYTAN!.. ŞU SOYSUZUN PEŞİNİ BIRAKMAYALIM!..
BERKE HAN'I ORMANA DOĞRU SÜRÜYOR.. ALİ BEY'İN DE İSTEDİĞİ BUYDU ZATEN...
ÇOK KURNAZ ADAMMIŞ! BİRAZDAN KIPÇAKLAR DA KUMANDANLARININ PEŞİNDEN GİDECEK!

Az sonra Kıpçaklar arasından bir çeri Berke Han'ın durumunu görmüştü...
BERKE HAN TEHLİKEDE! ONA YARDIMA GİDELİM... BENİ TAKİP EDİN!..

Kıpçaklar sürülerden kurtulup atlarını, Berke Han'ın peşi sıra ormana sürmeye başlamışlardı...
Aynı anda, sürüyü kıpçakların üzerine sürüp Berke Han'ı kovalayan Tolga, atını durmadan topuklu yordu...
İŞTE BU'Yİ... EN SONUNDA KIPÇAKLARI PEŞİME TAKTIM...
ORMANA ÇOK AZ BİR MESAFE KALDI... GAYRET ŞEYTAN!.. TALİH BİZE GÜLÜYOR!..

Berke Han.kendisini kovalayan Tolga'dan kaçmak için ormana girmeyi daha uygun buldu.
BAŞKA ÇAREM YOK!. ORMANA GİRME. YE MECBURUM!..
KIPÇAKLARIN HALİNE BAK!..
DUR ŞEYTAN!.. BURAYA KADAR TALİHİMİZ İYİ GİTTİ. BUNDAN SONRA DA İYİ GİDECEĞE BENZER!
Berke Han'ın ormana girdiğini gören Kıpçaklar kendilerini bekleyen oyundan habersizdiler..

Tolga, ormana yaklaşmakta olan Kıpçaklara son bir defa daha baktıktan sonra...

... atını Berke Han'ın arkasından sürdü...

AKLIMA BİR ŞEY GELDİ...

Tolga'dan hemen sonra Kıpçaklar, Şamahi Türklerinin tuzak kurdukları ormanın içine büyük bir gürültü ile girdiler...

Daha önce atını ormana süren Tolga, planını tatbik etmek için bir ağaca tırmanıp beklemeye başlamıştı...

Tolga, ağacın sık yapraklı dalları arasında hiç kıpırdamadan, bir müddet Kıpçakların geçişini bekledi...
BERKE HAN BÜTÜN ORDUSUNU PEŞİNE TAKMIŞ GALİBA... BU KADAR KALABALIK ASKERİ HİÇ BİR ARADA GÖRMEMİŞTİM !..
BU SON ARABA... TAM ZAMANI !
Tolga'nın istediği an gelip çatmış, ağızlarına kadar yağla dolu fıçıları taşıyan arabalar sıra ile ormana girmeye başlamıştı...
Tolga birden kendini bulunduğu dal-dan aşağıya bıraktı...

BU DA OLDU..
Yağ yüklü arabanın sürücüsü, atların üzerine bir kartal gibi inen delikanlıyı görünce şaşkına döndü..
?
BU DA NEREDEN ÇIKTI?!
Kıpçaklı sürücü birden kılıcını çekti..
SANA O KILICI KULLANMA FIRSATI VERMEYECEĞİM!
Tolga daha atik davrandı. Çizmesine sakladığı kamasını çıkarması ile arabacıya fırlatması bir oldu...
AHHH!

Sürücü, tam kalbinin ortasına saplanan kamanın tesiri ile olduğu yere yığılıp kalmıştı. Tolga bindiği atın dizginlerine asılıp hayvanı durdurdu.

BERKE HAN BİR ARABA YAĞININ EKSİK OLDUĞUNU ANLADIĞI ZAMAN İŞİŞTEN GEÇMİŞ OLACAK!

Ormana giren Kıpçaklar, kendilerini bekleyen tehlikelerden habersiz Berke Han'ın peşisıra at koşturuyorlardı...

Aynı anda...

HAZIR OLUN!.. GÖRÜNDÜLER!..

Birden Kıpçaklardan biri elini havaya kaldırdı...

HEY!... DİKKAT!

Kıpçaklar işaret edilen yere başlarını çevirince birden dehşetle irkildiler..
HEY! ŞURAYA BAKIN!
GAARG...
İri gövdeli bir ağaç, büyük bir çatırdama ile Kıpçakların üzerine iniyordu..
KENARA ÇEKİLİN!.. EZİLECEĞİZ!..
Ve ağaç, panik halinde bulunan Kıpçakların üzerine bir yıldırım gibi indi..
AH!
GÜM!

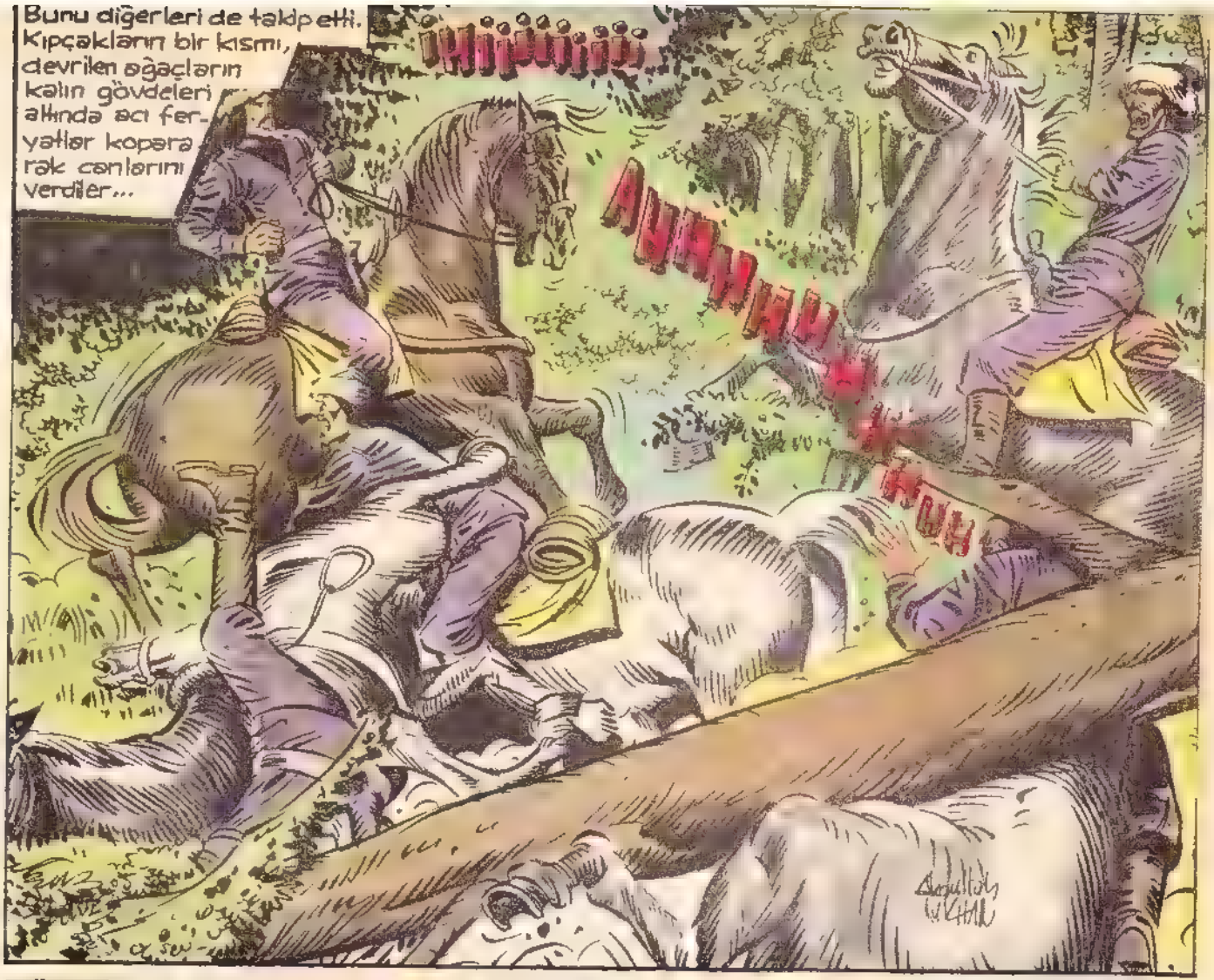

Kıpçaklar büyük bir şaşkınlık içinde sağa sola kaçışmaya başladılar... Fakat Şamahililerin hazırladıkları tuzakların ardı arası kesilmiyordu...

Tolga'dan kaçan Berke Han, başını çevirdiğinde ordusunun perişan halini görmüştü...

KORKTUĞUM BAŞIMA GELDİ. BİZİ ORMANA BOŞUNA SÜRMEMİŞLER...

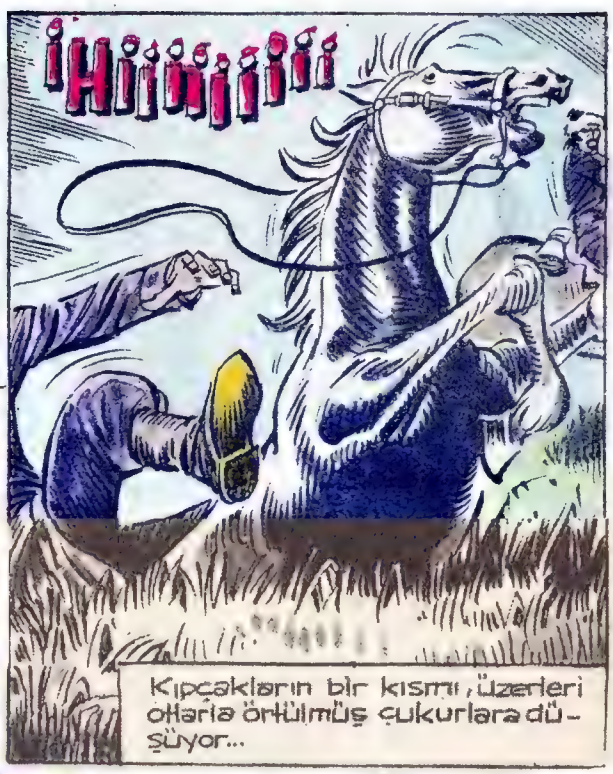

Kıpçakların bir kısmı, üzerleri otlarla örtülmüş çukurlara düşüyor...

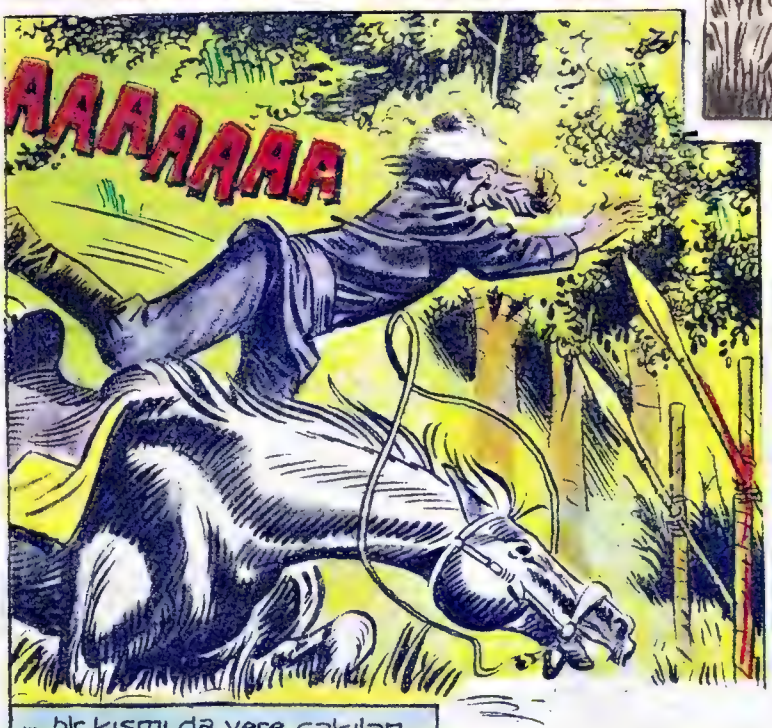

... bir kısmı da yere çakılan mızraklara hedef oluyordu...

Berke Han, atını çevirerek askerlere dönüp bağırdı...

Berke Han sözlerini henüz bitirmişti ki...

Tolga, elde ettiği yağ yüklü arabayı, henüz toparlanmaya vakit bulamayan Kıpçakların üzerine sürüyordu...

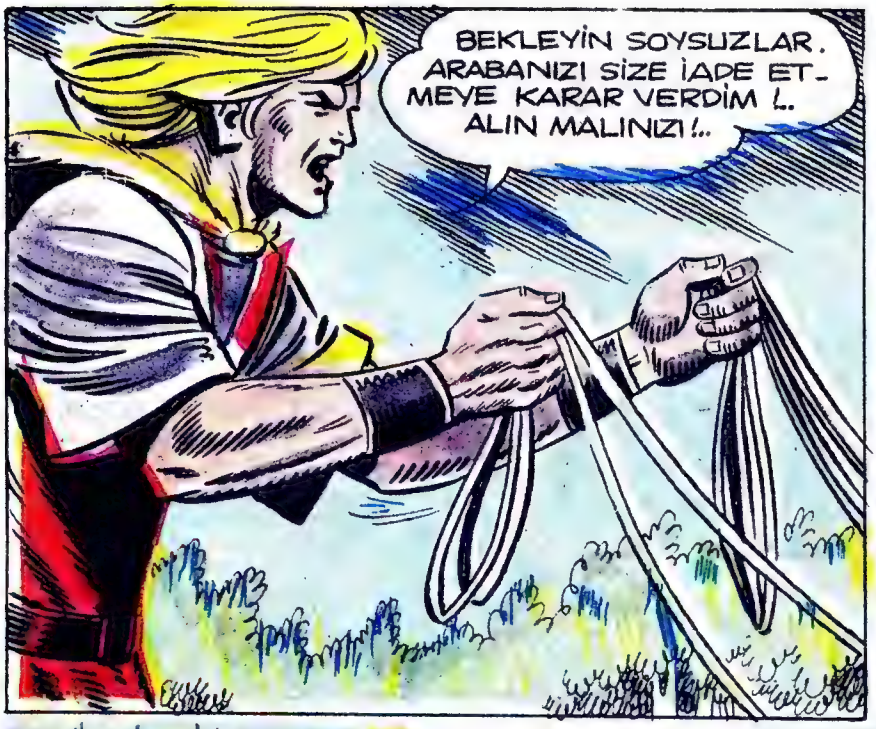
BEKLEYİN SOYSUZLAR. ARABANIZI SİZE İADE ETMEYE KARAR VERDİM !.. ALIN MALINIZI !..

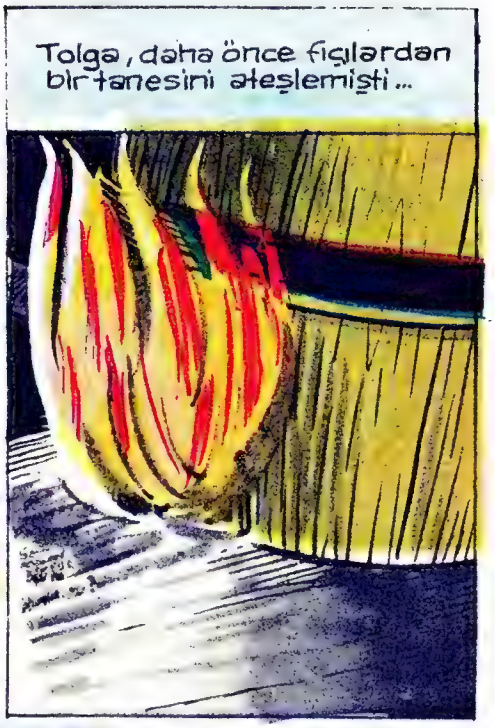
Tolga, daha önce fişlərdən birtanesini ateşlemişti...

Belli bir mesafeye yaklaşınca Tolga, kendini, hızla sürdüğü arabadan aşağıya attı...

ARABA BAŞIBOŞ KALDI. ÜZERİMİZE GELİYOR!

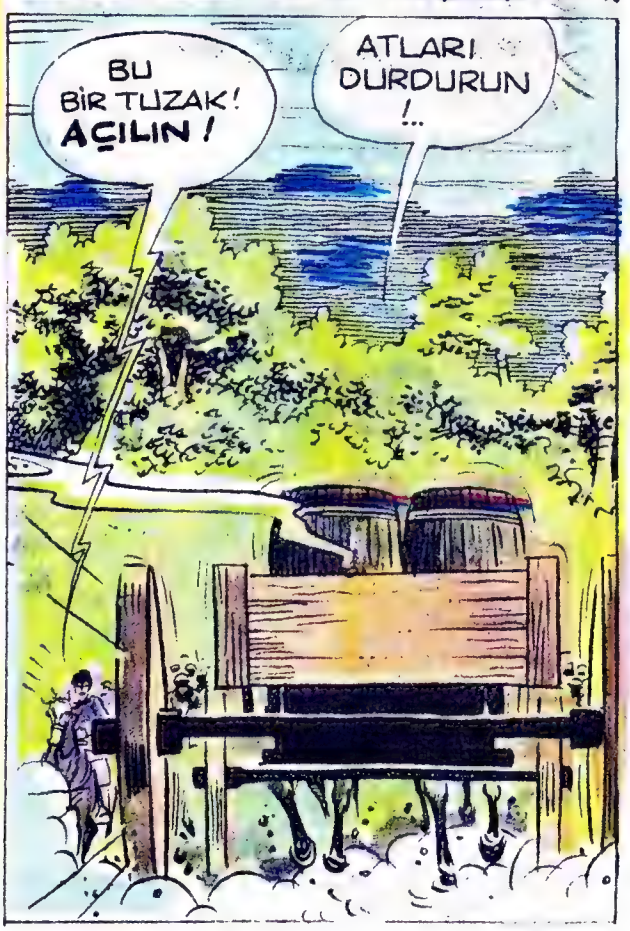
BU BİR TUZAK! AÇILIN!
ATLARI DURDURUN !..

Tolga'nın bıraktığı araba, son hızla Kıpçakların üzerine doğru yaklaşırken..
... Berke Han, hiddetinden kudurmuştu...
ARABADAN UZAK DURUN!!!
Yağ dolu fıçılar alev saçarak devrildi...
Abdullah TULANLI

Bu tüyler ürpertici korkunç manzarayı Berke Han dehşetle izlerken gördüklerine inanmak istemiyordu...

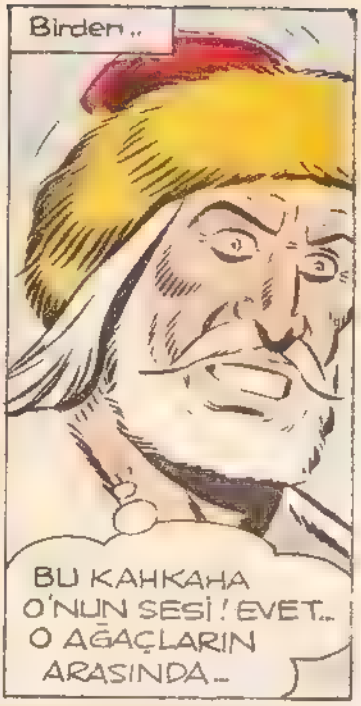
Birden..
BU KAHKAHA O'NUN SESİ! EVET.. O AĞAÇLARIN ARASINDA..

KIPÇAK SÜRÜSÜNÜN İTİ!.. BERKE HAN'I SELAMLARIM! KAFKASYA'YA HOŞ GELDİNİZ!..

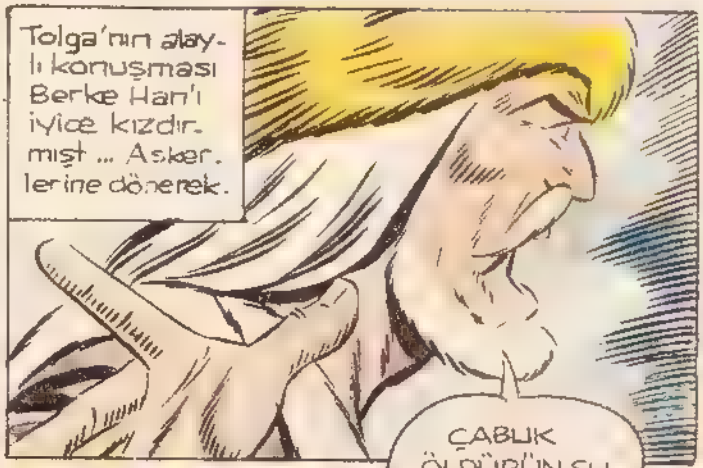
Tolga'nın alaylı konuşması Berke Han'ı iyice kızdırmıştı... Askerlerine dönerek.
ÇABUK ÖLDÜRÜN ŞU ŞEYTANI!.. GEBERTİN!

Berke Han'ın haykırışını Tolga'nın dudaklarından çıkan tiz bir ıslık sesi takip etti...

Tolga'nın ıslığı ile ağaçlar arasından çıkan bir at dört nala koşmaya başladı. Bu yiğit Türk'ün atı Şeytandı...
Berke Han, birden Şimşek gibi ortaya atılan hayvanı tanımıştı. Askerlerine tekrar seslendi...
ATINA BİNMESİNE ENGEL OLUN! ÖLDÜRÜN ONU!..
Kıpçaklar kumandanlarının bağırması ile yaylarındaki okları Tolga'ya nişanlayıp bıraktılar. Delikanlı bir ceylan çevikliği ile kendini otların arasına bırakıp gözden kayboldu...
IHIIIIIIIIII
Birden şeytan kişneyerek Tolga'ya doğru atıldı...

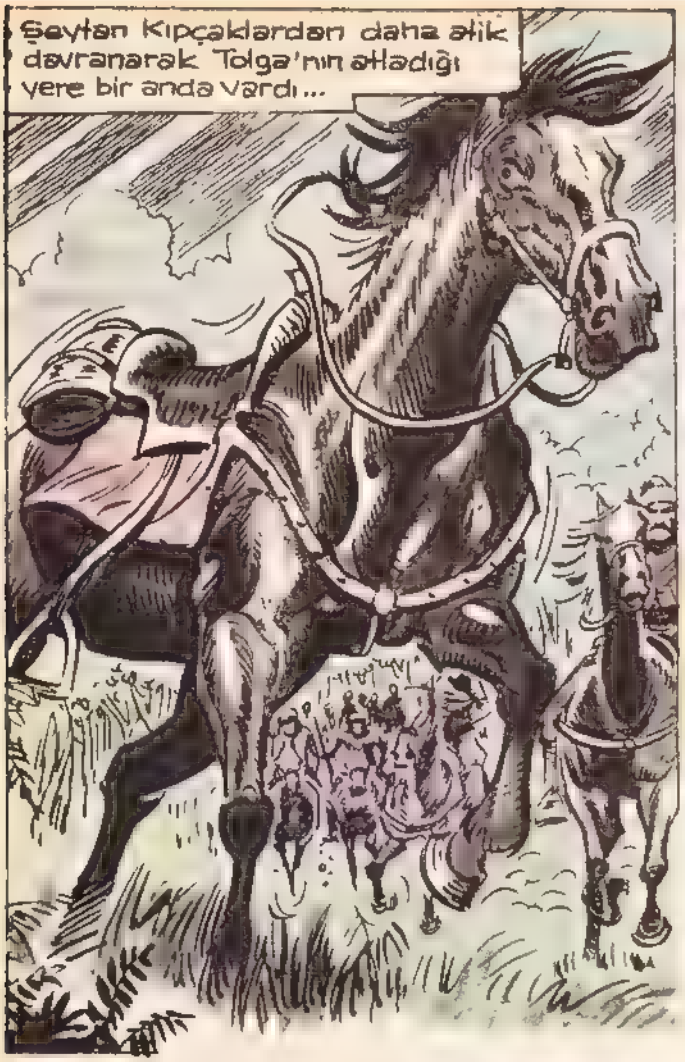
Şeytan Kıpçaklardan daha atik davranarak Tolga'nın atladığı yere bir anda vardı...

Anında otlar arasından Tolga meydana çıkıp dörtnal koşan Şeytana doğru bir ok gibi fırladı...

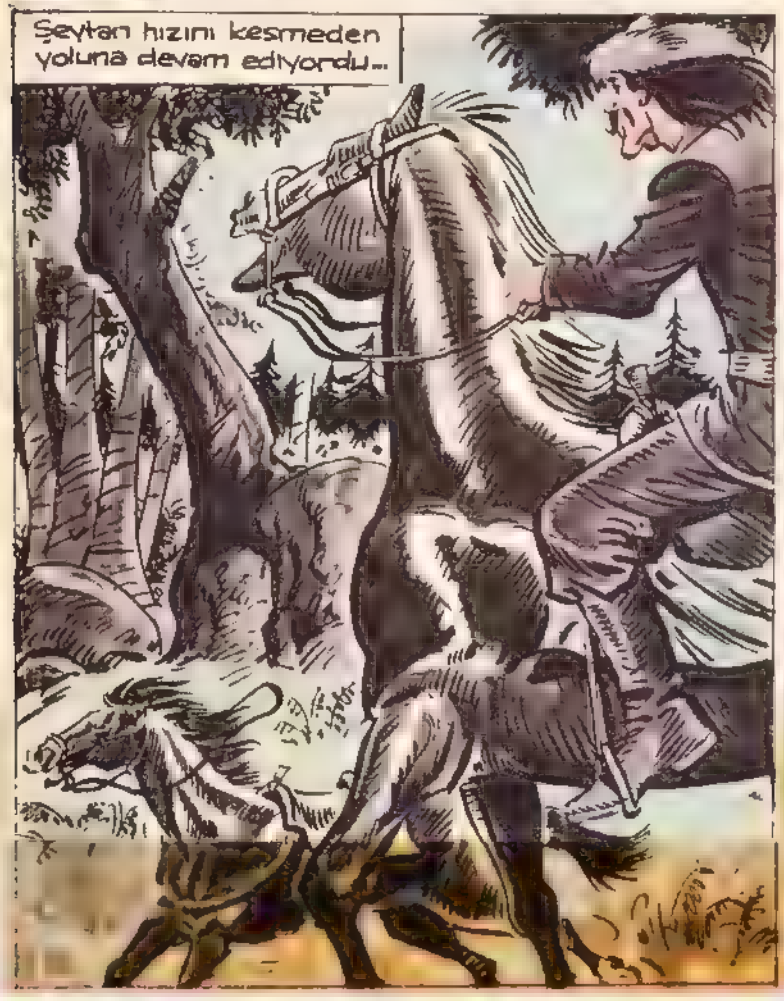
Şeytan hızını kesmeden yoluna devam ediyordu...

Kıpçaklar bir rüzgar gibi önlerinden geçen atın arkasından şaşkın şaşkın bakakalmışlardı. Biraz sonra atın eyeri üzerinde Tolga, bütün heybeti ile meydana çıkınca şaşkınlıkları daha da arttı...
HEY

TAKİP EDİN ONU! ŞAMAHİLERİN TUZAK. LARINDAN ANCAK BÖY- LE KURTULABİLİRİZ!

KIPÇAKLAR PEŞİMDE.. ONLARA KILAVUZLUK YAPACAK DEĞİLİZ ŞEYTAN!..

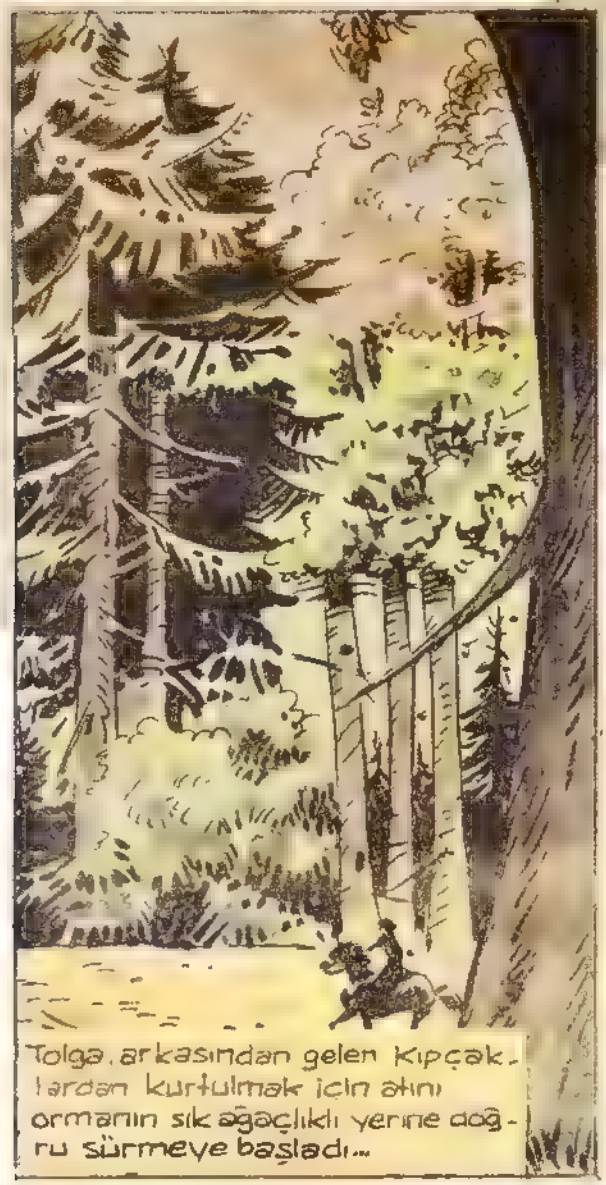
Tolga, arkasından gelen Kıpçak- lardan kurtulmak için atını ormanın sık ağaçlıklı yerine doğ - ru sürmeye başladı...

ŞİMDİ KENDİNİ GÖSTERMENİN VAKTİ GELDİ ŞEYTAN!..

BU HERİFİN NİYETİ NE ACABA? İLERDE SARP KAYALIKLAR VAR!

Berke Han yanılmıyordu. Tolga atını ormanın sağ tarafındaki çıplak kayalıklara doğru sürmeye başlamıştı...

HAYDİ ŞEYTAN! ŞU ÇAYLAK KUMANDAN VE ÇERİLERİNE İYİ BİR DERS VERELİM!..

Kıpçaklar, Tolga ve onun büyük bir ustalıkla kullandığı atının, kayalıklardan tırmanışını hayretle seyrederken...

BU HERİF SAHİDEN ŞEYTANMIŞ... ATININ DA ONDAN BİR FARKI YOK!..

Tolga az sonra kayalıklara tırmanmıştı...

HEY! BERKE HAN! AKLIN VARSA ŞU ARKANDAKİ SÜRÜYÜ TOPLA VE YURDUNA DÖN! BU CENNET ÜLKESİ SİZİN GİBİ İTLERE GÖRE DEĞİL!..

Berke Han büyük bir umutsuzluğa kapılmıştı...

EĞER KAFKAŞ TÜRKLERİNİN HEPSİ BUNUN GİBİ İSE ŞAMAHİ'Yİ ELE GEÇİRMEK ZOR OLACAK!

Tolga'nın bir kılıç kadar keskin dili Berke Han'ı çılgına çevirmişti. Gözünü kayalar üzerinde bir kartal gibi duran Türk'ten bir an bile ayırmadan seslendi..
DUR DELİKANLI! SÜRÜ DİYE HAKARET ETTİĞİN ŞU MERT VE ASİL ÇERİLER HAKKINDA SANA SÖYLEYECEK BİR ÇİFT SÖZÜM VAR...
MERT VE ASİL ÇERİLER HA?! BU SÖZLERDEN BAHSETMEN SANA HİÇ YAKIŞMIYOR BERKE HAN! EMİNİM ORDU DİYE PEŞİNE TAKTIĞIN TÜM PLİSATLI ŞU YARATIKLAR, KARILARININ KOYUNLARINA DÖNMELERİ İÇİN VERECEĞİN EMRİ CAN KULAĞIYLA DİNLEMEYE HAZIRLAR!..
YANILIYORSUN DELİKANLI!.. ARALARINDA SENİNLE BOY ÖLÇÜŞMEK İSTEYEN NİCE YİĞİTLER VAR.. MERTLİKTEN BAHSEDİYORSUN!
GÖSTER MERTLİĞİNİ!..
BANA BU FIRSATI VERECEK YİĞİT KİŞİYİ BEKLİYORUM BERKE HAN!..
Tolga'nın bu sözleri üzerine Kumandan askerlerine dönüp...
GURGO!

Kumandan'ın seslenişi üzerine ön sıradaki askerler arasından iri yapılı, gür bıyıklı bir Kıpçak atını Berke Han'ın yanına doğru sürüp dizginleri çekti...
EMREDİN BERKE HAN!
ORTA ASYA'DA SIRTINI YERE GETİREMEDİĞİN, BİLEĞİNİ BÜKEMEDİĞİN TÜRK YOKTUR!
ŞİMDİ KAFKASYA-DAYIZ.. BURASI ER GEÇ BİZİM OLACAK! BURADA DA KUVVETİNİ GÖSTERMENİ İSTİYORUM. İŞTE ŞU TEPEDE DURAN TÜRKTEN BAŞLA!..
Gurgo başını kayalar üzerinde bir heykel gibi duran yiğide çevirdi..
CANLI MI YOKSA ÖLÜ MÜ İSTİYORSUNUZ YÜCE HAN'IM?
BİR ASKER ATINDAN İNDİ.. HER HALDE BERKE HAN ONU SEÇTİ...

Usulca atından inen Gurgo, gözlerini Tolga'ya doğru çevirip onu uzun müddet süzdükten sonra...

BENİ BEKLE!.. GURGO GELİYOR... BU İSİM SANA YABANCIDIR AMA, ORTA ASYA'DA DUYULUP DA NEFESİ KESİLMEYEN YİĞİT YOKTUR!..

DİKKATLİ OL GURGO! KAFKASYADASIN ŞİMDİ!.. BURANIN YİĞİTLERİ RÜZGÂRI GİBİ SERT VE ÇABUK, BEMBEYAZ KARI GİBİ TEMİZ, HAVASI GİBİ SAĞLAM, KAYALARI GİBİ KUVVETLİDİR. BURADAKİ YİĞİTLERİN KALBİ DURMADIKÇA NEFESLERİ KESİLMEZ!..

Tolga sözlerini bitirir bitirmez, Gurgo şimşek gibi kayalara atıldı...

Ayağındaki kalın çizmeye rağmen çıplak kayalar üzerinden sıçraya sıçraya Tolga'ya doğru ilerlemeye başladı...

SEN BURADA BİRAZ BEKLE ŞEYTAN!
ŞU KIPÇAK AYISINI BİRAZ OYNATAYIM!..
Tolga, kayaları tırmanmakta olan Gurgo'nun önüne bulunduğu yerden hızla atladı...
PEK YORULMUŞA BENZİYORSUN. BİRAZ NEFESAL! DAĞ HAVASI İNSANI ÇARPAR!..
Tolga ile Gurgo bir anda karşı karşıya geldiler... Berke Han uğraşın sonunu beklemek için nefesini tutmuştu sanki...
ÖLÜME BU KADAR HEVESLE KOŞTUĞUNA GÖRE YAŞAMAKTAN BIKMIŞ OLMALISIN!

Gurgo birden yıldırım hızıyla Tolga'nın üzerine atıldı, ve kuvvetli kollarını delikanlının beline sardı...
Berke Han askerlerinin bu atıldığına için için seviniyordu...
HAYDİ ARSLANIM!
KIR ŞU TÜRK'ÜN KEMİKLERİNİ GURGO
GEBERT ONU GURGO!.. GEBERT!..
YAZIK! BU KAVGA PEK KISA SÜRECEK!..
Tolga yere düşmemek için gerileyerek sırtını bir kayaya verdi. Gurgo durmadan mırıldanıyordu...
NEFES ALAMIYORUM. GAYRET TOLGA!

HING!

Kıpçak'ın çelik gibi kuvvetli kollarından kurtulan Tolga bu defa avuç içleri ile Gurgo'nun kulaklarına şiddetli bir şamar indirdi

Tolga birden var gücünü toplayarak Gurgo'nun yan boşluklarına başparmaklarını gömdü...

İri yarı Kıpçak'ın gözlerinde şimşekler çakmıştı. Kahramanımız hemen arkasından sol yumruğu ile saldırıya geçti...

Tolga'nın peşpeşe indirdiği bu darbeler Gurgo'yu sersemletmiş fakat yere serememişti.

HERİFTE DOMUZ KUVVETİ VAR... HALA AYAKTA...

Gurgo kuvveti ile Türkü alt edemeyeceğini anlamıştı. Elini arkasındaki bir taş parçasına doğru uzattı...

Avucunun içine aldığı kaya parçasını hızla Tolga'nın suratına doğru fırlatıp attı...
Tolga ani bir çeviklikle bunu savuş-turdu...
Bu defa Gurgo, korkunç bir çığlık atarak kudurmuş danalar gibi ileri atıldı...
YEEAAA!...
Fakat Tolga bu hamleyi de savuşturdu. Kıpçak'ın iri vücudu büyük bir gürültü ile kayaya çarptı...
GÜM!

Tolga, soluk soluğa yerden kalkmak için uğraşan Gurgo'nun karşısına dikilip alaylı alaylı seslendi...
GURGO, NERDE SENİN MEMLEKETİN. DEKİ YİĞİTLERİ YIL.. DIRAN GÜCÜN? HAYDİ KALK AYAĞA!..
Bu sırada ormanın iri gövdeli ağaçları arasında birtakım karaltılar belirmişti...
BU DELİKANLI BİZE ÇOK YARDIM EDİYOR KIPÇAKLAR GAFLET İÇİNDE. KAVGAYI SEY- REDİYOR. ADAMLARIN HEPSİ HAZIR MI?..
EVET ALİ BEY!..
Gurgo herşeye rağmen gücünden birşey kaybetmemişti. Elini kılıcının kabzasına uzatıp kınından çıkardı...

SANA KILIÇ BİLE ÇEKMEYECE. ĞİM GURGO! DAVRAN BAKALIM !..
KENDİNE ÇOK GÜVE. NİYORSUN DELİKANLI... AMA BU GÜVENİN HAYA. TINA MAL OLACAK!.
Gurgo'nun kılıcı havada parlayarak inerken Tolga anî bir hareketle yana sıçrayarak bunu savuş. turdu ve...
.. Yumruğunu Gurgo'nun geniş suratına var gücü ile indirdi...

Kahramanımızın bu darbesi Gurgo'yu allak bullak etti. Dengesini kaybeden iri kıyım Kıpçak'ın ayakları yerden kesildi ve...

AAAAAAA

Berke Han'ın buz gibi bakışları arasında, kayalardan aşağıya ölüm çığlığı kopararak yuvarlanmaya başladı...

GURGO'NUN ÖLÜMÜ İYİ OLMADI... ORDUNUN MORALİ İYİDEN İYİYE BOZULMUŞTUR...

Berke Han, kayalara çarpa çarpa alının ayaktan dibine kadar yuvarlanan Gurgonun parçalanmış cesedine, iliklerine kadar titreyerek bakmaya başladı...

Tolga Berke Han'ın güçlü adamı Gurgo-yu uçurum-dan aşağı yu-varlamıştı...

HAH HAH HAH HAH

HEY! BERKE HAN! GURGO'NUN CENA-ZESİNE BENİM İÇİN DE BİR ÇİÇEK KOY!..

ALBIZ!

Tolga kulakları tırmala-yan sinir bozucu kahka-sından sonra kayalar üstünde bekleyen atına doğru koştu...

HAYDİ ŞEYTAN! KIPÇAKLARLA VEDALAŞALIM!

HOŞCA KAL BERKE HAN! YİNE GÖRÜŞECEĞİZ!

Ağaçlar arasından Kıpçakla-ra doğru çevrilmiş yaylardan bir anda ölüm saçan oklar yağmaya başladı...

Tam o anda...

HAYDİ OKLARI SALIN!

Okların arkasını at kişnemeleri ve ölüm çığlıkları takip etmeye başladı... Kıpçak çerilerinin bir kısmı ne olduklarını anlayamadan kendilerini yerde buldular...

AHHHH!

Ağaçlar arasında pusuya yatmış birkaç Şamahili Kıpçakları sürekli bir ok yağmuruna tutmuşlardı...

Paniğe kapılan Berke Han soğukkanlılığını kaybetmemek için kendini zorluyordu.

YÜCE HAN'IM BURADAN KURTULMALIYIZ

BİZ DE AYNI ŞEKİLDE KARŞILIK VERECEĞİZ!

SADAKLARIMIZDAKİ OKLAR TÜKENMEK ÜZERE... BU İT SÜRÜLERİ İLE NASIL BAŞ EDECEĞİZ!
ALİ BEY İŞİNİ BİLİR!

OK YAĞMURU KESİLDİ... ŞİMDİ HÜCUM SIRASI BİZDE!
BAŞÜSTÜNE YÜCE HANIM!

Az sonra yüzelli kadar Kıpçaklı, ellerinde yalın kılıçları ile atlarından inip dört bir yana dağıldılar.

KIPÇAKLAR HÜCUMA GEÇTİ! GERİ ÇEKİLELİM!

Ali Bey geri çekilmeleri için adamlarına emir vermişti ki...
KUMANDANLARI BU OLACAK!

Kıpçaklı çeri Ali Bey'e nişanladığı okunu birden bıraktı...

Şamahili Kumandan ansızın omuzunda bir sıcaklık hissetti. Bağırmamak için dişlerini sıkmağa omuzunu kaplayan dayanılmaz sızıya karşı koymağa başladı...

VURULDUM!

Ali Bey, vurulduğunu çerilerinin bilmesini istemiyordu. Bütün gücünü toplayarak çekilmekte olan adamlarına seslendi...

BEN EMİR VERMEDİKÇE SAKIN DURMAYIN!

Kumandan Ali Bey de askerlerinin ardından koşmak için harekete geçmişti ki...

TANRIM BANA KUVVET VER...

HAYIR KOŞAMAYACAĞIM!..

ŞÜKÜR BENİM BU HALİMİ GÖRMEDEN GİTTİLER!..

EĞER ADAMLARIM BENİ BU HALDE GÖRÜRLERSE YARDIMA GELİRLER... O ZAMAN DA KIPÇAKLAR ÜÇ BEŞ ADAMIMI HEMEN ÖLDÜRÜRLER!..

Birden...

CANLI YAKALAYALIM ARKADAŞLAR!..

Ali Bey sırtını bir ağaca dayayarak Kıpçakların atılmasını bekledi...
BUNLARIN ELİNE CANLI GEÇMEMELİYİM!..
AT O KILICI ELİNDEN KAFKASLI!.. BOŞUNA DİRENME!
GEL DE AL!..
Abdullah Tulgay
Ali Bey elinde sımsıkı tuttuğu kılıçla Kıpçakların üzerine atılmasını beklemeğe başlamıştı... Sol omuzunda açılan derin yara gittikçe tahammül edilmez bir hal almaya başlamıştı...
BIRAK İŞİNİ BİTİREYİM!..
SAKIN HA! BU ONLARIN KUMANDANI. ALTIN YUMURTLAYAN TAVUK KESİLİR Mİ HİÇ?!
BEKLEYELİM!..
NİÇİN BU İTLER BENİ ÖLDÜRMÜYORLAR?
CANLI YAKALAMAK İSTİYORLAR
GÖZLERİM KARARIYOR. ADIM ATACAK HALİM KALMADI...
Ali Bey'in etrafına toplanan Kıpçaklar onunla alay etmeye başladılar...
HEY ŞUNA BAKIN! GÖZLERİ KAPANIYOR. UYKUSU GELDİ GALİBA!..
ALÇAKLAR! ALLAH HEPİNİZİN BELASINI VERSİN!..

Ali Bey'in ayakta duracak gücü kalmamıştı...
DAYANAMA-YACAĞIM. TANRIM SANA SIĞINI-YORUM!

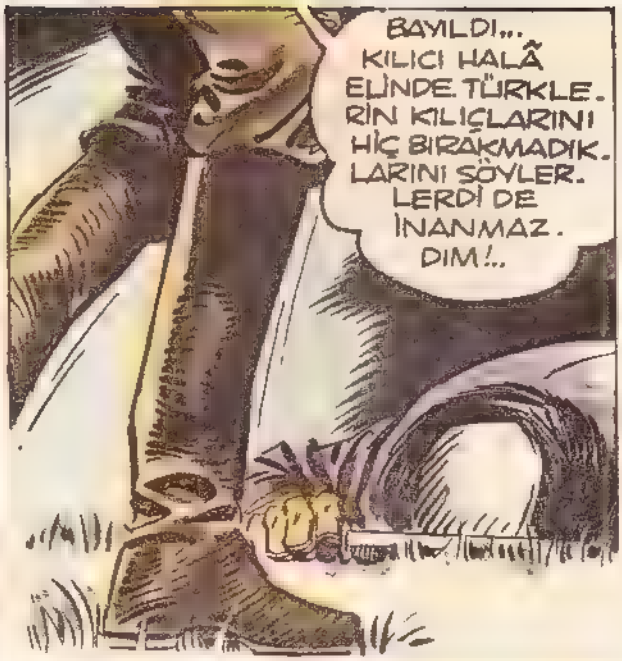
BAYILDI... KILICI HALÂ ELİNDE. TÜRKLE-RİN KILIÇLARINI HİÇ BIRAKMADIK. LARINI SÖYLER. LERDİ DE İNANMAZ. DIM!..

HAYDİ ÇOCUKLAR.. SIRTLAYIN ŞUNU.. BERKE HAN'A VE-RİLECEK EN DE-ĞERLİ HEDİYEMİZ BU OLACAK!..
ÇOK KAN KAYBETMİŞ TEDAVİ ETMELİYİZ ÖLÜSÜ İŞİMİZE YARAMAZ...

Şamahi'li fedailer kumandanları Ali Bey'in başına gelenlerden habersiz, ormanın dı-şındaki kayalıklarda pusuya yatmış bekliyorlardı...
ALİ BEY GÖRÜNÜRLERDE YOK BAŞINA BİR İŞ GELMİŞ OLMASIN!..
ONU EN SON GÖRDÜĞÜMDE ELİNDE KILICI İLE KÜKREMİŞ ASLAN GİBİ BAĞIRIYOR-DU. KIPÇAKLARIN ONU KOLAY KOLAY YAKA-LAYACAĞINI SANMAM.

O anda fedailerden biri avazı çıktığı kadar bağırmaya başladı...
HEY!.. ŞURAYA BAKIN! GELEN ALİ BEY DEĞİL Mİ?

Şamahi'li fedâiler başlarını işaret edilen yere çevirince..

EVET O! ALİ BEY!..

TANRIM... HEM DE YARALI... VURMUŞLAR ONU...

51.

Kıpçakların yaralayıp esir ettikleri kumandan Ali Bey, Yarası tımar edilmiş vaziyette ormandan çıkan ordunun önünde perişan ilerliyordu...

Kafkaslı Türk gözlerini yerden ayırmıyordu. Adamlarının kendisini böyle görmeleri gururunu kırmıştı...

ALLAHIM! BENİ NEDEN ÖLDÜRMEDİN!..

Berke Han'ın keyfine diyecek yoktu... Kayalarda şaşkın vaziyette duran fedâilere bakarken dudaklarından tebessümü eksik etmiyordu...

O anda, Kafkasların arasından bir yiğit kılıcını kınından sıyırarak bir panter gibi kayalardan aşağıya atladı...

ALÇAKLAR! SOYSUZLAR! KUMANDANI MI SİZE BIRAKMAYACAĞIM!

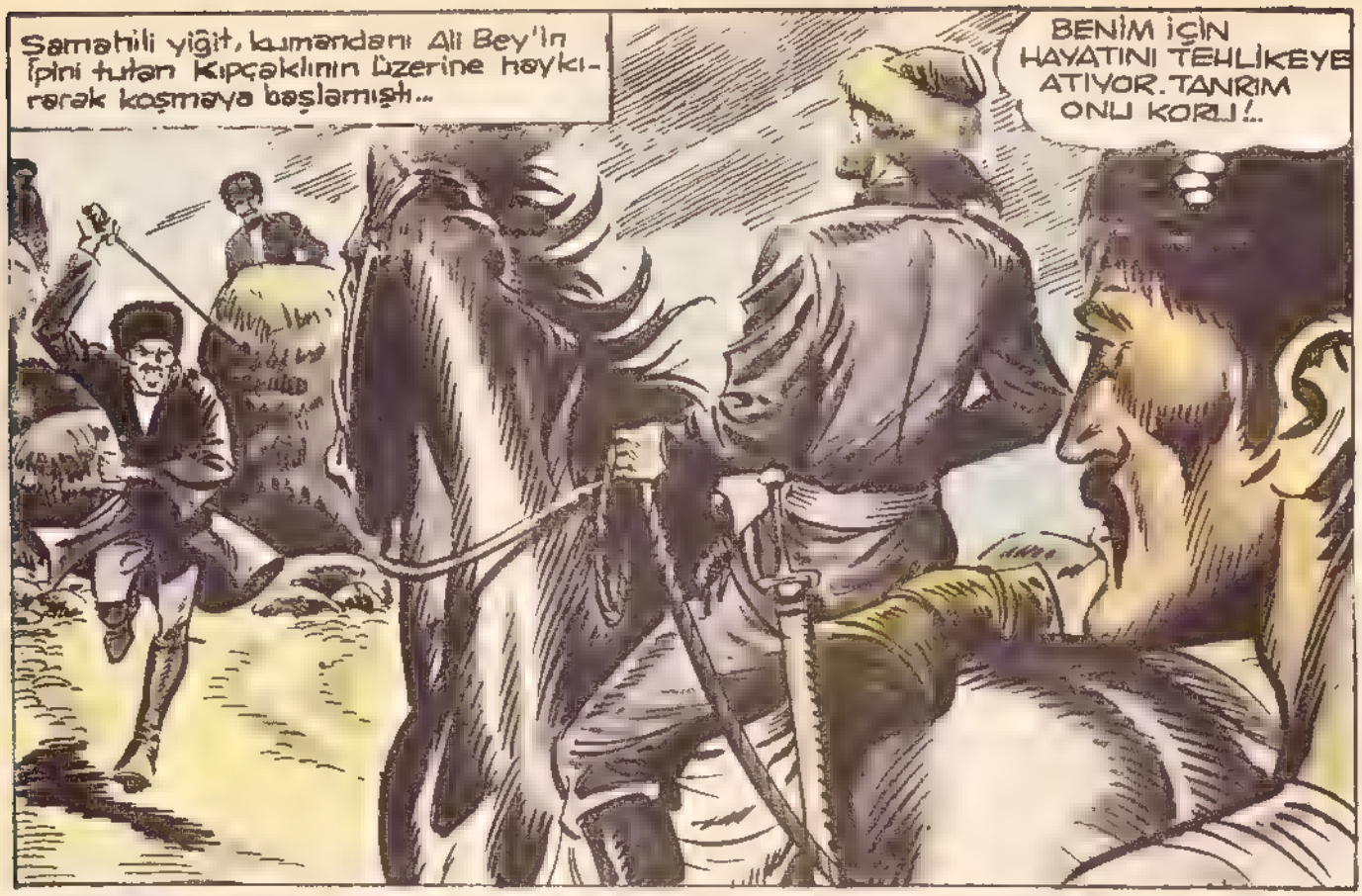
Şamahili yiğit, kumandanı Ali Bey'in İpini tutan Kıpçaklının üzerine haykırarak koşmaya başlamıştı...
BENİM İÇİN HAYATINI TEHLİKEYE ATIYOR. TANRIM ONU KORU!..

HEEY! BRE GAFİLLER! BİZİ RAHAT BIRAKIN!..

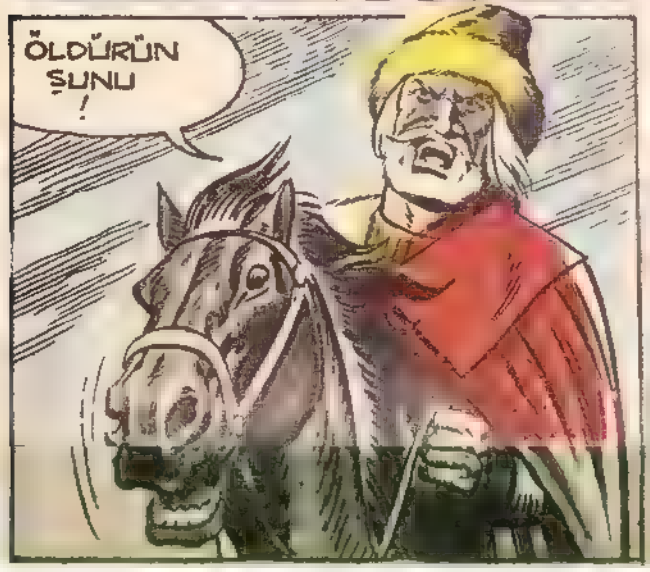
ÖLDÜRÜN ŞUNU!

Askerler arasından bir Kıpçak atını hızla ileri sürüp Şamahili Yiğidin önüne çıktı. ve okunu ona doğru nişanladı...

Şamahılı yiğidin çelik gibi vücudu birden geriye doğru kıvrıldı... Yaydan çıkan ok tam kalbine isabet etmişti...

53

Ali Bey, çaresiz donuk, gözlerle olayı izliyordu. Yutkunmak istedi. Boğazı düğümlenmişti sanki...

Oku yiyen Şamahılı var gücünü toplayarak doğruldu. Gözlerini kendine oku atan çeriye dikti...

... fırlattı... ince uzun kama havada parlayarak Kıpçak askerinin göğsüne saplandı.

AĞHHH!

... Elini belindeki kamasının kabzasına uzatıp hırsla çekti ve...

GEBER PİS AYI!..

Kıpçaklı korkunç bir feryat koparırarak atından cansız yere yuvarlandı. Kalbinden vurulmasına rağmen, kamayı fırlatan yiğidin vücudunu taşıyan bacakların bükülmeye başladı... Ali Bey, son nefesini verirken Şamahilinin elini kılıcına doğru uzatışını gözleri yaşlı seyretti...

TOPRAĞIN BOL, CENNET MEKANIN OLSUN. ŞAMAHİ KENTİ SENİ UNUTMAYACAKTIR...

Kayaların arkasında pusuya yatmış Şamahilerin ağzını bıçak açmıyordu...

Berke Han atını ileri sürerek onlara doğru seslendi...

YOLU AÇIN!

EĞER ARANIZDA BİR ÇILGINLIK DAHA YAPAN OLURSA, BU DEFA ATILACAK İLK OK KUMANDANINIZA OLACAKTIR!..

DEDİĞİNİ YAPMAYA MECBURUZ ARKADAŞLAR. BAŞKA ÇARE YOK!

Tam o sırada, yan taraftaki ağacın yeşil yaprakları arasından çıkan gür bir ses kulaklarda yankılar yaparak dağıldı...

HEYY!

Berke Han ve çerilerinin hayret dolu bakışları arasında, daha önce ağaçta pusuya yatan Tolga bir rüzgâr gibi aşağıya inmeye başladı...
HEYYYYY!...
Berke Han, hiç umulmadık yerde meydana çıkan bu delikanlıyı görünce bir heykel gibi atının üzerinde donakaldı...
Ali Bey'in ipini tutan Kıpçaklı ne olduğunu anlayamadan sırtına yediği kuvvetli bir çift tabanla feleğini şaşırdı...
AHHHH!
GÜM

Ali Bey'in tpini tutan Kıpçaklı tepetakla yere yuvarlanınca Tolga anında kendini boş eyerin üzerine bıraktı...
ALİ BEY! ÇABUK KAYALIKLARA DOĞRU KOŞ! BEN SENİ KORURUM!
BIRAKMAYIN! IKISINI DE ÖLDÜRÜN!
Ali Bey gücünün yettiği kadar koşmaya başladı... Tolga, ince uzun kılıcını çekerek onu korumak için harekete geçti...
GÜZEL TOPRAKLARIMIZDA KIPÇAKLARIN YERİ YOK! BU CENNET ÜLKESİ MEZARINIZ OLACAKTIR!

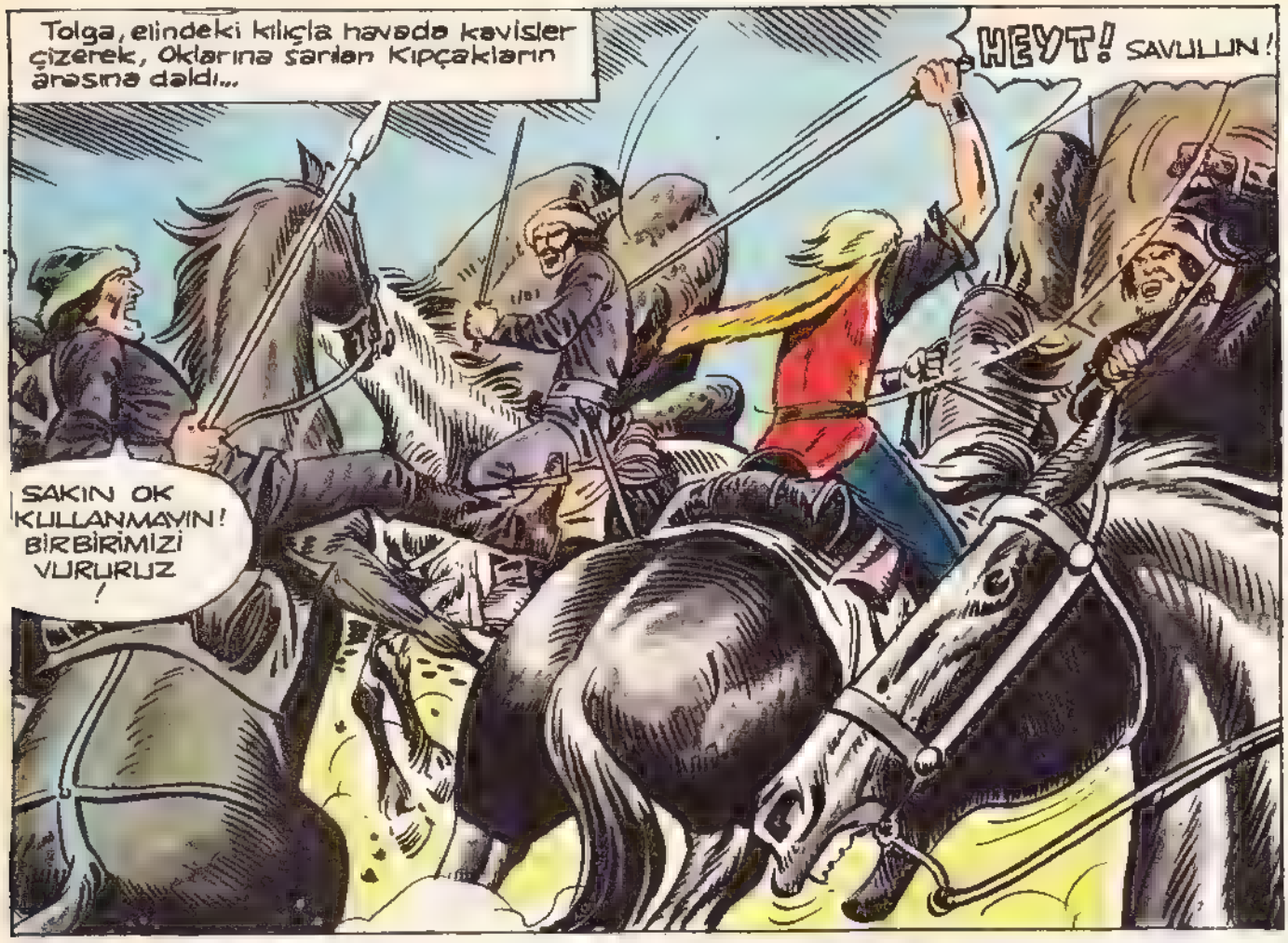
Tolga, elindeki kılıçla havada kavisler çizerek, Oklarına sarılan Kıpçakların arasına daldı...
HEYT! SAVULUN!
SAKIN OK KULLANMAYIN! BİRBİRİMİZİ VURURUZ!

Askerler okların bırakıp belerindeki kılıçlarına sarıldılar. Tolga ilk anda bir tanesini hakladı...
AH!

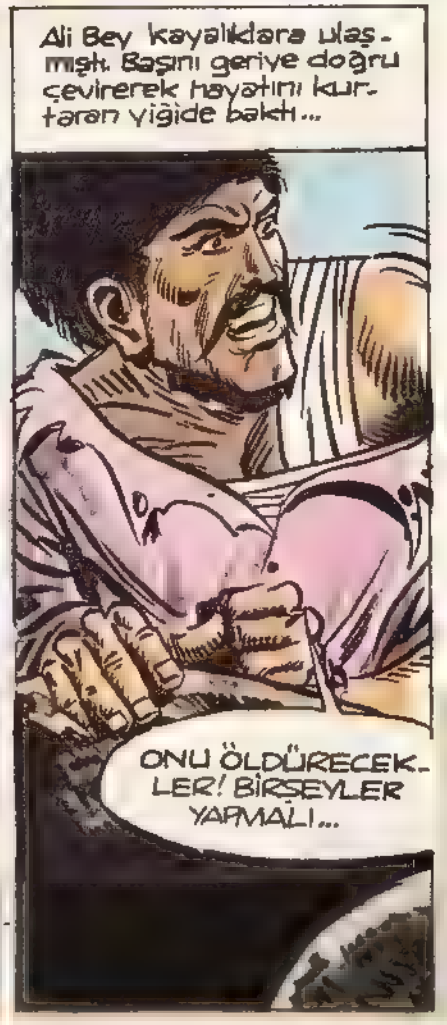
Ali Bey kayalıklara ulaşmıştı. Başını geriye doğru çevirerek hayatını kurtaran yiğide baktı...
ONU ÖLDÜRECEKLER! BİRŞEYLER YAPMALI...

Tolga elindeki kılıcı bir sağa bir sola savurup Kıpçakların yanına yaklaşmalarına fırsat vermiyordu. O anda bir Kıpçak arkasından kaleşçe kılıcını havaya kaldırdı...

Elini bağlayan iplerden kurtulan Ali Bey bunu görmüştü...

ÇABUK MIZRAĞINI VER!

AHH!..

EĞER ONU VURAMAZSAM DELİKANLININ SONU GELDİ DEMEKTİR!

Abdullah TAKAN

Ali Bey mızrağı fırlattı. Çerinin kılıç tutan parmakları birden gevşedi... Boğuk bir çığlık koparak başını geriye doğru verdi...

Ali Bey Tolga'yı Kıpçak çerilerinden korumaya çalışırken Kafkas Kaplanı ani bir kararla atını tekrar hızla topukla.dı...
ŞUNU DA TEPELERSEM DÜŞÜNDÜĞÜ-MÜ YAPABİ-LİRİM!
İHİİİİİİİİİ
ALLAH KAHRETSİN! ATI VUR-DULAR!
Delikanlının önüne çıkan Kıpçaklı birden neye uğ-radığını anlayamadı...
BUNUN İŞİ DE TAMAM!
ACELE ETMELİYİM!
ATINI VURUN!

Oku yiyen hayvan birden ön ayakları üzerine kapandı. Tolga bir tezi gibi eyerin üzerinden kendini yere attı...
EYVAH DELİKANLININ SONU GELDİ! KAÇ, KAÇ YİĞİDİM!
Tolga kılıcını kınına sokup, ok yağmuru altında, daha önce pusuya yattığı ağaca doğru koştu...
GAYRET TOLGA! ŞU HERİFLERE POSTU DELDİRMEDEN KAÇABİLİRSEN AŞKOLSUN SANA!
Berke Han'ın gözleri faltaşı gibi açılmıştı. Heyecanla çerilerine bağırdı...
ÖLDÜRÜN! ÖLDÜRÜN ONU!

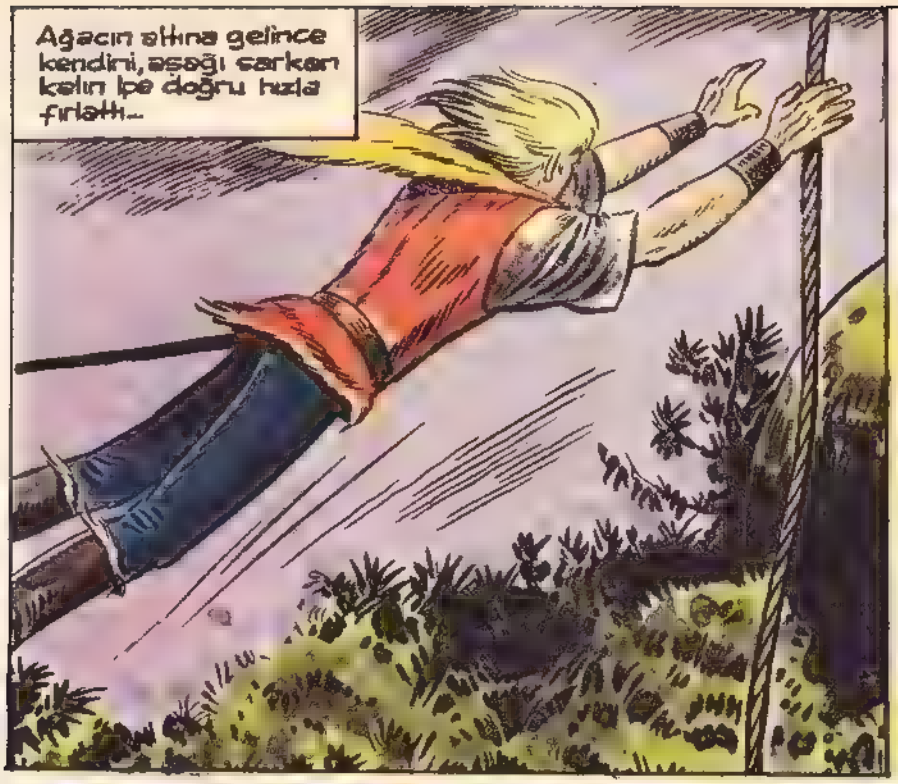

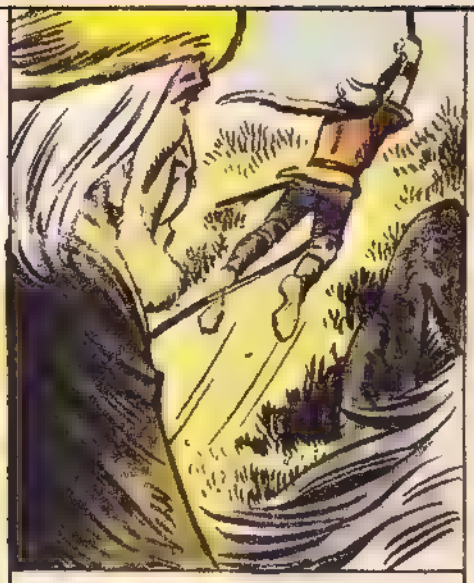

Kıpçaklarla alay eden bu Kafkas Kaplanının akıl almaz hareket ve çabukluğu Berke Han'ı kudurtacaktı nerede ise...

KURTULDU! KIPÇAKLARIN ELİNDEN KURTULDU!..
Kayalıklardaki Şamahiler, Tolga'nın, burnu bile kanamadan kaçışına çok sevinmişlerdi...
BİR TAVŞAN GİBİ GÖZDEN KAYBOLDU!
BERKE HAN'IN HALİNE BAKIN! DUT YEMİŞ BÜLBÜLE DÖNDÜ!
Kumandan Ali Beyin yanaklarından iki damla sevinç gözyaşı aktı...
TANRIM SANA ŞÜKÜRLER OLSUN! ONU KORUDUN!
Berke Han hiç kıpırdamadan Tolga'nın kaybolduğu yerden gözlerini bir an bile ayırmıyordu...
HAYDİ YİĞİTLERİM ATLARA BİNİN! ŞAMAHİ'YE GİDİYORUZ!
BİZİMKİLER DÖNÜYOR! BİZE DE YOL GÖRÜNDÜ ŞEYTAN!

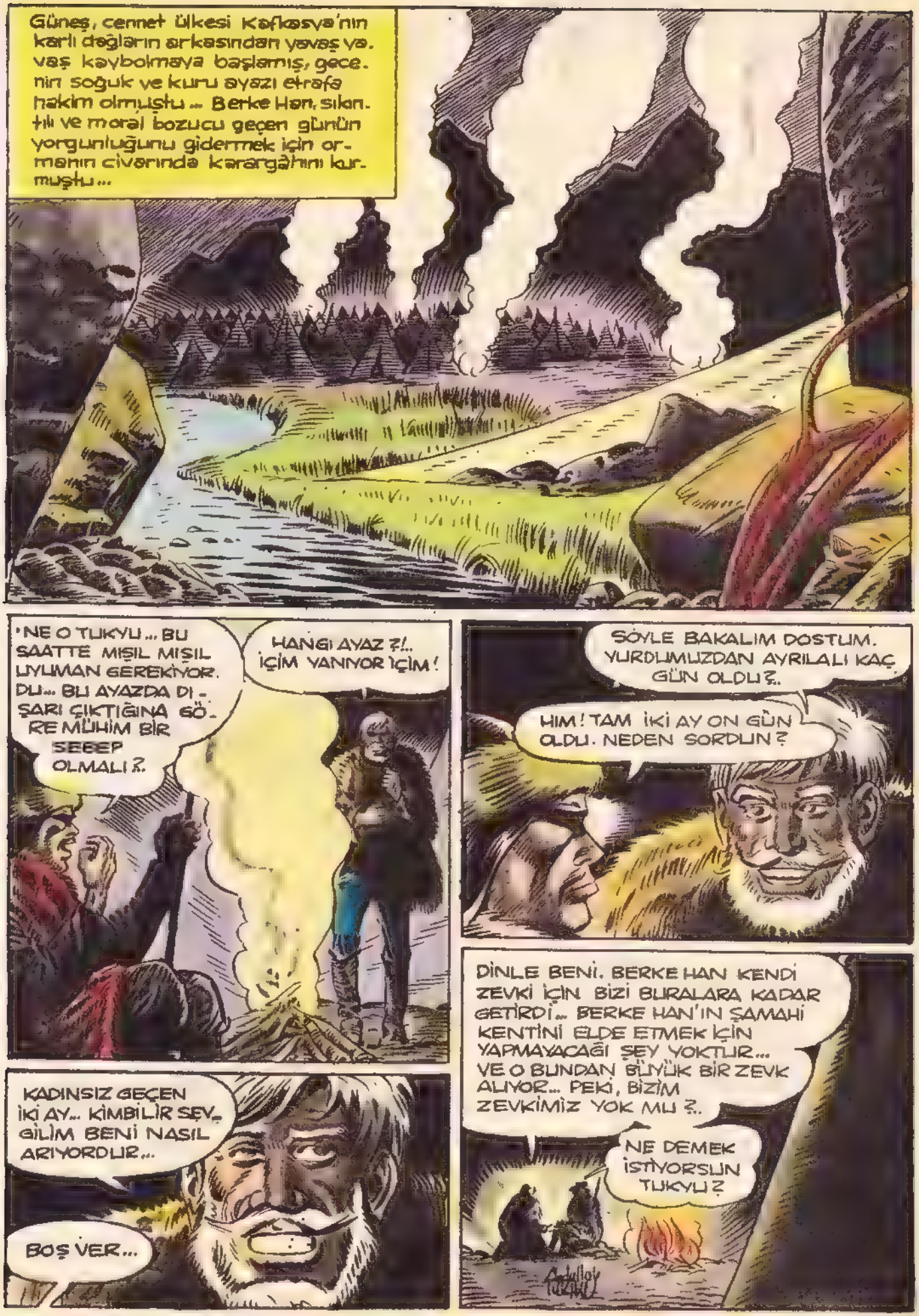
Güneş, cennet ülkesi Kafkasya'nın karlı dağların arkasından yavaş ya. vaş kaybolmaya başlamış, gece. nin soğuk ve kuru ayazı etrafa hakim olmuştu... Berke Han, sıkın. tılı ve moral bozucu geçen günün yorgunluğunu gidermek için or- manın civarında karargâhını kur. muştu...
NE O TUKYU... BU SAATTE MIŞIL MIŞIL UYUMAN GEREKİYOR. DU... BU AYAZDA DI - ŞARI ÇIKTIĞINA GÖ - RE MÜHİM BİR SEBEP OLMALI?.
HANGİ AYAZ?!.. İÇİM YANIYOR İÇİM!
SÖYLE BAKALIM DOSTUM. YURDUMUZDAN AYRILALI KAÇ GÜN OLDU?..
HIM! TAM İKİ AY ON GÜN OLDU. NEDEN SORDUN?
DİNLE BENİ. BERKE HAN KENDİ ZEVKİ İÇİN BİZİ BURALARA KADAR GETİRDİ... BERKE HAN'IN ŞAMAHİ KENTİNİ ELDE ETMEK İÇİN YAPMAYACAĞI ŞEY YOKTUR... VE O BUNDAN BÜYÜK BİR ZEVK ALIYOR... PEKİ, BİZİM ZEVKİMİZ YOK MU?..
NE DEMEK İSTİYORSUN TUKYU?
KADINSIZ GEÇEN İKİ AY... KİMBİLİR SEV- GİLİM BENİ NASIL ARIYORDUR...
BOŞ VER...

KAFKAS DİLBERLERİNİN ÇOK METHİNİ DUYDUM! BURAYA GELİRKEN BİR İKİ EVDEN KURULU KÖY GÖRMÜŞTÜM... ORADA ZEVKİMİZCE EĞLENEBİLİRİZ. HA... NE DERSİN?
GÖNÜL İŞİ HA?
BU DA BİZİM ZEVKİ-MİZ...
GÜZEL BİR FİKİR!

Az sonra iki kerâltı Kıpçak Karargâhından ayrılmak üzere gizlice ilerlemeye başlamışlı...
BİZİ GÖREN OLURSA MAHVOLURUZ!

İŞTE OLDU KARARGÂHTAN ÇIKTIK!

İki Kıpçaklı, gecenin dondurucu ayazında bir müddet yürüdükten sonra...
HEY TUKYU... KARŞIDA IŞIK GÖRÜYORUM!
BİR EV!

KOKLA HAVAYI DOSTUM... BURNUM ÇOK HASSASTIR... KADIN KOKUSU ALIYORUM!
BENİM BİRŞEY ALDIĞIM YOK!
SEN IŞIK YANAN PENCERE-YE BAK. BEN ARKA TARAFA BİR GÖZ ATAYIM...

VAY CANINA!

İKİ KAFKASLI, ŞAMAHİ İÇİN MÜHİM ŞEYLER KONUŞUYOR!

YARIN KIPÇAKLAR ÇOK ŞAŞIRACAK... BERKE HAN KARTAL KALESİNİ UNUTTU.. O BÜTÜN GÜCÜ İLE ŞAMAHİ'YE HÜCUM EDECEK... ALİ BEY DE ADAMLARINI KARTAL KALESİNE YERLEŞTİRDİ..

KIPÇAKLAR ŞAMAHİ'YE HÜCUM EDERKEN ALİ BEY BOŞ DURMAYACAK DEMEK!

ŞAMAHİ KENTİ KIPÇAK-LARA KARŞI KOYAR-KEN ALİ BEY DE KARTAL KALESİN-DEN ADAMLARI İLE SAVAŞA KATILACAK BU SAYEDE KIPÇAKLAR İKİ ATEŞ ARASINDA KALACAK...

Pencereden her şeyi duyan Kıpçaklı çeri arkadaşına haber vermek için evin arka tarafına geçti...

TUKYU... DERHAL KARARGÂHA DÖNMELİYİZ..

ÇOCUK OLMA! BİR KAFKASLI DİLBERİN TADINA BAKMADAN BİR YERE GİTMEM ANLIYOR MUSUN ?

KARARGÂHA DÖNÜP DUYDUK-LARIMI BERKE HAN'A ANLATMALIYIM!

ÇILDIRDIN MI SEN TUKYU!? HEMEN KARARGÂHA DÖNME. LİYİZ!..
BEN KAFAMA BİRŞEY SOKTUM MU ONU MU HAKKAK YAPARIM TAMAM MI?
ÇEK ELİNİ OMUZUMDAN!
PEKALÂ... BENDEN GÜNAH GİTTİ! SENİ ZORLA GÖTÜRECEĞİM. DÜŞ ÖNÜME!
BENİ RAHAT BIRAK!..
İçerde...
DIŞARIDAN SESLER GELDİ DUYDUN MU?
EVET.. GİDİP BAKALIM
BUDALA! EĞER BURADAN KURTULURSAK BENDEN ÇEKECEĞİN VAR!
HEY! KİM VAR ORADA?

HEY! DUR!

Tukyu, evden bir Kafkaslının çıktığını görünce korkusundan karanlığa doğru atıldı.

BİR KIPÇAK ÇERİSİ. KONUŞTUKLARIMIZI DUYMUŞTUR. BU KAMA ONUN İŞİNİ GÖRÜR!

HING

Kafkaslı Türk'ün birden fırlattığı kama kaçmakta olan Tukyu'nun sırtına saplandı...

GEBERDİ.. DUYDUKLARINI KİMSEYE SÖYLEMEZ ARTIK!

SAKIN BUNUN BİR ARKADAŞI OLMASIN?!

İHTİYAR BU TARAFA DOĞRU GELİYOR...
Kıpçak, biraz daha geri çeklerek mızrağını hava. ya kaldırıp ihtiyarın yak. laşmasını bekledi ve...
AH!
BABA!.. NE OLDU SANA?
BABA!
DİKKAT ET OĞLUM.. TEHLİKE... DE... SİN!..
SIRA SENDE!
İhtiyar konuşmasını bitirmişti ki bu defa Kıpçak mızrağını iki eli ile sımsıkı tutarak Kafkaslıya nişanladı...

Kıpçak, birden neye uğradığını anlayamadı.. kafasız, bir panter gibi onun üzerine atladı.
SİNSİ KÖPEK!
Fakat kafasız, yine de mızrağın ucunun kafasına inmesine engel olamadı.
Kıpçak çerisi, hemen arkasından öldürücü darbesini indirdi.. kemik çıtırtısı ve boğuk bir feryat, gecenin ayazını yırtarak dağıldı.
Kıpçak, henüz kendini toparlamıştı ki..

Yavaş yavaş doğruldu... Hiç hesapta olmayan bu olay onu çok şaşırtmış-tı...

Kafkas güzeli, kin ve nefret dolu gözlerini bir an bile kırpmadan kıpçaklıdan ayırmıyordu.

Kıpçak, ölümün soğuk terlerini sırtında hissetmeye başlamıştı...

Abdullah Turhan

Neden sonra, güzel Kafkas dilberi yayını yavaşça kaldırdı ve okun ucunu çeriye yönelttİ...

BABAMI VE AĞABEYİMİ ÖLDÜRDÜN...

SEN DE ÖLECEKSİN!

Genç kızın tehdidi altında bocalayan çerinin gözleri birden parladı... Kızın arkasından geleni görmüştü...
TUKYU!. DEMEK ÖLMEDİ.. KURTULDUM!
Yaralı Tukyu usulca arkadan kıza yaklaşıp ve...
Sırtına saplanmış kamanın acısına rağmen elini onun saçlarına doğru uzattı...
Kafkaslı güzel kendisine uzanan eli hissedince birden oku bıraktı...
Karşısındaki çeri yana sıçrayınca ok sağ omuzuna saplandı...

Tukyu'nun kuvvetli parmakları genç kızı yakalamıştı..
HOH! HOH! HAA! NİHAYET KENDİME GÖRE BİR KAFKAS DİLBERİ BULA-BİLDİM!
Omuzundan yaralanan diğer Kıpçak ayakta zor durabilli-yordu...
KOLUM FENA SANCI-YOR... AMA BU ACI BENİM KARARGÂHA KADAR GİTMEME ENGEL OLAMAZ!
BOŞUNA DİRENME GÜZEL KIZ! TUKYU BİR KIZI ELDE ETTİ Mİ KOLAY KOLAY BIRAKMAZ!
HAYIR! BIRAK BENİ!..
BERKE HAN'A KAFKASLILARIN PLÂNLARINI ANLATMALIYIM..
Sonra gücünün yettiği kadar adımlarını açarak karanlıklara doğru daldı...

Tukyu kızı omuzlarından tutup hışımla kendine doğru çekti... Kafkaslı güzel, bütün direnişine rağmen bu acı kuvvete karşı koyamadı...

Çetinin nefesini suratında hissetmeye başlayan genç kızın gözleri Tukyu'nun sırtına saplı bulunan Kafkas kamasına ilişti...

ŞU SIRTIMDAKİ ACIYI UNUTTUR BANA! HAYDİ! HIRÇINLAŞMA!

AMA BÖYLESİ DAHA ÇOK HOŞUMA GİDİYOR...

ARTIK BENİMSİN!.. SENİ KİMSE ELİMDEN ALAMAZ GÜZELİM!

Taze ve güzel genç kızın karşısında şehvet ve arzudan kudurmuş bir hale gelen Tukyu hırsla onun üzerine abandı. Dengesini kaybeden genç kız yere yuvarlandı...

Tukyu, bütün ağırlığıyla genç kızın körpe vücuduna abanmıştı..
GÖRÜYORSUN YA.. KARŞI KOYMAN FAYDASIZ... OH!.. O KADAR GÜ-ZELSİN Kİ..
BENDEN HOŞLANMIYORSUN AMA BİRAZDAN BOYNUMA SARILACAK-SIN!..
Genç kız, ihtiras ve arzudan kendinden geçen Kıpçak'ın bu gafletinden yararla-narak elini kamaya doğru uzattı..
.. kabzasından yakaladığı gibi hızla çekip..
HINC
Tukyu'nun yaralı sırtına sapladı... İkinci bir yara Çeri'nin bir anda solu-ğunu kesmeye yetti..

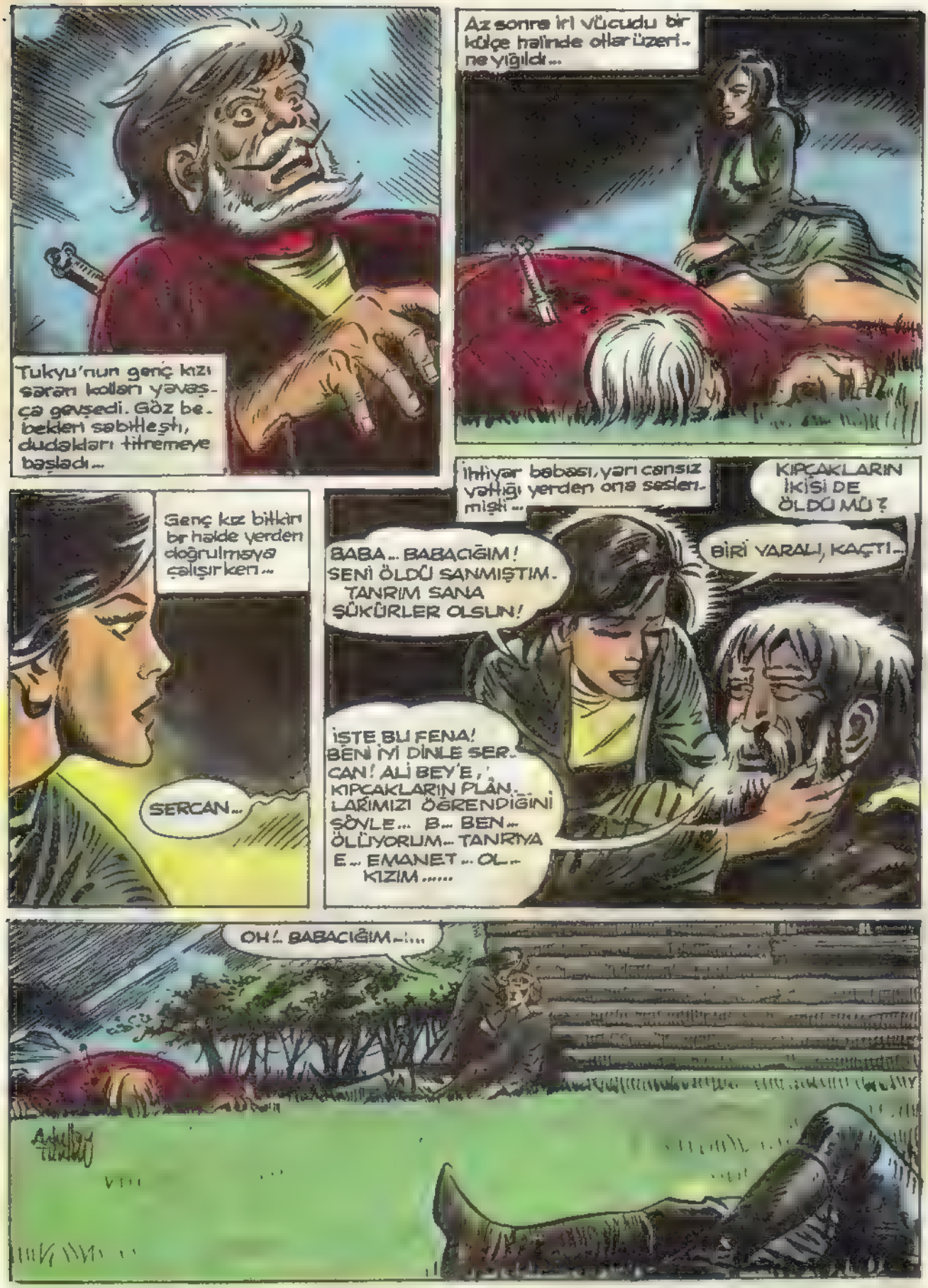
Tukyu'nun genç kızı sarartı kolları yavaşça gevşedi. Göz bebekleri sabitleşti, dudakları titremeye başladı...
Az sonra iri vücudu bir kütle halinde ollar üzerine yığıldı...
Genç kız bitkin bir halde yerden doğrulmaya çalışırken...
SERCAN...
İhtiyar babası, yarı cansız yattığı yerden ona seslenmişti...
KIPÇAKLARIN İKİSİ DE ÖLDÜ MÜ?
BİRİ YARALI, KAÇTI...
BABA... BABACIĞIM! SENİ ÖLDÜ SANMIŞTIM. TANRIM SANA ŞÜKÜRLER OLSUN!
İŞTE BU FENA! BENİ İYİ DİNLE SERCAN! ALİ BEY'E, KIPÇAKLARIN PLANLARIMIZI ÖĞRENDİĞİNİ SÖYLE... B... BEN... ÖLÜYORUM... TANRIYA E... EMANET... OL... KIZIM.....
OH!.. BABACIĞIM...!...

Sercan babasını ve ağabeyini gömdükten sonra atındaki atlardan birini alarak Ali Bey'in birliğine doğru, gecenin karanlığında ilerlemeye başladı...

Kara talih bir anda onu yapayalnız bırakmıştı. Fakat umudunu yitirmemişti... Yol boyunca, benliğini saran kin ve Kıpçaklara karşı duyduğu nefret ona daha çok yaşama gücü veriyordu...

Ortalık yavaş yavaş aydınlanmaya başlamış, güneş Kafkas dağları tepelerinden yükselirken Sercan, hedefine oldukça yaklaşmıştı.

Genç kız birden dizginleri çekti...

ODA NE? YOLDA BİR KIPÇAK VAR...

Sercan, yolu üzerinde, şaşkın şaşkın duran bir Kıpçak çerisi ile burun buruna gelmişti...
EYVAH!.. İŞTE BU HE- SAPTA YOKTU!..
Genç kız kin dolu gözlerini karşısında aptal aptal bakınan Kıpçak'a dikti...
ALLAHIM!.. ŞİMDİ BEN NE YAPACAĞIM? BU SAÇI UZUNA DERDİMİ NASIL ANLATACAĞIM?..
Bir anda gözleri önüne, kalleşçe öldürülen baba- sı ve ağabeyi geldi...
HAYIR! HAYIR!.. DUR GÜZEL KIZ! BÜTÜN YAKIŞIKLI ERKEKLER ADI- NA BENİ BAĞIŞLA
... ve o anda, bir şimşek gibi, belinde asılı duran kılıcını çekip aldı...

Kafkas dilberinin şaka-
ya gelir tarafı olmadığını
anlayan şişko ters yöne
kaçmaya başladı...
ERKEKLİĞİN
ONDA DOKUZU
KAÇMAK...

BİRİ DE
GÖRÜNMEMEK...

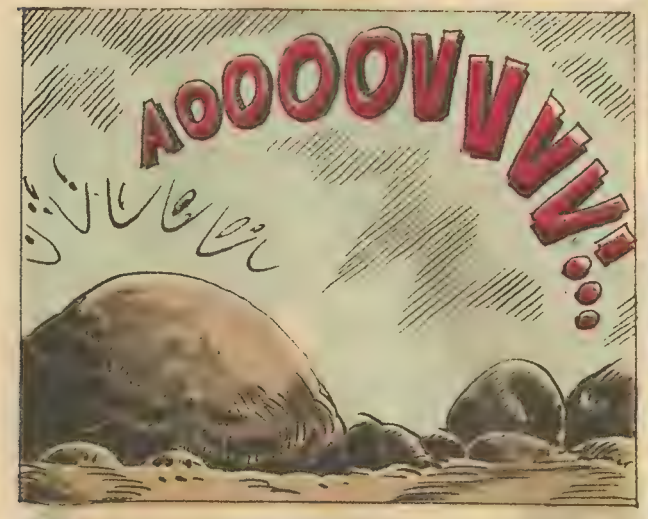
AOOOOVVVV!...

TUHAF ŞEY...
BU KORKAK ADA-
MIN TEK BAŞINA
BURALARDA İŞİ NE?
BİRAZDAN
ANLARIM...

ÇIK MEYDANA
KOCA ŞİŞKO!
KAYANIN ARKASIN-
DA OLDUĞUNU
BİLİYORUM...

Kızın seslenişinden az sonra...
TESLİM
OLUYORUM...

Şişko'nun şaşkın surat kayanın ar. kasından görün. dü...
YALNIZ KAYANIN ARKASINDA OLSAM İYİ... BİR DE SUYUN İÇİNDEYİM...
ŞİMDİ DÜŞ ÖNÜME!.. SENİ KARTAL KALE'YE GÖTÜRECEĞİM... SAKIN BİR ÇILGINLIK YAPMA...
KARTAL KALEYE Mİ ?
KARTAL KALE HA? ALLAHIM SANA ŞÜKÜRLER OLSUN!
BANA YALAN SÖYLEME! HAYATIN ŞU ELİMDEKİ KILIÇA BAĞLI ŞİŞKO!
KARTAL KALE!.. BEN DE ORAYA GİDECEKTİM... ORADA GÖRMEM GEREKEN BİR DOSTUM VAR!..

Az sonra Sercan, tutsak ettiği adamı önüne katarak Kartal Kale'ye doğru ilerlemeye başlamıştı...
KIPÇAKLARIN ARASINDAN RAHATÇA GEÇEBİLMEM İÇİN KILIK DEĞİŞTİRMEM ŞARTTI. BİR KIPÇAK'I PARA İLE KANDIRARAK GİYSİLERİNİ ALDIM...
SİZİN GİBİ GENÇ VE GÜZEL KIZIN TEK BAŞINA BURALARDA İŞİ NE ?..
UNUTMA ŞİŞKO... EŞİRİMSİN... SUALLERİ BEN SORARIM...
Yarım saat sonra...
HEY!.. NAZİK BEDENİMİ AYAKLARIM TAŞIMIYOR_ ARTIK... GÜZEL KAFKASYA ADINA YAVAŞ GİT...
HİÇ ALDIRDIĞI YOK...
Şişko tam kayayı dönmüştü ki...
KARTAL KALE!..
YAŞASIN! KARTAL KALE GÖZÜKTÜ!..

GELİYORUM!.. DOSTLARIM, ¡GELİYORUM!!
Sercan gözlerini kayalar üzerinde kurulu Kartal yuvasına dikip bir müddet hiç kıpırdamadan durdu.
BABACIĞIM! KIZIN SON ARZUNU YERİNE GETİRDİ.. ARTIK TOPRAĞINDA RAHAT UYUYA. BİLİRSİN!..
Az sonra Kartal Kale'nin kapısı ağır ağır açıldı. Şamahililerden biri gelenleri karşılamak için dışarı çıktı...
Kartal Kaledeki nöbetçilerden biri, sabahın erken vaktinde gelen bu iki yabancıyı görmüştü...
ALİ BEY'E HABER VERMELİ... ....
BODAK!

ÖFF... BİTTİM... ADIM ATACAK KUVVETİM KALMADI...
BODAK! BU NE HAL? NE OLDU SANA, NEYİN VAR?
YEMEK VE YATAĞA İHTİYACIM VAR... KARTAL KALE UZAK-TAN HEYBETLİ GÖRÜNÜYOR AMA ONA ULAŞMAK İNSA-NIN NEFESİNİ KESİYOR!
Ali Bey Sercan'ın anlattıklarını can kulağı ile dinlemiş-ti...
DEMEK KIRÇAKLAR PLA-NIMIZI ÖĞRENDİ.. ONA GÖRE DE TEDBİR ALACAKLAR... İŞİMİZ DAHA DA ZORLAŞA-CAK... ÇARESİZ ONLARI YİNE BURADA BEKLEYE-CEĞİZ!.
BABANIN VE AĞA-BEYİNİN ÖLÜMÜNE ÇOK ÜZÜLDÜM... ONLARI TANIR-DIM...
SENİN KÖYÜNE DÖNMEN GEREK... BURADA ÇOK ZOR-LU GÜNLER YAŞAYACAĞIZ..
Aynı anda şişko Bodak önüne ko-nan yemekleri karnına indirmek-le meşguldü...
SENİ KARTAL KALE'YE ÇIKMAK DEĞİL, AÇLIK YORMUŞ BODAK! BİRAZ YAVAŞ OL...
HAYATTA KAFKASYADAN BAŞKA HİÇ-BİRŞEYİM KALMADI ALİ BEY... ONU DA, KİMSEYE VERMEK İSTEMEM. BENİM. YERİM BURASI ALİ BEY!..

Bodak butu bir solukda yutluktan sonra yanıbaşında duran sürahiyi kaptığı gibi başına dikti.
TUUU!..
NE O BODAK.. SU HOŞUNA GİTMEDİ GALİBA.. ALİ BEY İÇKİYİ YASAK ETTİ!..
İYİ VALLAHİ... ALİ BEY İÇKİ İÇMİYORSA BENİM GÜNAHIM NE? BU DA HAYAT MI?..
BİR ATLI BURAYA DOĞRU GELİYOR..
Bodak, gözcünün bağırması üzerine kulenin ön tarafına koşmaya başladı...
GELEN O OLMALI!.. ATININ KİŞNEMESİNDEN ANLADIM..

EVET, O!.. TOLGA... YANILMAMIŞIM !..

Kartal Kale'nin önüne kadar atı ile tırmanan delikanlı, dizginleri çekip surlardan bakanlara başını çevirdi...
BODAK ORADA. TİTSLİ KENTİNDEN HABER GETİRMİŞTİR MUTLAK...

SURATINI HİÇ BEĞENMEDİM. EĞER KÖTÜ BİR HABER GETİRMİŞSE...

ALLAHIM! BANA KUVVET VER! TOLGA'YA TİTSLİ KENTİNDE OLANLARI NASIL ANLATACAĞIM!
Oooo

Aşağıya bakanlar arasında kumandan Ali Bey'de vardı... Geleni tanımakta güçlük çekmemişti...
TA KENDİSİ... KIPÇAK-LARIN ÜZERİNE SÜRÜYÜ SALAN, HAYATIMI KURTARAN DELİKANLI!..
Ooo
KAPIYI AÇIN!

Tolga, açılan kapıdan atı Şeytan'ı içeri doğru sürdü...

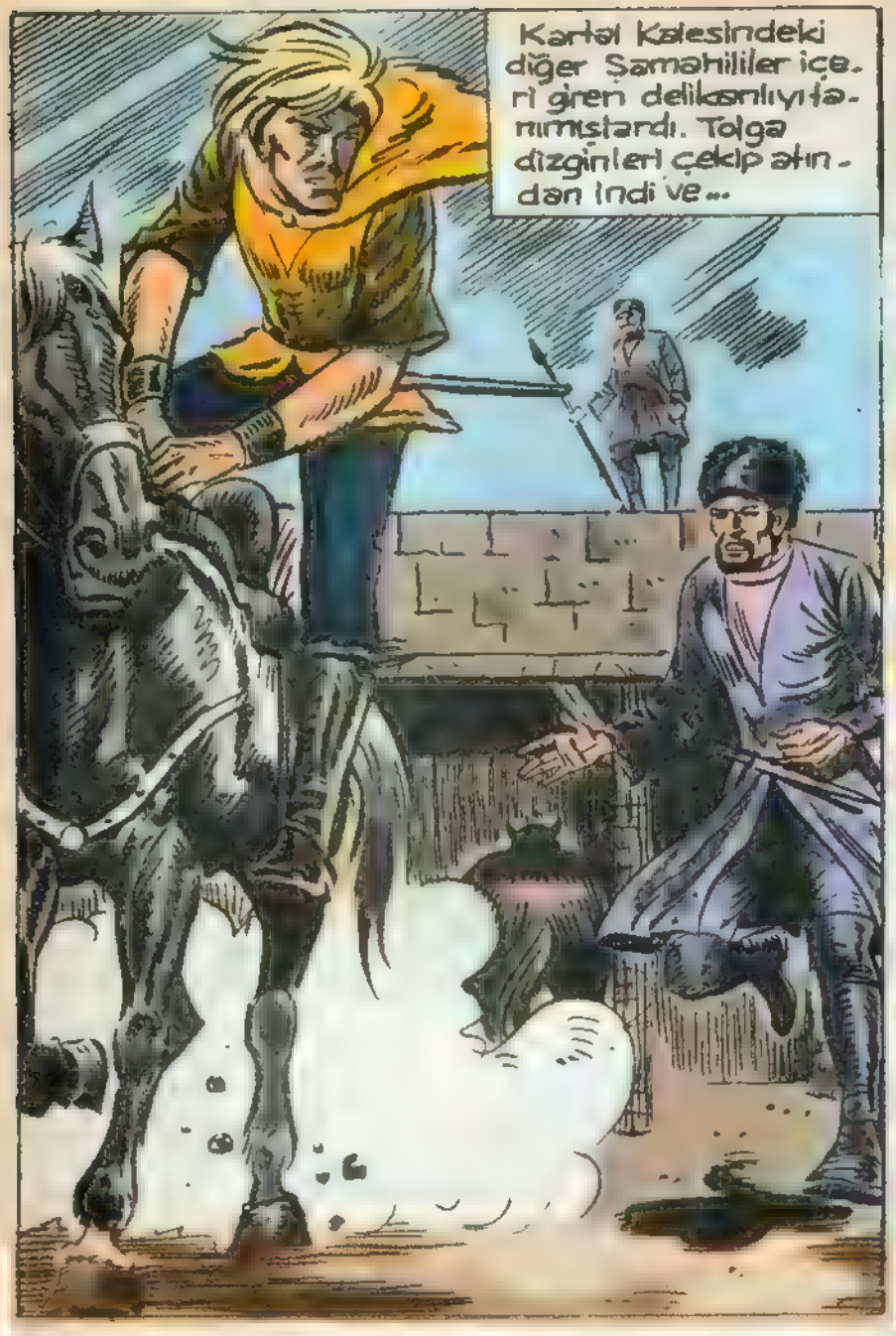
Karlal Kalesindeki diğer Şamahililer içeri giren delikanlıyı fark etmişlerdi. Tolga dizginleri çekip atından indi ve...

Gözlerini Bodak'tan ayırmadan ona doğru ilerlemeye başladı...
NE O BODAK!? SURATINDAN DÜŞEN BİN PARÇA OLACAK NEREDEYSE... BANA MERHABA DEMEK YOK MU?
ŞEY... BEN...

TİTSU KENTİNDEN KÖTÜ HABERLER Mİ VAR YOKSA?
TOLGA... BEN DİYECEKTİM Kİ...

TİTSU KENTİNDE ÇOK KÖTÜ ŞEYLER OLDU... KARÇAR HAN'IN YEĞENİ ÇATKAL, AMCASININ ÖCÜNÜ ALMAK İÇİN TİTSU KENTİNE KALLEŞÇE SALDIRILAR YAPIYOR. ETRAFINA TOPLADIĞI TATAR ARTIKLARI İLE KENTE ÖLÜM SAÇIYOR...
BİZİM KÜÇÜK TİGİN'DEN BİR HABER YOK MU?

ÇATKALIN ONU ÖLDÜRDÜĞÜNÜ SÖYLÜYORLAR. TİGİN DEN HİÇBİR İZE RASTLAYAMADIM. KORKARIM SÖYLENENLER DOĞRU ÇIKACAK...
ÇATKAL... İT SOYU... EĞER TİGİN'E BİR ŞEY YAPMIŞSA!

Tolga başını kaldırıp ufuklara dikti...
ÇATKAL.. BENDEN ÇEKECEĞİN VAR!.. SENİ İNİNDEN ÇIKARIP GEREKEN CEZAYI VERECEĞİM...
BUNLARA GEREK YOK TOLGA!
NE DEMEK İSTİYORSUN?
SÖYLENENLERE GÖRE ÇATKAL ŞİMDİ DE SENİN PEŞİNDE İMİŞ VE SENİN BURADA OLDUĞUNU BİLİYORMUŞ..
İŞTE BUNA SEVİNDİM
ŞİŞKO, ÜZERİNDEKİ ŞU ÇİRKİN GİYSİLERİ NE ZAMAN ÇIKARTACAKSIN?
ALİ BEY!
ÇABUK DEPOYA GİT! UYGUN GİYSİ VARDIR HERHALDE..
İÇKİYİ YASAKLADIĞI YETMİYORMUŞ GİBİ BİR DE BANA HAKARET EDİYOR. BENİM DİĞER KAFKASLILARDAN NE FARKIM VAR Kİ... BANA GÖRE GİYSİ ZOR BULUNURMUŞ. HIIH...
KARTAL KALEYE HOŞ GELDİN DELİKANLI SENİNLE KONUŞACAKLARIM VAR!

Bodak giysilerini değiştirmek için depoya indiğinde...
TUHAF ŞEY... BURADA GARİP BİR KOKU VAR!..
EMİN OLMAM İÇİN HAVAYI DAHA DİKKATLİ KOKLAMALIYIM.
TAMAM... ANLADIM ŞİMDİ...
KIMIZ! KIMIZ KOKUYOR!
HEY!.. KİMSİN SEN?.. O KOYNUNDA SAKLADIĞIN NE? YOKSA SEN *ÇAŞIT MISIN?
HAYIR... HIK...
HIK!..
O DA NE? BURADA BENDEN BAŞKA BİR KİŞİ DAHA VAR...
* CASUS...

TAMAM ŞİMDİ ANLADIM... SEN SARHOŞSUN! ALİ BEY'İN BU ZIKKIMI YASAK ETTİĞİNİ BİLDİĞİN İÇİN BURADA GİZLİ GİZLİ İÇİYORSUN! SENİ KUMANDANA SÖYLEMELİYİM!
ELİNİZİ AYAĞINIZI ÖPEYİM YİĞİDİM BAĞIŞLAYIN BENİ... HIK...
HERİF BESBELLİ ÇOK SARHOŞ. HEM BENDEN KORKTU, HEM DE BANA "YİĞİDİM" DİYOR. HİÇ Mİ YİĞİT GÖRMEDİK... KOYNUNDA SAKLADIĞI DA...
HAYDİ UZUN ETME!.. VER ŞU SAKLADIĞIN ŞEYİ!..
Adam koynundaki testiyi ileri doğru uzattı... Bodak bir yıldırım hızı ile testiyi kaptığı gibi...
... başına dikti...

Bodak depoda içki testisini başına dikerken kumandan Ali Bey, Tolga'ya Kartal kaledeki Kıpçaklarla savaşacak bir avuç birliğini göstertiyordu...

KIPÇAKLAR KARTAL KALEDE KENDİLERİNİ BEKLEDİĞİMİZİ ÖĞRENMİŞLER. ŞİMDİ, ÖNCE BURAYI ELE GEÇİRMEK İSTEYECEKLER... ELİMDE ÇOK AZ KAFKASLI VAR.. BERKE HAN BUNU BİLİYORDUR...

BURASINI ALMAK ONUN İÇİN ÇOK KOLAY OLACAK.. GERÇİ ONLARI ORMANDA YETERİ KADAR OYALAYIP MORALLERİNİ BOZDUK. AMA KARTAL KALE DÜŞERSE BU KEZ ŞAMAHİ KENTİNDEKİ KAFKASLILARIN MANEVİ GÜÇLERİ YOK OLACAK.

UNUTMAYIN ALİ BEY KARTAL KALE'NİN ZOR ÇIKILIR YOLU DA BİZDEN YANA...

BEN DE ONU DÜŞÜNÜYORUM. BUNU SİLAH OLARAK KULLANMALIYIZ TOLGA!

BİR PLÂNIM VAR... YALNIZ BUNUN İÇİN BOL MİKTARDA YAĞA İHTİYAÇ VAR...

O anda...

HEEEEEY!!

O DA NE?

Narayı depodan çıkmakta olan Bodak atmışlı..
AY DÖNER, TEKRAR DÖNER, KILIÇ BELE BAĞLANIR - YİĞİT OLAN DAĞISTAN DERBENDİNDE ANLAŞILIR.
BODAK!
HIKK!
ÖZET: Kıpçaklar, Şamahi kenfini ele geçirmek isterler.. Ali Bey, Kartal kalede Kıpçaklara tuzak kurmuştur.. Tolga da Kartal Kale'ye gelir.. Ali Bey'le yapacakları hücumu konuşurlarken bir ses duyarlar...
İÇKİLİSİN! ÜÇ GÜN KATIKSIZ HAPİS YATACAKSIN!
ODA HAPSI BODAK'IN ŞİŞKO GÖBEĞİNİ DAHA DA ŞİŞİRİR. BENİM BAŞKA BİR TEKLİFİM VAR KUMANDAN!
Kartal Kale'nin yakınındaki ormanda...
AH TOLGA!.. BULA BULA BANA BU CEZAYI MI BULDUN?.. HAYDİ BEN BİR SUÇ İŞLEDİM.. PEKİ BU AĞACIN GÜNAHI NE?
TİTSU KEN. TİNDEN BURAYA BALTA SALLAMAK İÇİN GELMİŞİM MEĞER.. NEME GEREK ÇATKAL'IN KARTAL KALE'YE GELECEĞİNİ TOLGA'YA HABER VERMEK!..
MÜSADE EDERSENİZ ONA LAYIK OLDUĞU CEZAYI BEN VEREYİM..
TOLGA... BENİM SEVGİLİ BİRİCİK DOSTUM. BENİ ODA HAPSİNDEN KURTARDI...

ÖFF! BİTTİM.. MAHFOLDUM... ŞİMDİ SIRA ARKA TARAFINDA...
Az sonra Kartal Kale'nin yakınındaki ağaçlar arasından büyük bir gürültü koptu. Bodak'ın kestiği ağaç gıcırdayarak aşağıya inmeye başlamıştı...
GARRRÇ!..
HEY!.. AĞAÇ DÜŞÜYOR! ÇEKİL, EZİLE-CEKSİN!
?
GÜM!
O anda Kartal Kale'ye doğru çıkmakta olan bir atlı, ağacın üzerine düştüğünü görünce birden atını topukladı...
ÖF BE... AĞAÇ KESTİĞİM YETMİYOR. MUŞ GİBİ, BİR DE CANA KIYACAKTIM... BU ATLI DA NEREDEN ÇIKTI?!
Bodak'ın gözleri birden açıldı. Gelen' atlıyı tanımıştı...
ALLAHIM BU O!.. EVET, TA KENDİSİ!..

Atlı atının dizginlerini çekip, sırtta aptal aptal bekl.
nan şişkoya doğru başını çevirdi..
Birden yeşil gözleri irileşti. Dudakların. dan belli belirsiz bir kaç kelime çıkı. verdi ..
BODAK! ONUN BURADA İŞİ NE?!
ALLAHIM.. BU ÇATKAL!
NE DE ÇABUK GELDİ..
BENİ TANIDI. ŞİMDİ NE YAPACAĞIM ?
KARTAL KALE'YE TOLSA'YA ÇATKAL'IN GELDİĞİNİ HABER VERMELİYİM..
BODAK VAR GÜCÜ İLE KARTAL KALEYE KOŞLI. YOR. BU TELA. ŞININ SEBEBİNİ BİLİYORUM.. ONA ENGEL OLMALIYIM..

Bodak'ın kartal Kale'ye doğru telaşla koşması üzerine Çatkal birden atının karnına hızla indirdi...

Çatkal büyük bir maharetle kullandığı atını, dar ve meyilli yoldan sürüp Bodak'ın önüne çıktı. Şişko ölümün soğuk terlerini sırtında hissetmeye başlamıştı...

Bodak için tek bir kurtuluş yolu vardı..Yalan söylemek...

Çatkal Bodak'ın sözlerini hiç duymamış gibi yavaşça atından indi. Parlak, ateş saçan yeşil gözlerini ondan ayırmadan yanına yaklaştı ve...
...avucunun içi ile şişkonun suratına kuvvetli bir tokat indirdi..
ÇAT!
SEN RAHATINI SEVERDİN! TİTSU KENTİNDEN BURAYA HERHALDE SAVAŞMAK İÇİN GELMEDİN! NİÇİN GELDİĞİNİ DE BİLİYORUM. TOLGA'YI GÖRÜP TİĞİN İ KAÇIRDIĞIMI SÖYLEYECEKSİN! YALAN MI?
ŞİMDİ SÖYLE BANA ŞİŞKO! TOLGA KARTAL KALEDE Mİ?
AMA BUNLARI HEP AMCAM KARÇAR HAN'IN ÖCÜNÜ ALMAK İÇİN YAPTIM...
Bodak büyük bir korku ve şaşkınlık içersinde bocalarken...
ÇATKAL!

Çatkal, sesin geldiği yöne başını çevirince karşısında bu heykel gibi duran Kafkas Kaplanını gördü.
TOLGA!

ÇATKAL! İT SOYLU... TİTSLİ KENTİNDE YAPTIĞIN KALLEŞ. LİKLERİNİ DUYMAYAN KALMADI. BUNLARIN HESABINI VERECEK. SİN ŞİMDİ!..
SEVGİLİ AMCAM İÇİN YAPMAYACAĞIM ŞEY YOKTUR

SEVGİLİ AMCAM İÇİN BU YAPTIKLARIM AZ BİLE TOLGA. HENÜZ ONUN ÖCÜNÜ ALMIŞ DEĞİLİM. SIRADA SEN DE VARSIN. BUNU UNUTMA...

EĞER TİGİN'E BİRŞEY YAPMIŞSAN SENİ DOĞDUĞUNA PİŞMAN EDECEĞİM!..

Kartal Kale'de Kumandan Ali Bey bu iki Kafkasların birbirlerine girmelerine fena halde üzülüyordu...
TAM ADAMA İHTİYAÇ VARKEN BUNLAR BİRBİRLERİNİ ÖLDÜRECEK. AYIRMAMIZA DA İMKÂN YOK!..

TİGİN DE SENDE YERİN DİBİNE BATSIN! DAVRAN TOLGA!
SENİN CEZANI TİTSLİ KENTİNDE VERMEK İSTERDİM AMA SABREDEMİYECEĞİM!

Tolga kılıcına uzanır uzanmaz Çatkal ilk hamlesini yaptı. Kafkas kaplanı eğilerek bunu savuşturdu.

Hemen arkasından delikanlı kılıcını Çatkal'ın omuzuna doğru salladı.

Uy.

Kılıç omuzu sıyırarak geçti. Tolga, Çatkal'ın bir anlık şaşkınlığından faydalanıp bu defa kılıcına havada yarım daire çizdirerek hasmının kalpağını uçurdu...

O anda Bodak sessiz sessiz Çatkal'ın atına yaklaşmaya başladı...

BİRAZDAN, ŞU KALPAĞINI UÇURDUĞUM GİBİ KELLENİ DE KOPARACAĞIM ÇATKAL

BEN BİRŞEYİ KAFAMA SOKTUM MU ONU MUTLAKA YAPARIM! KENDİNİ KORUMAYA FIRSAT BULAMADAN EŞEK CENNETİNİ BOYLAYACAKSIN!

Bodak elini yavaşça Çatkal'ın alnına doğru uzattı.
BU NE TALİH ALLAHIM!

Tolga, Çatkal'ın atılmasını beklemeden hücuma hazırlanmıştı ki...
TANRI AŞKINA DURUN!

Kafkas kaplanı sesin geldiği yöne başını çevirince Kafkas giysileri ile kuşanmış bir kızla karşılaştı. Bu Sercan'dı...

TAM ZAMANI!.. ONU ÖLDÜRMELİYİM...

Çatkal'ın bu kallesçe saldırısı karşısında Sercan çığlığı bastı...
DİKKAT!
Tolga Çatkal'dan böyle birşey beklemiyordu. Ani bir hareketle yana sıçradı. Fakat Çatkal'ın ince, uzun kılıcı onun yan boşluğunu yırtarak geçti.
CANAVAR! SEN KAFKASLI * OLAMAZSIN!
Genç kızın çığlığı karşısında Çatkal ikinci bir darbeyi Kafkas Kaplanına indirmeyi gözüne yedirememişti. Kılıcını kınına sokup atına doğru hızla koştu ve üzerine atladı...
* Birbiri ile dövüşen iki Kafkaslı hasım, ancak aralarına bir kadın girerse kavgayı bırakırlar...

Atın yanında bulunan Bodak neye uğradığını anlayamadan kendini yerde buldu. Çatkal atının dizginlerine sımsıkı yapışarak hayvanı yokuşa doğru topukladı...

AZ DAHA GEÇ KALIYORDUM. İSTEDİĞİMİ ALDIM YA!

Tolga bir avucunu kanayan yerine baştırırken diğer avucundaki kılıcı parmakları arasına yerleştirip...

...kaçmakta olan Çatkal'ın arkasından aniden fırlatıp attı...

Kılıç hedefini bulmuştu. Çatkal'ın ağzından hırlamaya benzeyen bir ses çıktı...

Sonra bayırdan aşağı koşturduğu atının üzerine kapaklandı. Kılıç sol omuzuna saplandı...

Kartal kale'de bütün olanları izleyen kumandan hırsından dişlerini sıkıp mırıldandı...

ÇABUK TOLGA'YA YARDIMA GİDİN. YARALI...

Sercan Tolga'nın yanına yaklaştı kendini suçlu hissediyordu...

BENİM YÜZÜMDEN OLDU...

SENİN BUNDA SUÇUN YOK!

ÇATKAL'IN ADETLERİMİZİ UNUTTACAK KADAR GÖZLERİ DÖNMÜŞ...

Sercan, başını yavaş yavaş kaldırıp iri yeşil gözlerini delikanlının yüzünde gezdirdi. Babasının ve ağabeyinin ölümünden sonra ilk kez bakışları değişmişti...

EYVAH... KALEDEN GELENLER VAR... İNŞALLAH ÇATKAL'IN ATINDAN, ALDIĞIM ŞEYİ GÖRMEMİŞLERDİR...

Bodak büyük bir telaş içinde elindekini koynuna soktu ve..
... Tolga'nın yardımına gelen Kafkasların arasından ıslık çala çala geçip kaleye doğru yönelmeye başladı..
YARANIZ NASIL?
MERAKLANMAYIN DOSTLARIM. UFAK. BİR SIYRIK...
ACIYI UNUTTUM BİLE... KARTAL KALEDE BİR MELEĞİN YAŞADIĞINI BİLMİYORDUM.
YARANIZIN TEDAVİYE İHTİ. YACI VAR. BEN BAKARIM.
BODAK'IN KESTİĞİ AĞACI KALENİN ÖNÜNE GETİRİN. DALLARINI DA KESMEYİ UNUTMAYIN.. NEREDE ŞİŞKO?
KALEYE GİTTİ.
Kumandan Ali Bey, Kaleye giren Bodak'ın halinden şüphelenmişti..
KOCA BODAK!.. KOYNUNDA TAŞIDIĞI ŞEYİN NE OLDUĞUNU BİLİYORUM AMA BU KEZ ONU HAK ETTİ...
ÖFF.. BİR ARA KUMANDAN ANLADI DİYE ÇOK KORKTUM.. DUU... ATLATTIM...

İçi içki dolu kabı başına dikti...

Kartal Kale'nin bir köşesinde Sercan Tolga'nın yarasına bakıp sarmakla meşguldü...

BU İŞİ İYİ BİLİYORSUN... GÜZEL DOKTORUMU TANIMAK İSTERDİM...

İSMİM SERCAN... BURADA BULUNUŞUM SİZE TUHAF GELİYOR AMA MECBURUM...

YAŞAMAK, MÜCADELE ETMEK İSTİYORUM.

İNSAN ÖMRÜ BURADA ÇOK KISADIR... EVİN YUVAN YOK MU?

BENİM YUVAM BURASI...

Sercan başından geçenleri bir bir anlattı...

İŞTE BUNUN İÇİN BU KARTAL YUVASINA SIĞINDIM...

SENİ İZMEK İSTEMEZDİM.. ARTIK BUNDAN SONRA YALNIZ DEĞİLSİN...

Sercan başını kaldırdı. Islak iri yeşil gözlerini Tolga'ya dikti...

Aynı anda, Kartal Kaledeki gözcüler uzaktan, gittikçe yaklaşan toz bulutu görmüşlerdi...

KIPÇAKLAR!

Gerçekten bir hayli kalabalık olan Kıpçak ordusu Kartal Kale'nin bulunduğu yere doğru ağır ağır ilerlemekteydi ...

Ali Bey'in sureti karmakarışıktı. Berke Han'ın bu muazzam ordusuna karşı üç beş adamı ile savaşacaktı...

TANRIDAN ÜMİT KESİLMEZ.

Kartal Kaleyi ele geçirmenin şart olduğunu anlayan Berke Han şimdilik Şamahi'ye gitmekten vazgeçmişti...

Başını sarp kayalar üzerine kurulmuş kaleye doğru kaldırdı...

ORAYA ULAŞMAK ÇOK ZOR OLACAK... AMA MECBURUM...

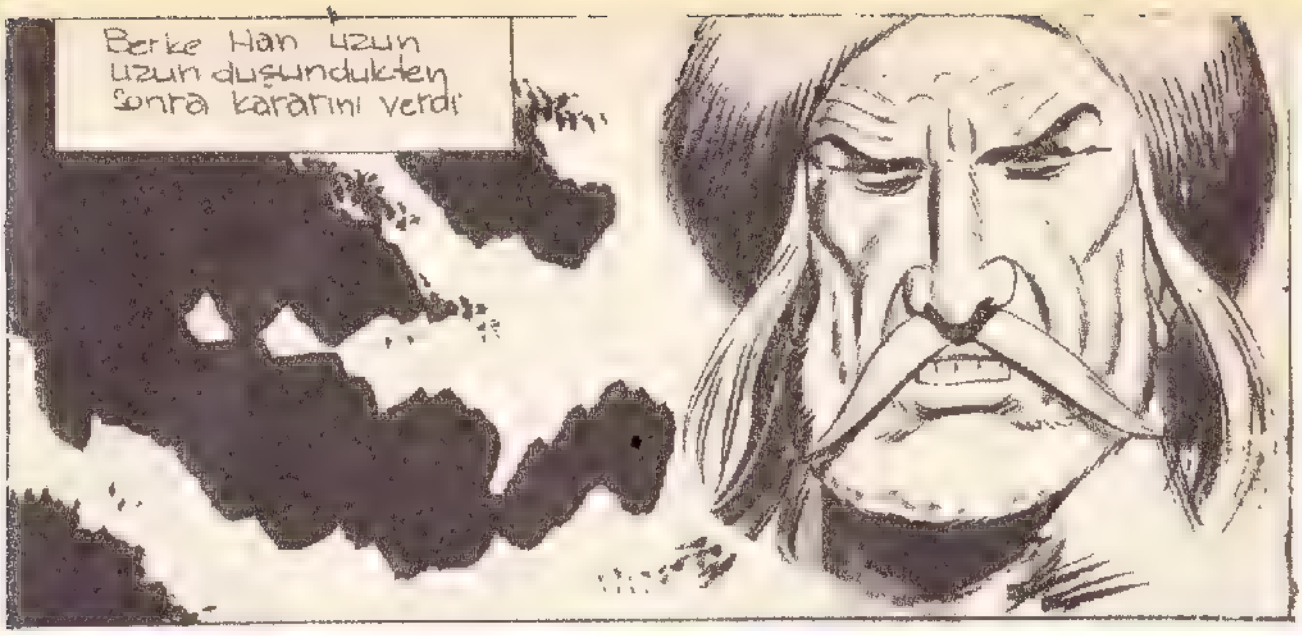
Berke Han uzun uzun düşündükten sonra kararını verdi

HER NE PAHASINA OLURSA OLSUN KARTAL KALEYİ MUTLAK ELE GEÇİRMELİYİZ!
HÜCUM!

KALEYE YAKLAŞTILAR! MANCINIKLARDAKİ ATEŞLERİ SALIN!..

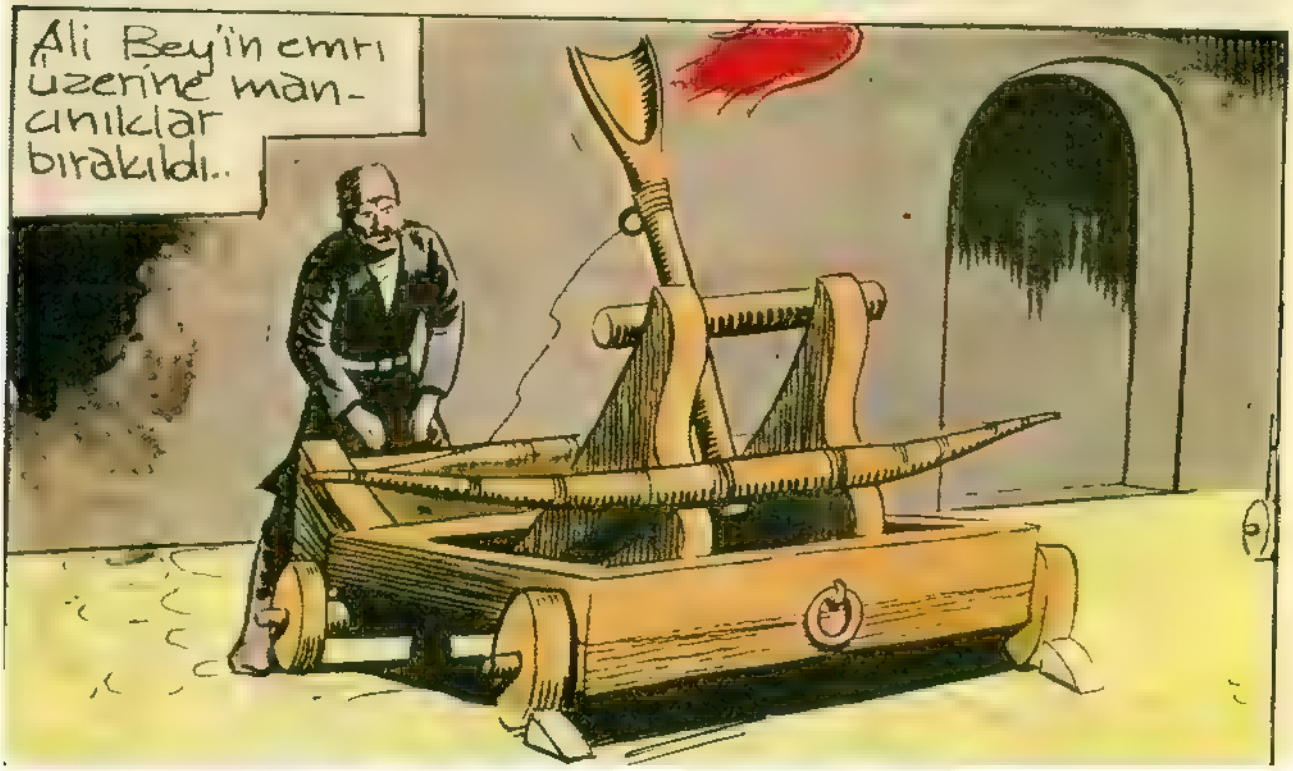
Ali Bey'in emri üzerine mancınıklar bırakıldı..

ÖZET Kıpçaklar, Şamahı kentini ele geçirmek için Kartal Kaleye hücuma kalkışırlar.. Ali Bey, kaleden onlara ateş yağdırır..

Kartal Kale'den mancınıklarla atılan alev parçaları bir ölüm habercisi gibi Kıpçakların üzerine yağmaya başlamıştı...

Kartal Kaledeki Kafkas Türkleri, surların arkasındaki mancınıklardaki alevleri aralıksız fırlatıyorlardı...

Kıpçaklar geride bıraktıkları ölü ve yaralı arkadaşlarına bakmadan kumandanları Berke Han'ın peşinden hücuma geçtiler...

Berke Han Kartal Kalenin zaptedilmesinin şart olduğunu anlamıştı. Alevlerden şaşkına dönen askerlerine öncülük yapmak için atından inip...

Ali Bey gözünü bile kırpmadan Kıpçakların hücumunu izliyordu...
ATEŞ KESİN!.. HERKES KALEDEN ÇIKSIN!
ZAFER BİZİMDİR! KARTAL KALE'DE TAŞ TAŞ ÜSTÜNE BIRAKMAYACAĞIZ!..
Berke Han birden olduğu yerde çakıldı kaldı...
DİKKAT!
Ortalığı kapkara ve yağlı dumana boğan tutuşturulmuş koskoca bir ağaç kütüğü alevler saça saça üzerlerine inmek üzereydi...
KENARA.. KENARA ÇEKİLİN!..

Alev alev yanan ağaç kütüğü hızla kipçakların üzerine inince ortalık küfür ve ölüm feryatlarıyla doldu.
AAHHH!
Alev yağmurundan sonra başlarına inen bu yağlı ve alevli kütük, Kıpcak. ların içine korku sokmuştu. Kartal Kale'ye çıkmaya cesaret edemiyorlardı artık. Fakat Berke Han'ın gür ve kalın sesi tek. rar duyulunca hü. cuma kalkmak zo - runda kaldılar. Az sonra korktuk. ları başına geldi...
BIR TANE DAHA!
BURAYI BIZE MEZAR YAPACAK. LAR...
DAĞILIN ARKADAŞLAR! DAHA AZ ÖLÜ VERİ. RİZ!..
HEY! ŞURAYA BAKIN!

Bu kez Kıpçakların tepesinden aşağıya yağmur gibi irili ufaklı kaya parçaları akmaya başlamış. H..
KAYALAR!
Kıpçakların sayısı her an gittikçe azalıyordu...
AHH!
Yüzlerce kaya Kartal Kale'nin eteklerinde ilerleyen düşmanların üzerinden bir ölüm silindiri gibi geçip vadiyi korkunç uğultularla inletiyordu...
Berke Han başını yukarılara doğru kaldırdı. Hırsından deliye dönmüştü...
GÖRÜNÜRLERDE HİÇ KİMSE YOK!
KAYALAR BİTTİ..
BU ALLAHIN BELASI KAFKASLILARIN CİNDEN FARKLARI YOK... AMA BU BÖYLE DEVAM ETMEZ!..

HEEY! ŞURAYA BAKIN!
TUZAĞA DÜŞTÜK YİNE!
BİZİ OK YAĞMURUNA TUTACAK-LAR...
Gerçekten, kaleden çıkıp kayalar arasına siperlenen Kafkaslı okçu-lar bir anda yaylarını bıraktılar...
Alev ve taşlardan, bir çok ölü verdikten sonra kur-tulabilen Kıpçaklar bu de-fa başka bir tuzak ile karşı karşıya kaldılar...
Oklar korkunç vınlamalarla havayı yararak hedeflerine ulaştılar: önde bulunan Kıpçak çerilerinin hepsi bir anda yerlere serilip can verdiler...
AH!
AHH!...

Kafkaslılar durmadan sadaklarındaki okları bu düşmən sürüsüne yağdırmaya devam ediyordu

Askerlerinin gittikçe azaldığını gören Berke Han, çaresiz, perişan yeni emirler veriyordu...

Okçuların başında bulunan Tolga Berke Han'ın emrine karşılık verdi...

Kartal Kale'nin yamacı bir anda kılıç şakırtıları ve haykırışlarla doluverdi. Kıpçaklar karşı hücumu hiç beklemiyorlardı...

Ali Bey, tek kolu ile, üzerine saldıran Kıpçaklara karşı amansız bir mücadeleye girişmişti...
Fakat gerilerde sinsice bıçağını kendisine doğru nişanlayan Kıpçak çerisinden haber sizdi. Bıçak bırakıldı ve...
AH!..
ALİ BEY!.. ALİ BEY'İ VURDULAR!
ALİ BEY ÖLDÜ... ALLAHIM!
SERCAN DİKKAT!..
Ali Bey, boğuk bir feryat koparırarak dizleri üzerine çöktü. Bıçak sapına kadar sırtına saplanmıştı...

Ali Bey'in ölümü Sercan'a arkasındaki tehlikeyi unutturmuştu...
Kıpçak'lı kılıcını genç kızın arkasından indirmek için harekete geçmişti ki...
ALİ BEY'İ KALEYE GÖTÜRMELİYİM...
Tolga kılıcını bir şimşek hızı ile fırlatıp onun göğsüne nişanladı...
Hemen sonra Sercan'ın bulunduğu yere doğru hızla koştu... Ali Bey'in ölümünün Kafkaslılar arasında panik yaratmasından korkuyordu...

Tolga, Ali Bey'i sırtına alıp kaleye yönelmişti ki Aniden karşısına Berke Han dikilivердi...
HAYDI, ŞEYTANLIĞINI BURADA DA GÖSTER BAKALIM...
EYVAH!.. TOLGA'YA YARDIM ETMELİYİZ, AMA NASIL? AZ İLERDE, PUSUYA YATMIŞ BİR YIĞIN İT SÜRÜSÜ VAR...
Tolga gözlerini Berke Han'dan ayırmadan bir müddet olduğu yerde kaldı. Ölümle burun buruna gelmişti...
ALİ BEY'İ YERE BIRAKIP KILICIMI ÇEKENE KADAR BU KIPÇAKLI BENİ HAKLAR. NE YAPMALI?
Kafkas kaplanı birden elini Ali Bey'in soğumuş cesedine doğru uzattı...
TEK BİR ŞANSIM VAR O DA...
...ve hemen çekip avucuna sıkıştırdığı cismi, Berke Han'a fırlattı. Bu Ali Bey'in belinde duran kaması idi...
Bir nefeslik zamanda Tolga, yaptığı bu akıl almaz hareketle Kıpçak kumandanını gafil avlamıştı.
AH!

Berke Han birkı sendeledikten sonra yüzükoyun yere kapaklandı...
YAŞA TOLGA!.. BİR MUCİZE YARATACAĞINI BİLİYORDUM ZATEN!..
Kafkaslar Kartal Kale'ye çekilip kapısını kapattılar. Berke Han'ın ölümü ile kıpçakların manevi güç. leri de yok olup gitmişti.
Kartal Kale ve Şamahi kentini unutup perişan bir halde oradan uzaklaştılar. Bu zorlu uğraş Şamahi Türklerinin za feri ile bitmişti...
KIPÇAKLAR GERİ ÇEKİLİ. YOR. BİR HABERCİ ŞAMAHİ'YE GİDEREK TEHLİKENİN YOK OLDUĞUNU BİL. DİRSİN...
KAZANDIK TOLGA! HER ZAMANKİ GİBİ...
HENÜZ DEĞİL BODAK! GÖRÜLECEK BİR HESABIM VAR!.

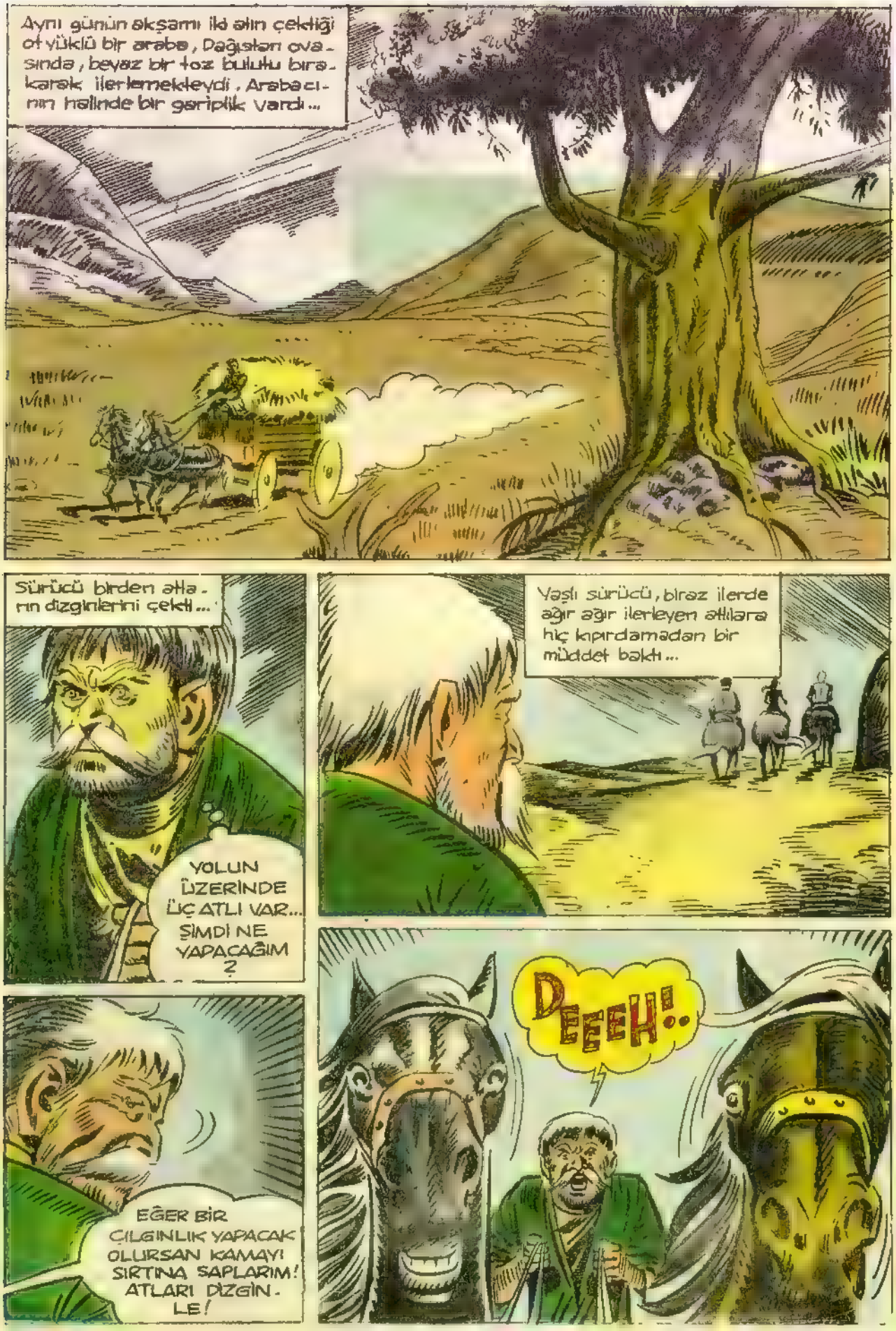
Aynı günün akşamı iki atın çektiği ot yüklü bir arabe, Dağıstan ovasında, beyaz bir toz bulutu bırakarak ilerlemekteydi. Arabacının halinde bir gariplik vardı...
Sürücü birden atların dizginlerini çekti...
YOLUN ÜZERİNDE ÜÇ ATLI VAR... ŞİMDİ NE YAPACAĞIM ?
Yaşlı sürücü, biraz ilerde ağır ağır ilerleyen atlılara hiç kıpırdamadan bir müddet baktı...
EĞER BİR ÇILGINLIK YAPACAK OLURSAN KAMAYI SIRTINA SAPLARIM! ATLARI DİZGİNLE!
DEEEH!..

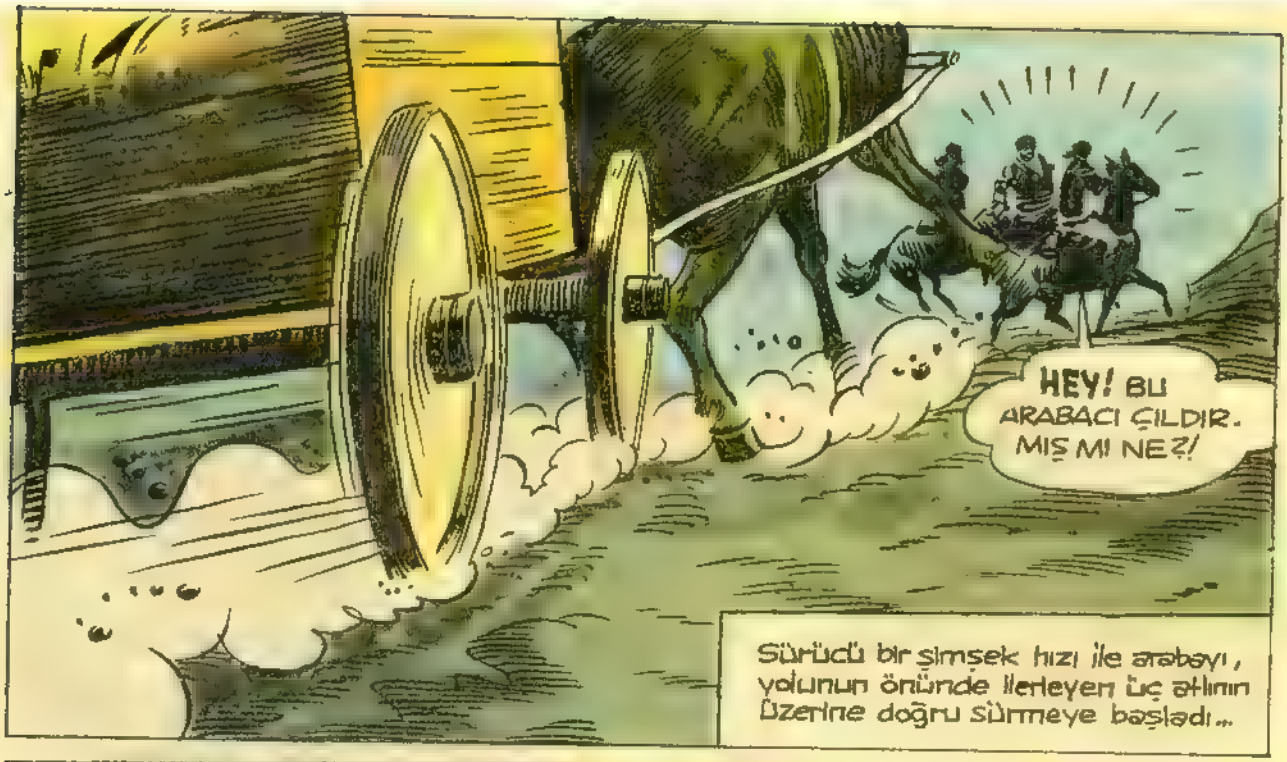

Sürücü bir şimşek hızı ile arabayı, yolunun önünde ilerleyen üç atlının üzerine doğru sürmeye başladı...

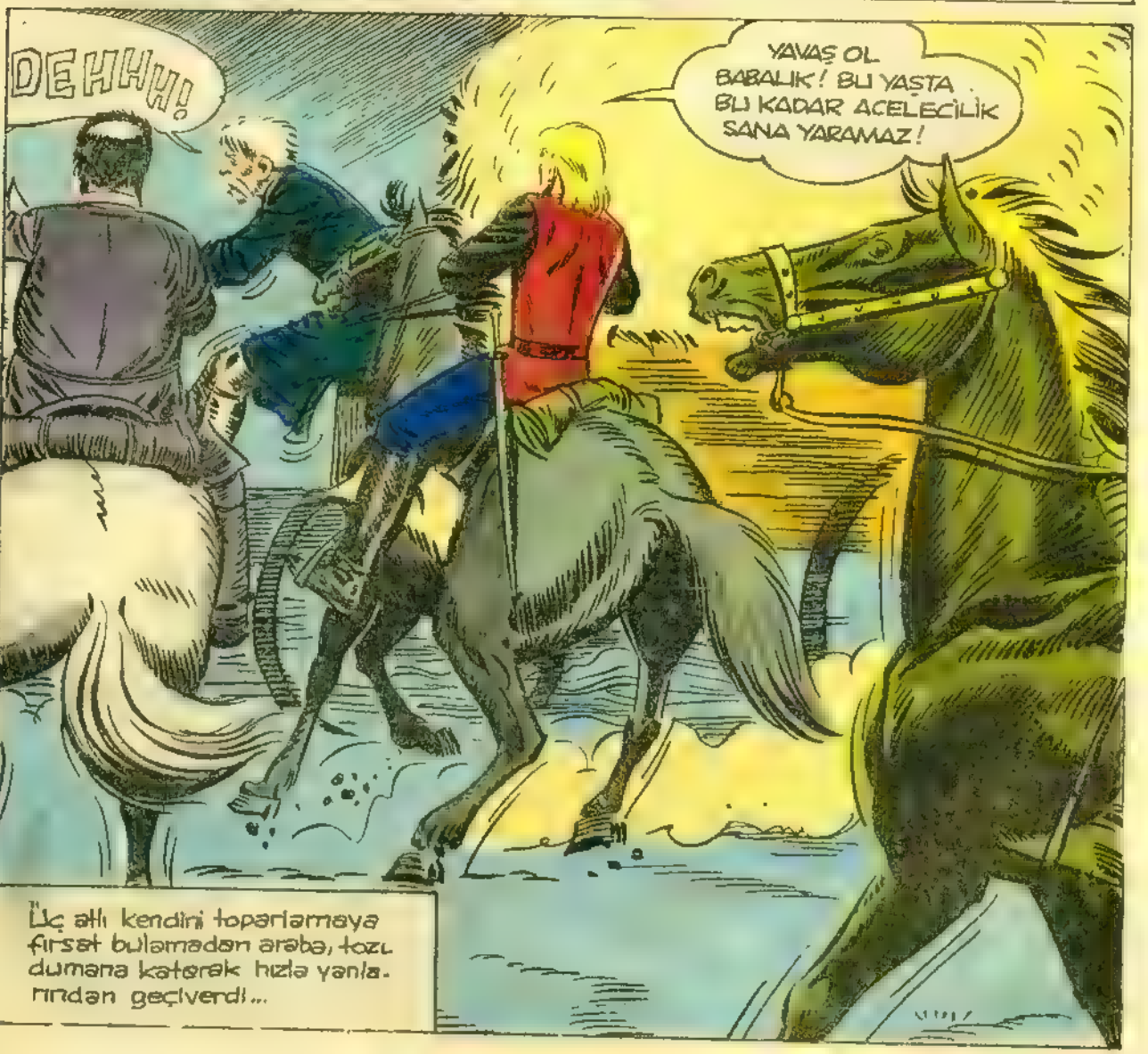

Üç atlı kendini toparlamaya fırsat bulamadan araba, tozu dumana katarak hızla yanlarından geçiverdi...

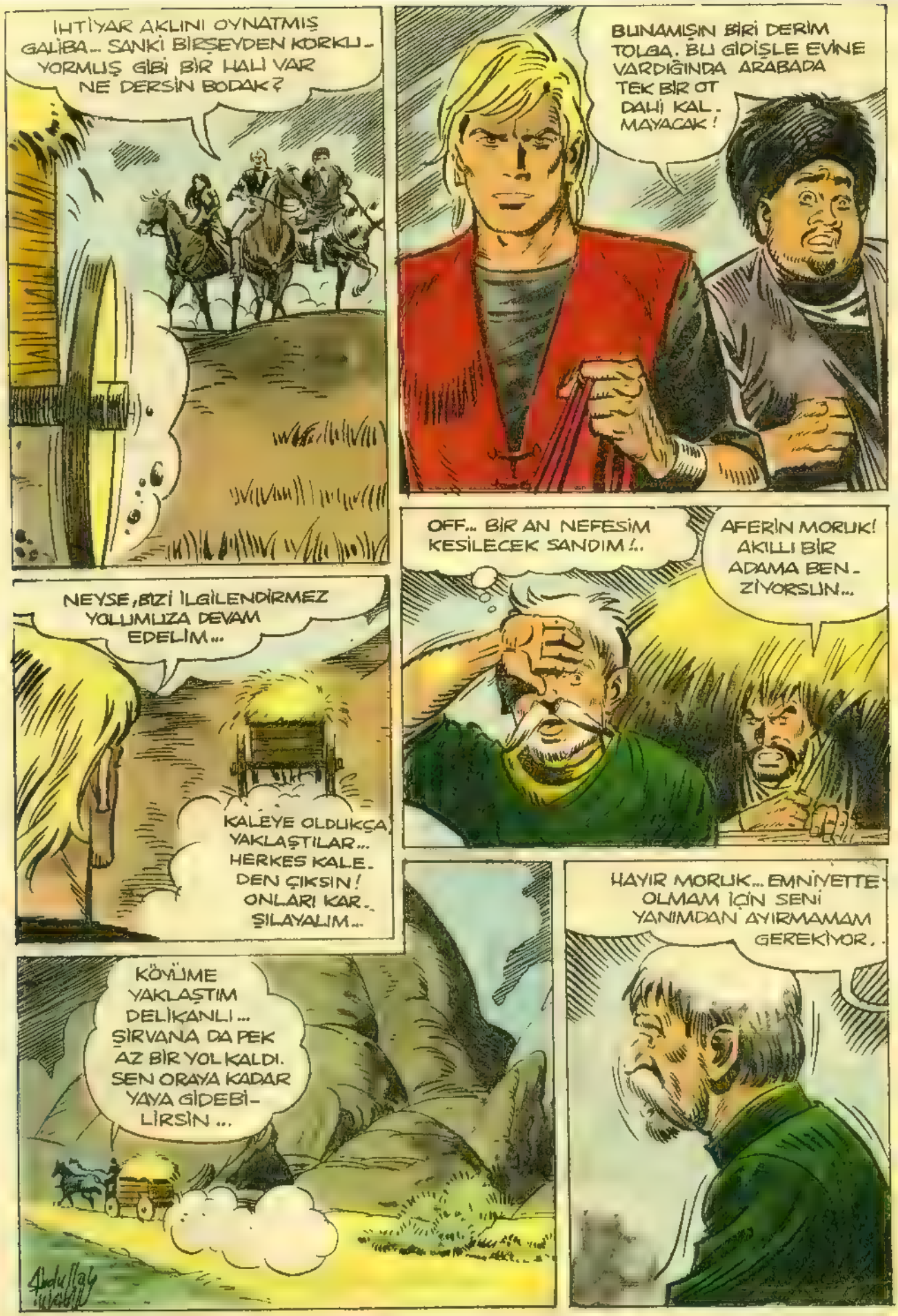
İHTİYAR AKLINI OYNATMIŞ GALİBA.. SANKİ BİRŞEYDEN KORKU-YORMUŞ GİBİ BİR HALİ VAR NE DERSİN BODAK?
BUNAMIŞSIN BİRİ DERİM TOLGA. BU GİDİŞLE EVİNE VARDIĞINDA ARABADA TEK BİR OT DAHİ KAL-MAYACAK!
OFF.. BİR AN NEFESİM KESİLECEK SANDIM!..
AFERİN MORUK! AKILLI BİR ADAMA BEN-ZİYORSUN...
NEYSE, BİZİ İLGİLENDİRMEZ YOLUMUZA DEVAM EDELİM..
KALEYE OLDUKÇA YAKLAŞTILAR... HERKES KALE-DEN ÇIKSIN! ONLARI KAR-ŞILAYALIM..
HAYIR MORUK... EMNİYETTE OLMAM İÇİN SENİ YANIMDAN AYIRMAMAM GEREKİYOR..
KÖYÜME YAKLAŞTIM DELİKANLI... ŞİRVANA DA PEK AZ BİR YOL KALDI. SEN ORAYA KADAR YAYA GİDEBİ-LİRSİN...

ELİNİZİ AYAĞINIZI ÖPEYİM YİĞİDİM... BENDEN SİZE BİR KÖTÜLÜK GELMEZ... BIRAKIN BENİ EVİME GİDEYİM...
YALVARAN İNSANLARI SEVMEM... ŞİRVAN'A GİDİYORUZ!
Aynı anda...
ÇATKAL'IN BU KADAR ZALİM VE KALLEŞ OLACAĞINI DÜŞÜNMEMEK GEREKİRDİ... TANRI VERE DE TİGİN'E BİRŞEY YAPMASA... ONU BİR AN ÖNCE BULMALIYIZ...
SIRTINDAKİ YARA İLE PEK UZAKLARA GİDEMEZ TOLGA! EN YAKIN KÖYDE ONA AİT BİR İZ BULABİLİRİZ...
BEN DE AYNI ŞEYİ DÜŞÜNÜYORUM. FAKAT YİNE DE TEDBİRLİ OLMALIYIZ.. YARALI HALİ ONU DAHA DA VAHŞİ YAPABİLİR...
Bir müddet sonra...
HEY! ŞURAYA BAKIN!..

AZ ÖNCE YANIMIZDAN GEÇEN ARABANIN SÜRÜCÜSÜ DEĞİL Mİ BU ?
EVET AMA ARABASI NEREDE ?
BELLİ Kİ ONU, ARABASINI ALMAK İÇİN VURMUŞLAR!
Tolga, atını, yerde yüzükoyun yatan arabacının yanına sürüp hayvandan indi..
ARABAYI ÇOK HIZLI SÜRDÜĞÜNE BAKILIRSA KORKTUĞU BİRŞEY VARDI ..
NEFES ALIYOR...
SÖYLE İHTİYAR... SENİ KİM BU HALE SOKTU?
ŞİRVAN'A GİTMEM İÇİN BENİ ZORLADI .. SONRA KAMASINI SIRTIMA SAPLADI... YARALIYDI..

SIRTINDAN MI YARALIYDI?
EVET. YEŞİL GÖZLERİ, SİYAH SAKALLARI VARDI..
ÖZET: Titsu kentinden Tigini kaçıran Çatkal, Tolga ile giriştiği uğraşta yaralanıp kaçar. Yolda bir arabacıyı yaralayıp arabasına biner ve Şirvan'a doğru yol alır...
SIZI YOLDA GÖRÜNCE CİN ÇARPMIŞA DÖNDÜ.. ARABAYI HIZLI SÜRME. Mİ O SÖYLEDİ..
ÇATKAL.. BAŞKASI OLAMAZ...
ALLAHIM.. ŞİRVAN'A GİDİYORMUŞ..
İhtiyarın başı birden arkaya düştü..
ÖLDÜ.. KÖYÜ YAKINDA OLMALI..
Tolga, ihtiyarın yavaş yavaş soğuyan vücudunu yere bıraktıktan sonra hızla atına atladı..
ŞİRVAN'DA BULUŞURUZ..
DİKKATLİ OL TOLGA. BELLİ Kİ ÇATKAL'IN GÖZÜ DÖNMÜŞ..
BODAK... SİZ İHTİYARIN CESEDİNİ KÖYE GÖTÜRÜN.. BENİM HEMEN ŞİRVAN'A GİTMEM GEREKİYOR. ÇATKAL'IN TİGİN'E BİRŞEY YAPMASINDAN KORKUYORUM..

Bodak ve Sercan'ın yanından ayrılan Tolga, atını Çatkal'ın arkasından koşturmaya başladı.
Biraz sonra...
O DA NE?! BİR DUMAN...
ÇATKAL ARABA İLE PEK SÜRATLİ GİDEMEZ..
Tolga atını alev alev yanarak hızla ilerleyen arabanın arkasından topukladı...
HAYDİ ŞEYTAN! ARABADA BİRŞEYLER OLUYOR GALİBA...
İHTİYARIN ARABASI ALEV ALMIŞ... GARİP ŞEY..

Arkasında siyah duman bırakarak ilerleyen arabanın tekerleklerinin önüne iri bir kaya parçası çıkınca...
ARABA YUVARLANDI FAKAT ARABAYI ÇEKEN AT BİR TANE...
YOKSA...
Gerçekten arabayı çeken atlardan biri eksikti...
ÇATKAL BENİ ALDATTI.. ZAMAN KAZANMAK İÇİN BU NUMARA.. YA BAŞ VURDU.. DEMEK ATIN BİRİNE BİNİP ŞİRVAN'A DOĞRU GİTTİ...

EPEY VAKİT KAYBETTİK ŞEYTAN... ŞİMDİ ÇATKAL ŞİRVAN'A OLDUKÇA YAKLAŞMIŞTIR...

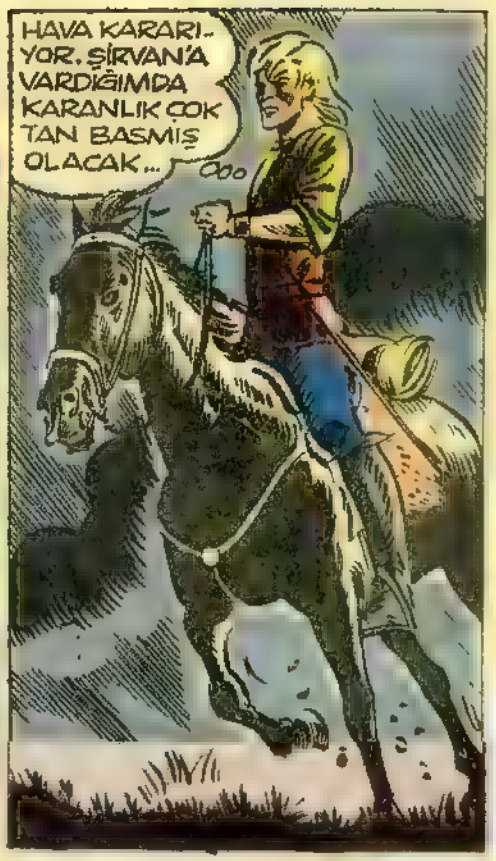
HAVA KARARIYOR. ŞİRVAN'A VARDIĞIMDA KARANLIK ÇOK TAN BASMIŞ OLACAK...
ooo

Şirvan halkı gece olur olmaz evlerine çekilmiş, köylerine yorgun ve yaralı giren atlıdan haberleri bile olmamıştı...

Bir evin önüne gelince durdu...
EVDEN IŞIK GELMİYOR... ERKEN YATMIŞ... İÇERİ GİRMELİYİM...

Atın üzerinde halsiz duran Çatkal, başını yavaşça kaldırıp etrafa göz gezdirdi.

Çatkal yavaşça atından indi. Kapıya doğru yaklaştı.
Etrafa bir daha göz attıktan sonra eliyle kapıya hızla vurma. ya başladı...
TAK TA
Neden sonra kapı usulca açıldı...
MERHABA FETHALİ!
ÇATKAL!.. NE İŞİN VAR BURADA?.
YARA PEK DERİN DEĞİL.ÇABUK İYİLEŞECEK...
ŞEY... ÇATKAL... BÜTÜN BU YAPTIKLARINDAN SONRA ŞIRVAN'DA GÖRÜNME. SEN İYİ OLUR..
GEVEZELİĞİ BIRAK DOKTOR! TIBBİN İÇER. DEMİ?
AKLIN VARSA BANA SUAL SORMA... KAYBEDECEK VAKTİM YOK! ÇABUK SIRTIMDAKİ YARAYI TIMAR ET!
GEL İÇERİ...

EVET. YOKSA ONU BURA-DAN ALIP GÖTÜRECEK MİSİN? SAKIN BÖYLE BİR DELİLİK YAPMAYA KALKMA! ŞİRVAN HALKI TİTSU KENTİNDE YAPTIĞIN ŞEYLERİ ÖĞRENDİ. BURALARDA GÖZÜKMESEN İYİ OLUR...
SENDEN AKIL ALACAK DEĞİLİM!
YARANI TIMAR ETTİM. KARNINI DOYURDUKTAN SONRA BURAYI TERKET ÇATKAL!
SÖZLERİNE DİKKAT ET FETHALİ! SANA AVLUÇ DOLUSU VER-DİĞİM PARALARI KARA KAŞININ KARA GÖZÜNÜN HATIRI İÇİN VERMEDİM! TİĞİN İÇİN VERDİM!
HEPSİNİ ALABİLİRSİN ÇATKAL! AMA TİĞİN'İ ASLA ALAMAZSIN! BUNU UNUTMA!
IT!
NEYİNE GÜVENİYORSUN! SENİ BİR KÖPEK GİBİ BOĞAZLAYABİLİ-RİM. ÇABUK TİĞİN'İ BURAYA GETİR! SANA EMREDİYORUM!
Doktor bir anda perde arkasında saklı duran kılıcını çekip Çatkal'ın karşısına dikildi..
DEFOL GİT BURADAN!.. SANA VERE-CEK HİÇBİRŞE-YİM YOK! ANLIYOR MU-SUN HİÇ BİR ŞEYİM!..

Çatkal işin ciddiyetini anlamıştı. Gözleri birden masanın üzerine doğru kaydı...

... ve ani bir kararla masaya doğru koştu...

Çatkal, masanın üzerinde duran bıçağı kaptığı gibi...

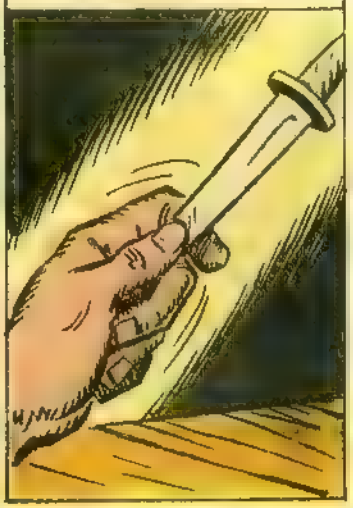

...fırlattı. Bıçak tam kalbine isabet etmişti. Fethali'nin ağzından gecenin sessizliğini yırtarak dağılan korkunç bir feryat çıktı.

Çatkal, az önce yarasını tımar eden doktora insafsızca öldürücü darbesini indirmişti. Fethali'nin iri vücudunu taşıyan bacakları yavaş yavaş bükülmeye başladı...
GEBERDİ.. İNŞALLAH SESİNİ DUYAN OLMAMIŞTIR.. HEMEN BURADAN ÇIKMALIYIM!
Abdullah Tükel
Fakat Fethali'nin çığlığını duyanlar vardı...
HEY! DOKTOR BİRŞEY Mİ VAR?
SES DOKTORUN EVİNDEN GELDİ..
HAYRET CEVAP VERMİYOR
ŞEYTANIN TIRNAĞI! FETHALİ'NİN SESİNİ DUYMUŞLAR

ALLAH KAHRETSİN DOKTORUN SESİNİ DUYMAYAN KALMAMIŞ! KÖYLÜLER AYAĞA KALKTI. BENİ TANIYACAKLAR!
Doktorun sesini duyan köylüler bir bir evlerinden dışarı fırlayınca Çatkal Tigin'i aramaktan vaz geçip atına atladı...
HEY! O ÇATKAL2 DEĞİL MI?
EVET TA KENDİSİ! DOKTORUN EVİN. DEN ÇIKTI...
Çatkal bir anda topuklarını hayvanın karnına indirip gecenin karanlığına doğru daldı...
ATINA ATLADI... ...KAÇIYOR...
ÖYLEYE BENZİYOR.

TİGİN'İ O KÖYDEN MUTLAK ALACAĞIM! VE ONU KENDİ ELLERİMLE BOĞACAĞIM!

DAĞA KAÇIYOR.. ELİMİZDEN KURTULDU..
BEN DOKTORUN EVİNE BİR BAKAYIM. ONA BİRŞEY YAPMIŞ OLMASIN!

DOKTOR! DOKTORU ÖLDÜRMÜŞ!
ALÇAK! ŞİRVAN'DA BİR ÖLÜ BIRAKIP KAÇTI!..

Bu sırada Tolga da köye olduk. Ça yaklaşmıştı..
KÖYDEN BAĞRIŞMALAR GELİYOR. ÇABUK OLMALIYIM..

Az sonra...
NE OLUYOR BURADA?
TOLGA!

NELER OLDU?
ÇATKAL YAPTI BUNLARI. MAKSADI TİGİN'İ ALMAKTI. EMİNİM. AMA ONA HİÇ BİR ŞEY YAPAMIYACAK.
Tigin lâfını duyan Tolga bir an rahat bir nefes aldı..
DEMEK TİGİN ŞİRVANDA VE SAĞ..
TİGİN NEREDE? ONU GÖRMEK İSTİYORUM..
ÇATKAL ONU KAÇIRMASIN DİYE DOKTORDAN ALIP EVİMDE SAKLAMIŞTIM. ŞİMDİ İÇERDE..
Tolga atından inip evden içeri girdi ...
TOLGA! SENİ BİR DAHA GÖRECEĞİMİ HİÇ SANMAZDIM. O KADAR MUTLUYUM Kİ...
SAĞOLUN. ÇATKAL İÇİN SAKIN MERAKLANMAYIN.. ÇÜNKÜ ONA LAİK OLDUĞU CEZAYI BEN KENDİ ELLERİMLE VERECEĞİM!
KÖTÜ GÜNLER GERİDE KALDI. TİGİN! ARTIK SENİ YALNIZ BIRAKMIYACAĞIM!

Tolga'nın sözleri Tigin'i çok sevindirmişti...
DEMEK ARTIK HEP BURADA KALACAKSIN..
HAYIR TİGİN. DEMEK İSTEDİĞİM O DEĞİL...
BENİM YARIN ŞAFAKLA BURADAN GİTMEM GEREK. ÇATKAL'A YAPTIKLARININ CEZASINI VERECEĞİM!
Ve hemen lâfı değiştirdi...
SANA ÇOK SEVİNECEĞİN BİR HABERİM VAR. BODAK BİRAZDAN BURADA OLACAK..
BODAK MI? EVE HEMEN İÇKİ ALMALIYIM...
Çatkal'ın ismini duyan Tigin, bir an iliklerine kadar titredi. Onun bu hali Tolga'nın gözünden kaçmadı...
Gürültülü bir akşamdan sonra, kuzeyden esen soğuk ve nemli bir rüzgârla Şirvan köyü derin bir uykuya dalmıştı. Gecenin geç vakitinde başlayan kar her tarafı bir yorgan gibi örtmüştü...
... ve bu yağış sabaha kadar devam etti. Çatkal'ın kaldığı dağ evi sabahın ilk ışıklarını alırken yeni bir gün başlıyordu.

Bütün gece durmadan yağan kar, şafakla azalmış ve sonradan tamamen durmuştu. Etrafta, tepedeki dağ evinin bacasından çıkan dumandan başka hiçbir hareket görünmüyordu...
Az sonra kulübenin kapısı yavaşça aralandı. Bir kafkaslı, kardan kamaşan gözlerini kısarak çevreye bakındı.
KARIN YAĞIŞI BİZİM İÇİN İYİ OLMADI. YOLLARIN AÇILMASINI BEKLEMELİYİZ ARKADAŞLAR
BU HAVADA YOLA ÇIKMAK DELİLİK OLUR ÇATKAL. HEM BU KADAR ACELE ETMENİN NEDENİNİ ANLAMIYORUM...
MİRZA HAKLI...
BUDALA OLMA! KAYBEDECEK VAKTİMİZ YOK! BURADAN BİR AN ÖNCE GİTMELİYİZ ANLIYOR MUSUN?..
HEY! HAYALMİ GÖRÜYORUM... BURAYA DOĞRU GELEN BİR ATLI VAR...
Birden...

NE DEDİN? BİR ATLI MI?
?
ALLAH KAHRETSİN! MUHAKKAK O'DUR...
Çatkal, atlıyı görmek için pencereye koştuğunda yanılmadığını anladı. Eve doğru gelen Tolga idi.
İŞTE GELDİK-ŞEYTAN! SENİ ÇOK YORDUM..
AMA ŞU ÇATKAL İTİ İLE HESAPLAŞMAM GEREK! ŞİMDİ PENCEREDEN BENİM GELİŞİMİ İZLİYORDUR...
TOLGA'NIN, YÜZÜNÜN RENGİNİ BU KADAR DEĞİŞTİRECEĞİNİ RÜYAMDA GÖRSEM İNANMAZDIM ÇATKAL!
KAPA ÇENENİ!
EVET! TOLGA! HEM DE YALNIZ. BU KADAR ÇABUK GELECEĞİNİ HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM

Kapıdan bakan Mirza, Çatkal'ın bu telaşından şüphelenmişti.
YOKSA ŞİRVAN'DA YENİ HALTLAR MI KARIŞTIRDIN ÇATKAL?!
NE FARKEDER?
ÇOK ŞEY! O ZAMAN ANLAŞMAMIZDA UFAK BİR DEĞİŞİKLİK YAPMAMIZ GEREKECEK!
MİRZA HAKLI ÇATKAL! BİZ KIYMETLİ KİŞİLERDEN DAHA FAZLA ÜCRET ALIRIZ... TOLGA'NIN ŞİRVANDAN SENİN İÇİN BURAYA GELDİĞİNE BAKILIRSA DEĞER. RİN OLDUKÇA FAZLA!
YALAN MI?
ALLAHIN BELALARI! BU DÜPEDÜZ KALLEŞLİK!.. ANLAŞMAMIZI BOZUYOR. SUNUZ. AMA İSTEDİĞİNİZ PARAYI VERECEĞİM. YETER Kİ BENİ ONUN ELİNDEN KURTARIN!
AMA SENİ ZORLAYAN YOK MANSUR... İŞTE KAPI.. HARE. KETLERİNDE SERBESTSİN!. ONA KARŞI ÇIKABİLİR. SİN!

ÖZET: Karçar Han'ın yeğeni Çatkal, amcasının intikamını almak için Tifsu kentinden Tigin'i kaçırır. Ve Şirvan'a götürür. Şirvan halkı Çatkal'a bu yaptıklarından dolayı nefretle bakmaktadır. Tolga, yaraladığı Çatkal'ın peşinden Şirvan'a kadar gelmiştir. Çatkal kentten kaçıp bir dağ evine sığınır. Tolga onun peşini bırakmamaktır...

KAPININ ÖNÜNDE BİRİSİ VAR. HERHALDE ŞİRVAN'DA BANA BAHSEDİLEN İKİ ADAMDAN BİRİ...

TANIDIM MİRZA...

Çatkal'la giriştiği pazarlıktan sonra Mirza, kapının eşiğinden bir kaç adım öne yürüyüp Tolga'ya seslendi...

HEY DELİKANLI... SANA BİR NASİHATİM VAR. BURAYA ÇATKAL İÇİN GELMİŞSEN HEMEN KÖYÜNE DÖNMEN SENİN İÇİN İYİ OLUR...

BENİM DE SANA BİR NASİHATİM VAR MİRZA... BAŞKASININ İŞLERİNE BURNUNU SOKMA. ÇATKAL BİR KATİLDİR. ONU ŞİRVAN'A GÖTÜRMEZSEM İÇİM RAHAT ETMEYECEK!

ÇATKAL NE KADAR ADAM ÖLDÜRMÜŞSE DEĞERİ O KADAR ARTAR. O DA BİZE BİR HAYLİ PARA TEKLİFİNDE BULUNDU. AMA SANA ONU TESLİM EDEBİLİRİM. TABİİ ONUN VERECEĞİ PARADAN FAZLASINI VEREBİLİRSEN!

HAKKIM OLAN ŞEY İÇİN PAZARLIĞA GİRİŞMEM!

AMA EĞER MUTLAK KARŞILIĞINDA BİRŞEY İSTİYORSAN...

Tolga, sözüne ara verip elini, belindeki kılıcının kabzasına götürdü ve hızla çekti.
SİZE ŞU UZUN KILICIMI VEREBİLİRİM.
İYİ DÜŞÜN DELİKANLI. KAN DÖKÜLMEDEN BU PAZARLIĞI BİR SONUCA BAĞLAYALIM...
Çatkal evin çatı katına fırladı. Aynı anda Tolga gözlerini Mirza'dan ayırarak kulübeye doğru çevirdi...
Kulübede...
HEY! NE YAPMAK NİYETİNDESİN ÇATKAL?..
ACELE ETMELİYİM. YOKSA MİRZA TOLGA İLE ANLAŞACAK...
Çatı katındaki tahtaların arasından uzanan bir ok gördü...

TAM ZAMANI TOLGA'YI ŞİMDİ VURAMAZSAM BİR DAHA VURAMAM...
Fakat Tahta aralığından sinsice çıkan okun ucunu gören Tolga, atının yan tarafına doğru eğilip hayvanı fopukladı...
BİR AN ÖNCE KULÜBEYE GİRMELİYİM...
HAYDI ŞEYTAN! ŞİMDİ SIRA BİZDE!
ALLAHIN BELASI!.. VURAMADIM.
Tolga hayvanı biraz koşturduktan sonra kendini karların içine bıraktı.

GÖRÜNMEDEN EVE YAKLAŞMALIYIM..
HİÇ KAYBEDECEK VAKTİM YOK!..
Fena halde öfkelenen Mirza küfürü bastı...
NEREYE GİTTİ BU TOLGA DENEN ŞEYTAN!?
İŞTE İÇERİ GİRİYOR. BENİ FARKETMEDİ. TAM ZAMANI...
Mirza içeri girer girmez sırtında bir ağırlık hissetti. Sanki ev sırtına yıkılıyordu...
HEY! NE OLUYOR BE!

Tolga bir yıldırım süratiyle koşarak Mirza'nın kapamak üzere olduğu kapıya kuvvetli bir omuz vurup içeri dalmıştı...
OAVV!
Mirza, kapının sırtına çarpması ile yere serildi.. Bir anda olan hadiseden şaşkına dönen diğer Kafkaslı..
... Elini duvara dayalı bulunan kargıya uzattı..
Tolga, Kafkaslının bu hareketine karşılık o da belindeki kemasını çekip çıkardı...
BENİM İŞİM ÇATKALLA İDİ... AMA SİZ DE BURNUNUZU SOKTUNUZ!

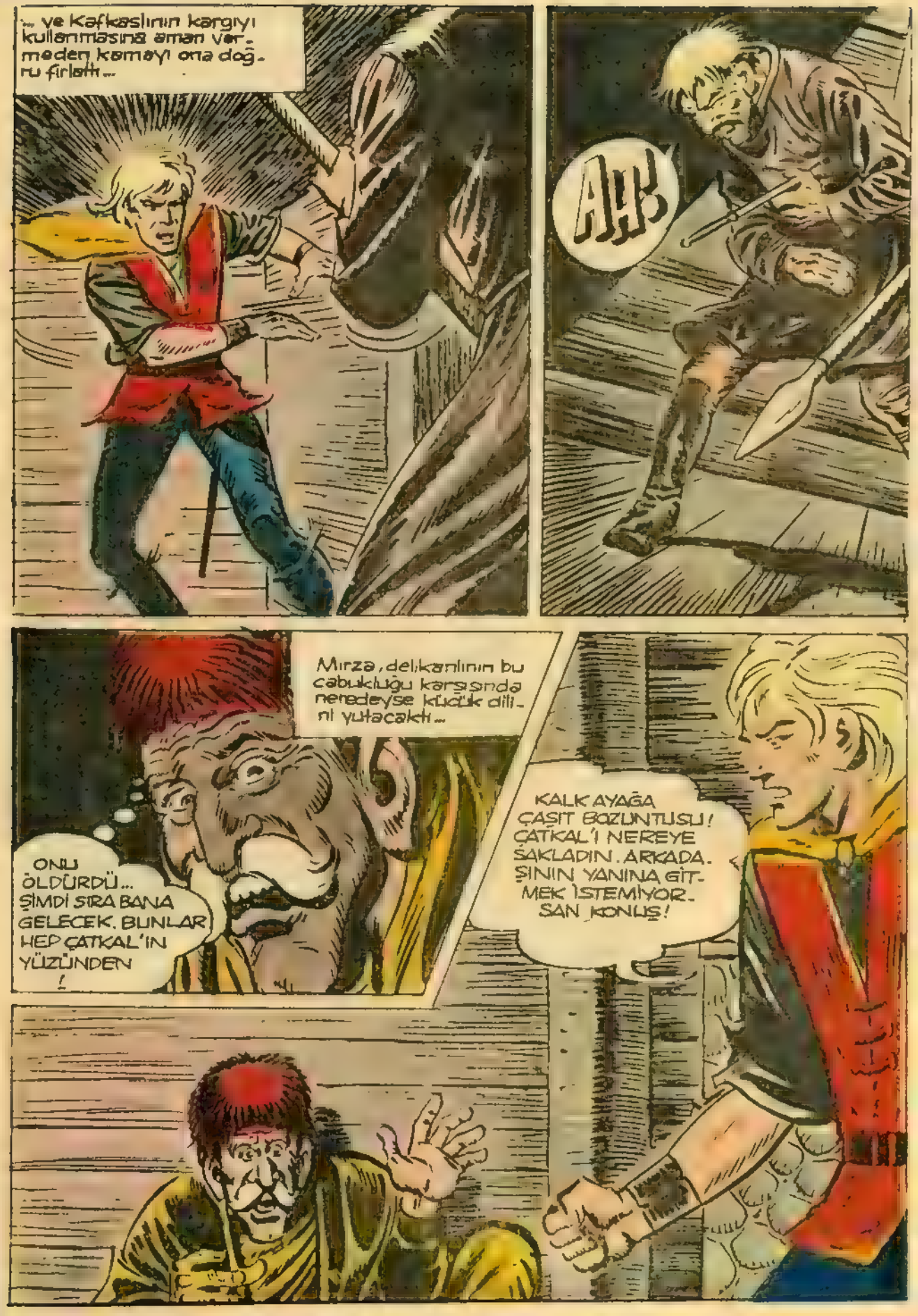
... ve Kafkasların kargıyı kullanmasına aman vermeden kamayı ona doğru fırlattı...
AHH
Mırza, delikanlının bu cabukluğu karşısında neredeyse küçük dilini yutacaktı...
ONU ÖLDÜRDÜ... ŞİMDİ SIRA BANA GELECEK. BUNLAR HEP ÇATKAL'IN YÜZÜNDEN!
KALK AYAĞA ÇAŞIT BOZUNTUSU! ÇATKAL'I NEREYE SAKLADIN. ARKADAŞININ YANINA GİTMEK İSTEMİYOR. SAN KONUŞ!

ŞIMDI ÇATI KATINDA OLMASI GEREK...
AT KİŞNEMESİ...
Tolga birden evin açık kapısına doğru hızla koşmaya başlayınca Mirza derin bir "OH" çekti...
Sonra kısık gözlerini Tolga'nın arkasına çevirip mırıldandı...
ÇATKAL KAÇIYOR.. ALTINLARLA BİRLİKTE.. AMA BUNU ONUN YANINA KOYMAYACAĞIM!..
Gerçekten Çatkal, evin çatı katından yere atlayıp hazır duran atına binerek kuzeye doğru hayvanı topuklad
PEŞİNİ BIRAKMAYACAĞIM SENİN ÇATKAL!..

Tolga Çatkal'ın arkasından bir an baktıktan sonra parmaklarını dudakları arasına götürüp tiz bir ıslık çaldı...

Az ötede bıraktığı atı Şeytan, kulaklarını ıslığın geldiği yöne doğru çevirip kişnedi...

...ve birden sahibine doğru dörtnal koşmaya başladı...

Tolga atını Çatkal'ın arkasından koştururken Mirza'nın hain bakışlı suratı kapıda belirliverdi...

KUZEYE GİDİYORLAR. TAM İSTEDİĞİM GİBİ...

KUZEYİ AVUCUMUN İÇİ GİBİ BİLİRİM... ÇATKAL'I KOLAY TOLGA'NIN ELİNE BIRAKMAM. İŞİN UCUNDA PARA VAR...
Hemen evin arka tarafına koşup bağlı bulunan atını hazırlamaya koyuldu...
KAR HAYVANI YORULUYOR. BÖYLE GİDERSE TOLGA'NIN NEFESİNİ ENSEMDE HİSSEDECEĞİM ATININ YORULACAĞI YOK!
Mirza yol hazırlığını tamamlarken Tolga, Çatkal'a her an biraz daha yaklaşmaktaydı...
BİR TEK ÇAREM VAR...

GAYRET SEYTAN YAKLAŞIYORUZ. ÇATKAL İTİ BU KARDA FAZLA GİDEMEYECEK !..
O DA NE ? ÇATKAL ÇILDIRMIŞ... ATINI YO. KUŞA SÜRÜYOR MAK. ŞADI NE ANLAYA. MADIM...
TEK SANSIM KALDI.. TOLGA TEPEDEKİ MAĞARALARDA BENİ KOLAY KOLAY YAKA. LAYAMAZ...
Çatkal hayvanın dizginlerini boşal. tıp karnına kuv. vetli bir tepik indirdi..
HAYDİ ARSLANIM !.. YORULDUN AMA SON BİR GAY. RET DAHA...

At yokuşa doğru tırmanmaya başladı. İlk hızla biraz ilerledi. Burada kar daha da kalındı.

Az sonra hayvan ayaklarını kardan kurtarmak için büyük bir kuvvet harcamaya başladı...

HAY KÖR OLASICA !..

İHİİİİİİİİİ!

KAÇACAK DELİK DE KALMADI ÇATKAL. ELİME DÜŞTÜN!

GAYRET SEYTAN! AVIMIZA YAKLAŞTIK...

Çatkal'ın atla birlikte kara yuvarlanması Tolga'nın işine yaramıştı. Kafkas kaplanı, hızla sürdüğü eli Şeytan'dan birden kopup kara afladı..

Çatkal'ın toparlanması [illegible]

CANINI ŞEYTANLAR ALSIN!. CARESİZ KAYGA EDECEĞİM!

HAYAT ÇİZGİNİ BUNDAN SONRA BEN ÇİZECEĞİM ÇATKAL!

AKLIN VARSA SAKIN KILICINI ÇEKME. SONRA SENİ ÖLDÜRMEK ZORUNDA KALACAĞIM...

HALBUKİ [illegible]RVAN HALKI [illegible]NI GÖRMEK İÇİN CAN ATIYOR...

Tolga birkaç adım ilerledikten sonra elini kılıcına attı-

[illegible]erseye [illegible]ağmen Çatkal elini kılıcının kabzasına doğru uzattı... Fakat.

AH!..

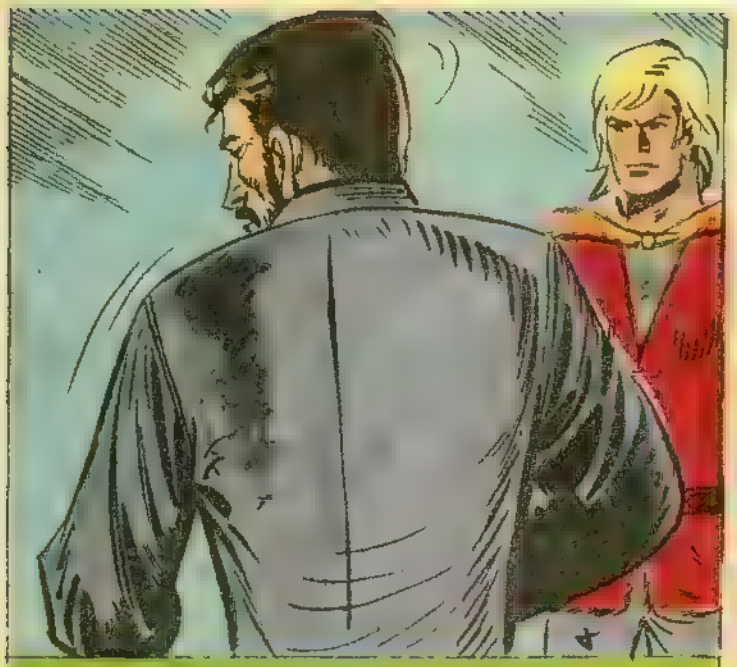

Çatkal birden sol tarafında büyük bir acı hissediverdi. Sol omuzundaki yara kanamaya başlamıştı. Bu Tolga'nın gözünden kaçmadı.

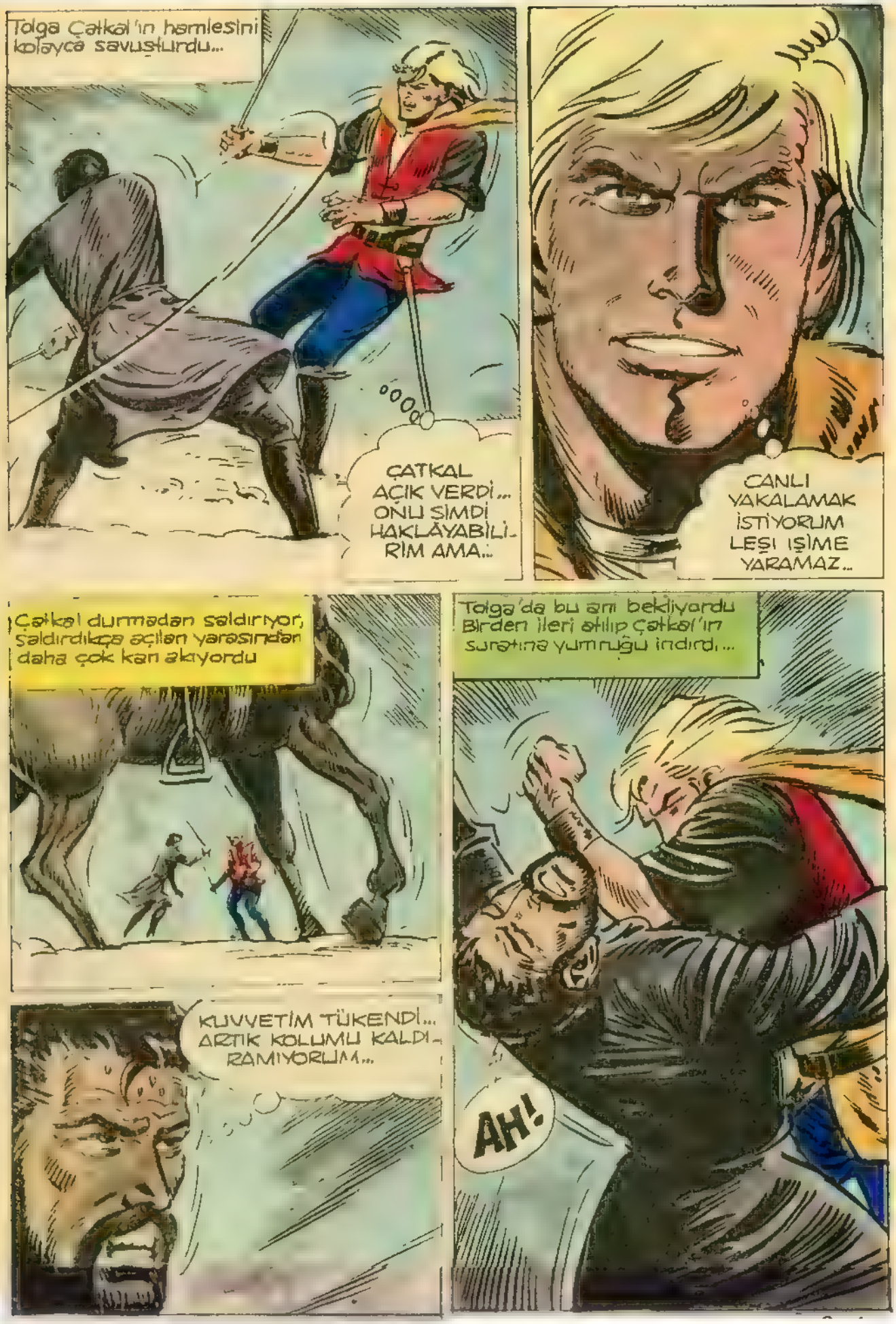
Tolga Çatkal'ın hamlesini kolayca savuşturdu...
ÇATKAL AÇIK VERDİ... ONU ŞİMDİ HAKLAYABİLİRİM AMA...
CANLI YAKALAMAK İSTİYORUM LEŞİ İŞİME YARAMAZ...
Çatkal durmadan saldırıyor, saldırdıkça açılan yarasından daha çok kan akıyordu
Tolga'da bu anı bekliyordu Birden ileri atılıp Çatkal'ın suratına yumruğu indirdi...
AH!
KUVVETİM TÜKENDİ... ARTIK KOLUMU KALDIRAMIYORUM...

Çatkal kendini toparlayamadan bu defa suratına yediği bir kılıç kabzası ile iyice sarsıldı...

KÜT!

İri vücudu boş bir çuval gibi karların üzerine serildi. Çatkal'ın ayağa kalkıp mücadele edecek gücü kalmamıştı artık.

YETTİ Mİ ÇATKAL? SENİ SEBERTMEK İÇİN CAN ATIYORUM AMA...

SENİN ZORAP ÇEKE ÇEKE ÖLMENİ SEYRETMEK ARZUSU BENİ BU ZEVKTEN MAHRUM EDİYOR...

KALK! SİRVAN'A DÖNÜYORUZ!

Tolga, Çatkal'ın kollarını bağlamak için harekete geçmişti ki..

ŞEYTAN NEDEN KİŞNİYOR? BİR ARSLIK MI OLUYOR YİNE?

ÖZET : Şırvan köyüne baskın yapıp doktoru öldüren Çatkal, Mırza'nın yardımı ile kaçar. Fakat Tolga onun peşini bırakmaz. Tam yakalayacağı an, atı Şeytan'ın acı acı kişnemesi ile pür dikkat kesilir.
Şeytan'ın huysuzlanması boşuna değildi...
KURTLAR!
ÇATKAL'I KURTLARA BIRAKIP BURADAN KAÇABİLİRİZ, AMA.
ÖMÜR BOYU VİCDAN AZABI ÇEKEMEM!
HAH-HAH HOOOH!
BENİ KORUMAK

Tolga, bir eline kalın tüylü peleri-
nini dolayıp diğer elindeki kılıcı
ile saldıran kurtlara doğru sa-
vurmaya başladı...
ĞRRR!
Korkunç hırıltılarla Tolga'nın etrafını
saran ölüm habercileri, av-
larını bir an önce hak-
lamak için gittikçe
artan bir hırsla sal-
dırıyorlardı Tolga'ya.
Kafkas kaplanının kılıcını
yiyen kurtlar, aldıkları ya-
raya rağmen yine de mü-
cadeleden vazgeçmiyor-
lardı...
Aynı anda
Çatkal...
KURTLARIN
GÖZLERİ
DÖNMÜŞ. BENİ
FARKETME-
DİLER.
TOLGA'NIN
ATINA BİNİP
KAÇMALI...
Az ilerde Tolga'nın atı Şeytan
sahibinin zor durumda olduğunu
görmüştü...
... ve birden
ileriye doğru
atıldı...

Kişneyerek, sahibine saldıran kurtların arasına kendini attı verdi...

İHİİİİİİİ

Çatkal için tek kurtuluş çaresi kalmıştı.

ONLAR BİRBİRLERİ YERKEN BURADAN KAÇMALIYIM...

OARGHH!

... birden ters dönüp arka ayakları ile bir tane sine kuvvetli bir tekme attı...

Fakat halın Çatkal bir şeyi hesaba katmamıştı...

!

EYVAH! KURTLARDAN BİRİ BANA DOĞRU GELİYOR... TANRIM!..

Kurt yaydan kopan bir ok gibi, kaçmakta olan Çatkal'ın üzerine atıldı. Çatkal, bir anda ölümle burun burunu gelmişti.

HAYIR!

OAARRR

Fakat o anda hiç beklenmedik birşey oldu...

Dişlerini Çatkal'ın etine geçireceği an, Tam alnının ortasına gömülen bir okla ters dönen vahşi hayvan karların üzerine yığıldı.

GÖZLERİME İNANAMIYORUM!

Çatkal'ı kurtun sivri dişle-
rinden kurtaran Mirzâ'dan
başkası değildi...
MİRZA!
PARA DOLU
KESEN YANINDA
İSE ATIMA ATLA
ÇATKAL. BEN
SÖZÜMÜN ERİYİM
SENİ TOLGA'NIN
ELİNDEN
KURTARACAĞIM
!
Diğer kurtlar, Mirza'nın vurduğu hayvanın
leşine üşüşmüşlerdi...
Bu en çok Tolga'nın işine yara-
mıştı. Derin bir oh çekip
Çatkal'ı aramaya başladı...
Aynı anda Mirza, Çatkal'ı tutup atının
arkasına doğru çekti...

MİRZA ÇATKAL'I KAÇIRACAK... KURTLAR BENİ UNUTTU... PEŞLERİNE DÜŞEBİLİRİM...

TOLGA KURTLARIN ELİN-DEN KURTULMUŞ, ATINA DOĞRU KOŞUYOR. BİZİ TAKİP EDECEK!

ATI İLE BİZİ RAHAT YAKA-LAR. BİR PLÂNIM VAR. BANA SIKI TUTUN ÇATKAL

Tolga atı şeytâ-na yaklaşmışlı ki...

Arkasına baktığında Mirzâ'nın, kılı cını çekerek atını var gü-cü ile üzerine sürdüğünü gördü...

Abdullah Turan

ŞU TOLGA'YA İYİ BİR OYUN OYNAMANIN VAKTİ GELDİ ÇATKAL HAYDİ!
Mirza Tolga'ya doğru sürdüğü atının yönünü birden değiştirdi...
MİRZA'NIN MAKSADI NE ?
DOKUNMA ONA DUR!... HAYIR!..
TOLGA! SEN HENÜZ MİRZA'YI TANIMIYOR. SUN!
Mirza elindeki kılıcı Şeytan'a doğru savurdu. Sahibinin ıslığını duyan hayvan, hareket etti ise de, kılıcın sivri ucundan kurtulama. dı...
İHİİİİİİİ

Mirza, Tolga'nın atını kılıcı ile yaraladıktan sonra Çatkal'la oradan uzaklaştı...

HOŞÇA KAL TOLGA!. SANA BİR AT BOR. CUM OLSUN. İLERDE BELKİ ÖDE. ŞİRİZ. TABİİ ÖLMEZSEN!.

İHİHİİİİ

Kafkas kaplanı yerden bir avuç kar alarak atın kaba etinde. ki yaranın üzeri. ne sürüp kanı dindirdikten son. ra...

HAYDİ ŞEYTAN! YAPACAK ÇOK ŞEYİ. MİZ VAR!

..hemen uzerine sıçradı..

Seytan tehlike. yi anlamış gibi yarasına rağmen bir ok gibi ileri fırlayıverdi...

AFERİN ŞEYTAN! KURTLAR İZİMİZİ BULAMAZ AR. TIK!..

KUSURA BAKMA SEYTAN. AMA BUNA MECBURUM. İKİMİZ İÇİN DE.. BURADAN MÜMKÜN OLDUĞU KADAR UZAĞA GİTMELİYİZ YOKSA KURTLARA YEM OLURUZ!

Hayvan gücünün yettiği kadar, karlar üzerinde durmadan koşmuş, fakat bir zaman sonra arka ayakları yaranın tesiri ile eski gücünü yavaş yavaş kaybetmeye başlamıştı.

ARTIK SENİ FAZLA YORMAYACAĞIM. BİLİYORUM, ÇOK ACI ÇEKİYORSUN.

Tolga yavaşça atından aşağı indi...

BAK ŞEYTAN! TANRI BU KADAR UĞRAŞMAMIZIN MÜKAFATINI VERDİ...

AZ İLERDE BİR HAN VAR...

Tolga, gittikçe daha çok topallayan hayvanın dizginlerini elinden bırakmadan yavaş yavaş hana doğru ilerledi...

Handa...

HAYDİ! NE DURUYORSUN?

FIRLATSANA BIÇAĞI!

HAH-HAH-HAH!

DEDİĞİNİ DUYMADIN MI DELİKANLI? HAYDİ AT BIÇAĞI, ÖLDÜR ONU!

GÖRÜYORSUN SİLAHIM YOK ABLANA HAKARET ETTİĞİM İÇİN DE BENİ ÖLDÜRECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİN. İŞTE O FIRSATI VERİYORUM SANA. HAYDİ ÖLDÜR BENİ!

SAKIN ONA ENGEL OLMA KIZIM!

FAKAT BABA KARDEŞİMİ ÖLDÜRECEK!

HAYIR... YAPAMAM... YAPAMIYACAĞIM.

HEY ÇOCUKLAR, ŞURAYA BAKIN! DELİKANLI KORKUDAN TİTRİYOR.

TABİİ... NUŞİRVAN'IN KARŞISINDA SEN DE OLSAN TİTRERSİN. HAH-HAH HAA!

Ayni anda Tolga hanın kapisina varmişti..

BUYUR BEYİM...

BENİMLE İLGİLENMEDİĞİNE BAKILIRSA İÇERDE MÜHİM ŞEYLER OLUYOR..

SABRIMI TÜKETİYORSUN DELİKANLI! YOKSA O BEBEK SURATINA BİR TOKAT ATMAMI MI BEKLİYORSUN.
Nuşirvan'ın bu alaylı sözleri delikanlının aklını başından almışdı. Bıçak tutan eli birden havaya kalktı...
Adamın da beklediği buydi. Aniden elini ensesine doğru uzattı...
HAH HAH!
Bu hareketini o kadar çabuk yaptı ki, olayı izleyen müşteriler...
... havada birden beliren bir çelik parçasını görünce hayretten neredeyse küçük dillerini yutacaklardı...
OH! HAYIR!

ZINK

Nuşirvan'ın savurduğu bıçak, delikanlının kama tufan kolunun yerine saplanmıştı...

KARDEŞİM!

Genç kız birden babasının yanından ayrılarak ileriye atıldı...

BIRAKIN ONU! O DAHA ÇOCUK!

DUR BAKALIM GÜZELİM. ONU ÖLDÜRECEK DEĞİLİM. KENDİSİNE KÜÇÜK BİR CEZA VERDİM ŞİMDİLİK!

ŞİMDİLİK DİYORUM GÜZELİM BENİ SEVDİĞİNİ SÖYLE BAKALIM!

SOYSUZ ADAM! SENDEN İĞRENİYORUM!

BIRAK BENİ!..

O GÜZEL DUDAKLARINA BU ÇİRKİN KELİMELER HİÇ YAKIŞMIYOR!

Genç kız, adamın nefesini dudakların. da hissedince geriye doğru çe. kilmek istedi...

BENDEN KURTULAMAZ. SIN!

O anda bir kama Nuşirvan'la genç kızın başları ara. sından şıyrılıp tah ta duvara saplandı.

Hanı dolduran müşterilerin alayı gülüşmele. ri kesildi. Başlar geriye doğru çevrildi. Bu kamayı atan kimdi? Herkes içinden kendi kendine bu su. alı soruyordu.

?

Bütün gözler, hanın yarı aydınlık bir köşesinde duran ince, uzun boylu bir adama takılıp kalmıştı.

Kıza saldıran adam hiç beklemediği bu olay kar. şısında bir an donup kal. mıştı. Handa çıt bile çıkmıyordu...

Hani kaplayan şessizliği ada-
mın bağırtısı bozdu. Ayakta,
Dimdik duran Tolga'ya seslendi.

HATA ETTİN YABANCI! KAMA BANA GELEBİLİRDİ...

O ATANIN NİYETİNE BAĞLI!

BU SANA UFAK BİR İHTAR OLSUN! ZORLA GÜZELLİK OLMAZ!

Tolga sözlerini bitirir bitirmez adamın ağzın-
dan acı bir kahkaha kopku...

... Ve sonra ...

BANA BAK YABANCI! ŞİMDİ SANA, NUŞİRVAN'A AKIL VERMENİN NE DEMEK OLDUĞUNU GÖSTE-RECEĞİM!

Ani bir hareketle, az
ilerde duran bir müşteri-
nin kamasını eline aldı

... ve ...

AL!

Adam kamayı fırlatırken Tolga, masanın altındaki tabureyi kapıvermişti.
Tolga'nın bu çabukluğu handakileri oldukça şaşırtmıştı.
NUŞİRVAN'IN ATTIĞI KAMANIN ŞİMDİYE KADAR HEDEFİNİ ŞAŞIRDIĞI GÖRÜLMEMİŞTİ...
YABANCI ZORLU BİRİNE BENZİYOR.
HAYT!
Nuşirvan deliye dönmüştü. Büyük bir hışımla Tolga'ya doğru atıldı...
GÜM!...
Fakat Kafkas kaplanı yanındaki masanın kenarını tutup kaldırınca...

ÖZET: Karçar Han'ın yeğeni Çatkal amcasının intikamını almak için Tigin'i Titsu kentinden kaçırıp, Şirvan'a götürür. Tolga Çatkal'ın peşine düşer. Çatkal Şirvan'da doktoru öldürür. ve Kenti terkeder. Çatkal'a Mirza adında bir halı yardım ederse. de Tolga onun izini bulur. Fakat sonunda onun izini kaybeder. Girdiği handa zor durumda olan bir kıza yardım eder...

Kıza saldırmak isteyen Nusirvan allak bullak olmuştur. Tolga eğilip onun saçlarını parmaklarına geçirir.

Nuşirvan'ın ardına bile bakmadan terkettiği handa herşey eski halini almıştı.

Bu arada atının yarasını tımar eden Tolga, tekrar hana girip köşedeki bir masaya oturdu. Az sonra mutfağın kapısı açıldı.

HMMM. BU DEĞİŞİKLİĞİN BİR NEDENİ OLMALI...

Elinde servis tepsisi ile mutfaktan çıkıp ağır ağır Tolga'nın masasına ilerleyen genç ve güzel kız, yeni giysisi ile, az önce Nüşirvan'ın hücumuna uğrayan kıza hiç benzemiyordu.

BENİM İÇİN YAPTIKLARINIZIN KARŞILIĞINI NASIL ÖDEYECEĞİM BİLEMİYORUM YİĞİDİM...

ÖDEDİNİZ BİLE. GÜZELLİĞİNİZİ SEYRETMEM YETER...

BİRBİRİMİZE BORCUMUZ KALMADI ARTIK.

SİZİ MASAMA DAVET EDEBİLİR MİYİM?

Adının Dildar olduğunu söyleyen genç kız, Tolga'nın masasına oturup konuşmaya başladı.

SİZİ İLK DEFA GÖRÜYORUM. BU HANA İLK GELİŞİNİZ GALİBA... YOLCULUK NE TARAFA?

ŞİMDİLİK ONU BEN DE BİLMİYORUM. ÖĞRENMEK İSTEDİĞİM BAZI ŞEYLER VAR..

BELKİ SİZE YARDIMCI OLABİLİRİM...

SANMIYORUM BURADA OLUŞUMUN NEDENİ BİR KAN DAVASI. ÇATKAL DENEN BİR İTİN PEŞİNDEYİM. MİRZA ADINDA BİR SOYSUZ ONA YARDIM EDİYOR.

MİRZA MI?

Mirzə adını duyan genç kız bir an şaşırmıştı.

EVET MİRZA.. YOKSA ONU TANIYOR MUSUNUZ?

...HAYIR!..... HAYIR!..

Dildar Tolga'nın masasından ayrılıp odasına çekildiğinde karanlık hiçe başlamıştı.

Döşeğinde düşünceleri ile başbaşa kalan Tolga'nın gözünü bir türlü uyku tutmuyordu.

TUHAF ŞEY!.. MİRZA İSMİNİ DUYUNCA KIZIN YÜZÜNÜN RENGİ DEĞİŞİVERDİ. NEDEN ACABA?

Dildar'ın mutlak bildiği birşey vardı.. Tolga bunu kafasına takmıştı.. birden...
O DA NE? KORİDORDA DOLAŞAN BİRİ VAR...

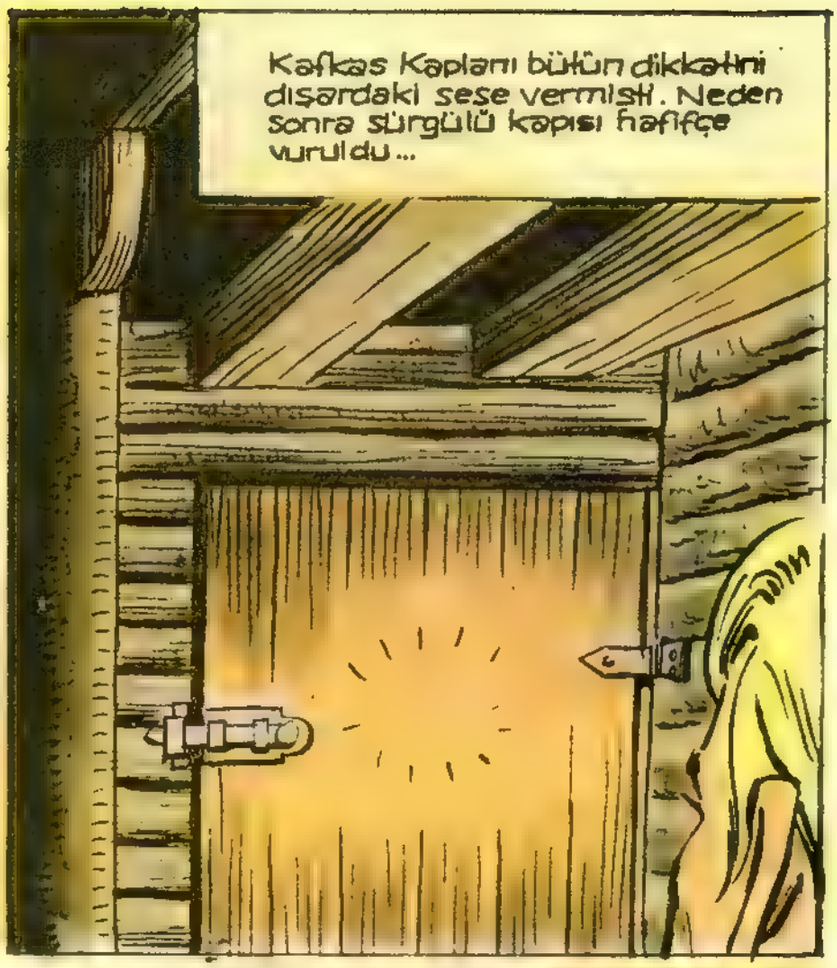
Kafkas Kaplanı bütün dikkatini dışardaki sese vermişti. Neden sonra sürgülü kapısı hafifçe vuruldu...

Usulca yatağından kalktı. Başucundaki kılıcını eline alıp kapıya doğru ilerlemeye başladı.

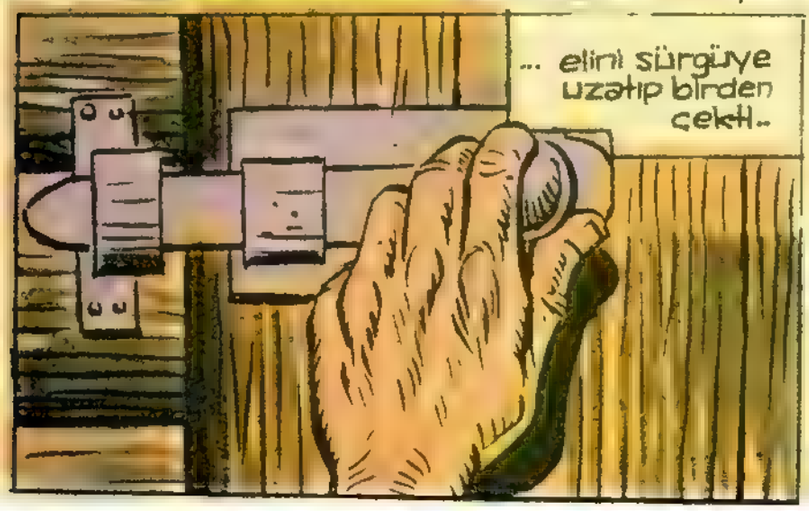
... elini sürgüye uzatıp birden çekti..

... ve hızla kapıyı açtı.
DİLDAR....

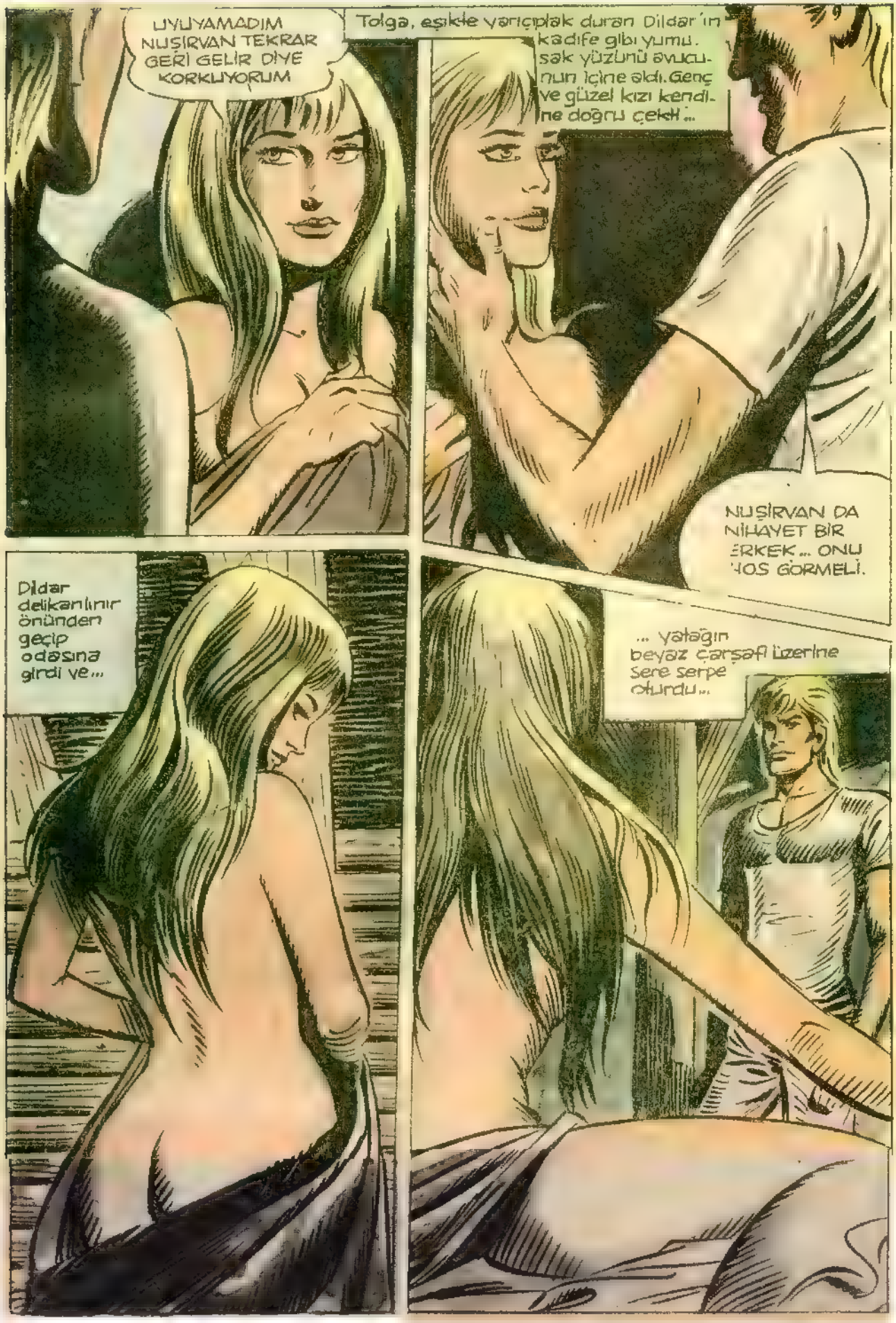
UYUYAMADIM NUŞİRVAN TEKRAR GERİ GELİR DİYE KORKUYORUM
Tolga, eşikte yarıçıplak duran Dildar'ın kadife gibi yumuşak yüzünü avucunun içine aldı. Genç ve güzel kızı kendine doğru çekti...
NUŞİRVAN DA NİHAYET BİR ERKEK... ONU HOŞ GÖRMELİ.
Dildar delikanlının önünden geçip odasına girdi ve...
... yatağın beyaz çarşafı üzerine sere serpe oturdu...

Tolga, gece odasına giren bu dünya güzeli davetsiz misafirin yarı çıplak vücudunu uzun uzun seyrettikten sonra...

... yavaşca yanına yaklaştı

... elini genç kızın vücudunu örten beyaz çarşafa doğru uzattı. Örtüyü yakaladığı gibi hızla çekti.

MIRZA'YI TANIDIĞINI ANLAMIŞTIM

Dildar'ın örtü içinde şakladığı kama tutan eli meydana çıktı

MAKSADIN NE?!

Dildar hiç cevap vermeden bir panter gibi yatağından fırladı.

Fakat Tolga için Dildar'ın bıçaklı elini yakalamak hiç de zor olmadı
YAVAŞ OL TATLIM.. ANLAŞILAN SENİNLE BAŞKA TÜRLÜ KONUŞMAK GEREKECEK.
Kafkas kaplanı kızın bileğini bırakmadan gözlerini onun iri gözlerine dikti. Sonra...
... diğer elini Dildar'ın ince, çıplak beline getirip kendine doğru çekti ve dudaklarını onun iri, etli dudaklarına götürdü...
Genç kızın parmakları gevşedi. Tolga'ya saplamak için tuttuğu kama tahta zemine saplandı

Direnmenin bir fayda vermeyeceğini anlayan Dildar, kendini Tolga'nın kollarına bırakmıştı. Az önce, delikanlının alevli dudaklarından kaçmak için karşı koyarken şimdi onları bırakmak istemiyordu...
Öldürmek istediği delikanlı şimdi ona hayatının en mutlu gecesinden birini yaşatıyordu.
Tolga'nın da beklediği bu andı.
MİRZA İLE DOSTLUK KURMANA BİR ANLAM VEREMİYORUM DİLDAR. NEDEN ONU BENDEN SAKLIYORSUN. BANA YARDIM ETMELİSİN..
DEDİĞİN OLSUN...
Bir ara genç kız, iri gözlerini açtı... Aklını kurcalayan bir takım meseleleri vardı. Ama, onları düşünmenin bu gece gereksiz olduğunu anlayınca yavaş yavaş gevşemeye başlayan kollarını daha da sıkıp tekrar mutlu dünyasına döndü.

Gün batımına doğru bütün gece at süren iki adam, bir ırmak kenarında dinlendikten sonra tekrar yollarına koyulmuşlardı.

ARTIK TOLGA BİZİM İZİMİZİ BULAMAZ ÇATKAL TERS YÖNE GİTTİĞİMİZİ ANLAMASINA İMKÂN YOK.

NE DEMEK İSTEDİĞİNİ ANLIYORUM MİRZA. AMA BENİM BAŞKA PLÂNLARIM VAR...

SAKIN BANA KALLEŞLİK YAPMAYA KALKMA. YOKSA SENİ DOĞDUĞUNA PİŞMAN EDERİM ÇATKAL

SANA KALLEŞLİKTEN BAHSEDEN KİM. İSTEDİĞİN PARAYI SANA VERECEĞİM. AMA O PARA SENİ DOYURMAZ. BİR KENTİ ELDE ETMEK İSTERMİSİN?

ANLAYAMADIM?

KULAKLARINI AÇ VE DİNLE MİRZA! SİRVAN'DA SAKLI BİR ÇOCUK VAR. EĞER ONU ORADAN KAÇIRABİLİRSEK TİTSU KENTİ'Nİ AVUCUMUZUN İÇİNE ALABİLİRİZ.

İŞİN İÇİNDE BİR ÇOCUK OLDUĞUNU BİLMİYORDUM.

KOSKOCA BİR KENT BİZİM OLACAK MİRZA. DÜŞÜNSENE BİR KERE, BİR DEDİĞİMİZİ İKİ ETMEYECEK TİTSU HALKI. SEN BAŞBUĞ OLACAKSIN.

BEN ÇOCUK MUYUM ÇATKAL! BU MASALLARI GİT BAŞKASINA YUTTUR. BEN PARAMI İSTERİM. ANLIYORMUSUN PARAMI!

Mirza ile Çakal'ın önlerindeki tepede birden bir atlı belirivermişti. Bu Tolga'dan başkası değildi. Nasıl izlerini bulmuştu, gün batımına doğru gittiklerini kimden öğrenmişti. Bu sualler her ikisinin de kafasını kurcalayıp duruyordu. Halbuki bütün bunları Dildardan öğrenmek Tolga için pek zor olmamıştı...

Münakasa devam ederken Çakal birden atının diz. ginlerine asıldı.

FAKAT BU İMKÂNSIZ!

BENDEN KURTULACAĞINIZI MI SANDINIZ KÖ. PEKLER! İŞTE YAKALADIM SİZİ!..

Kafkas kaplanı birden üzerlerine doğru atını dizginledi.

DAVRANIN KILIÇLARINIZA **TOLGA** GELİYOR!

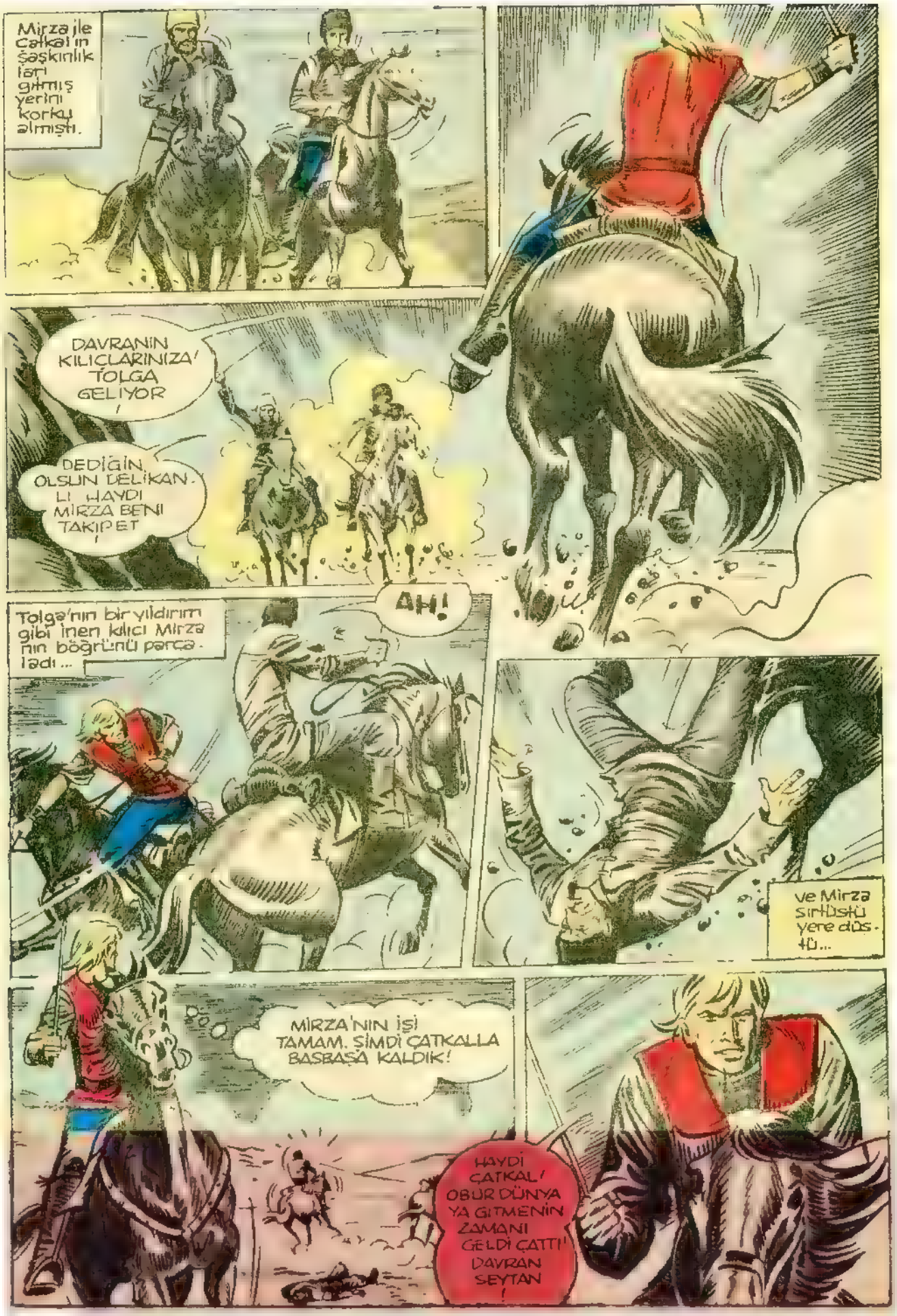
Mirza ile Çatkal'ın şaşkınlıkları gitmiş yerini korku almıştı.
DAVRANIN KILIÇLARINIZA! TOLGA GELİYOR!
DEDİĞİN OLSUN DELİKANLI HAYDI MİRZA BENİ TAKİP ET!
AH!
Tolga'nın bir yıldırım gibi inen kılıcı Mirza'nın böğrünü parçaladı...
ve Mirza sırtüstü yere düştü...
MİRZA'NIN İŞİ TAMAM. ŞİMDİ ÇATKALLA BAŞBAŞA KALDIK!
HAYDİ ÇATKAL! OBUR DÜNYA YA GİTMENİN ZAMANI GELDİ ÇATTI! DAVRAN SEYTAN!

Tolga hışımla atını bu defa Çatkal'ın üzerine sürdü. Maksadı, onu öldürmeden Şirvan'a götürmekti. Bunun için kılıcının kabzasını büyük bir ustalıkla Çatkal'ın suratına indirdi.

Tolga'nın istediği olmuş, Çatkal sırt üstü atından yere yuvarlanmıştı.

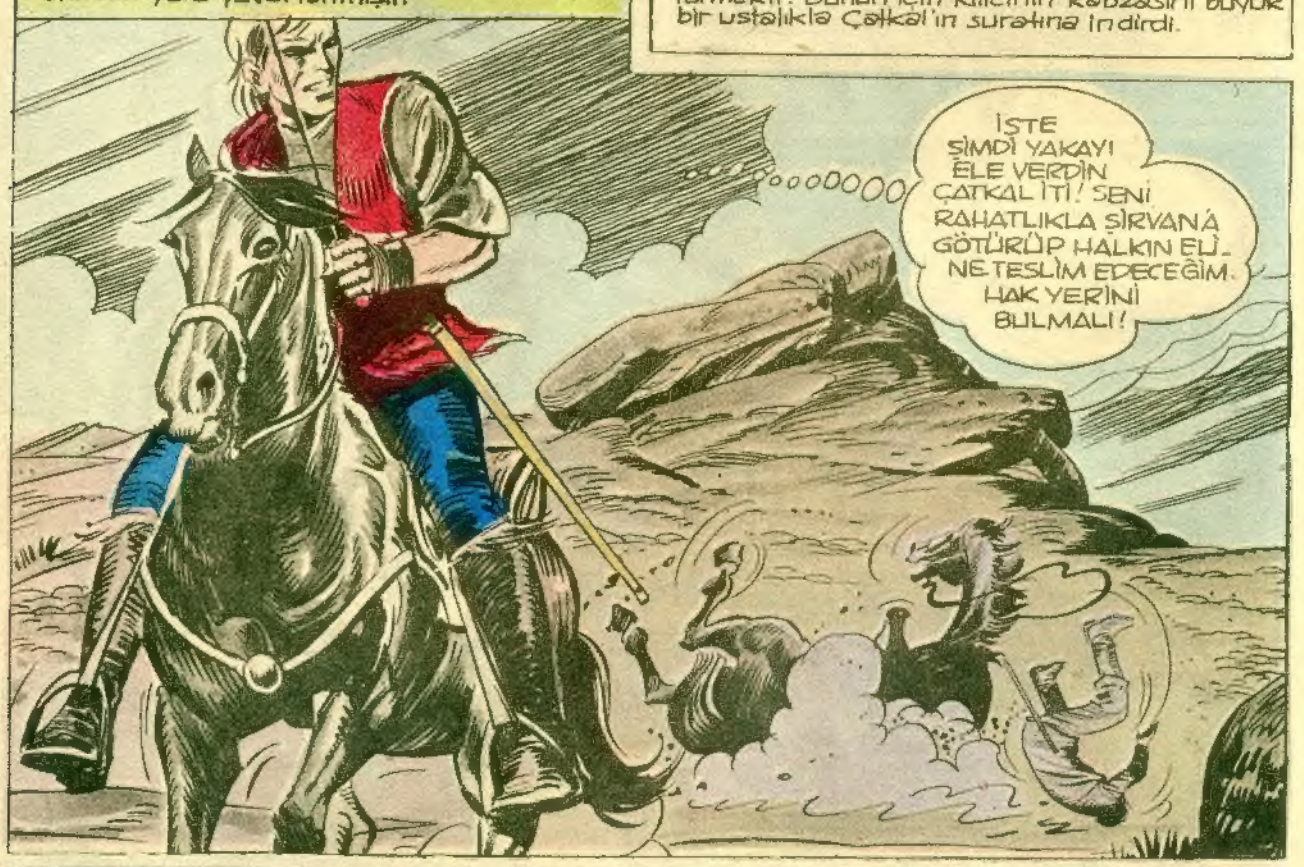

Fakat Çatkal'da Tolga'nın niyetini anlamıştı. Bunun için kendini yandaki kayaların arasına ativerdi.

Tolga bir müddet Çatkal'ın kayalara doğru kaçışını büyük bir dikkatle izledi.
BUDALA ELİMDEN KAÇACAĞINI ZANNE-DİYOR.
Ani bir kararla atından indi.
SEN BURADA BEKLE ŞEYTAN. ONU KENDİ USULÜMCE YAKALAYACA-ĞIM.
KESTİRMEDEN GİDERSEM ÖNÜNE ÇIKABİLİRİM. O BUNU AKIL EDEMEZ...
İŞTE BİRAZDAN ALTIMDAN GEÇECEK. YAKLAŞ BAKALIM İT SOYLU!
IH!
Çatkal ardına bile bakmadan koşmaya devam ediyordu...

Çatkal bu saldırıyı hiç beklemiyordu. Tolga'nın demir gibi sağlam yumruğunu yiyince gözlerinde yıldızların uçuştuğunu farketti...
Ve bunu diğerleri takip etti...
Çatkal'ın bu aralıksız yumruklara karşı koyacak gücü kalmamıştı artık. Ayaklarının bağı kesilmişti sanki.
Yere düştü. Kalkmak istedi. Ayakta dipdiri duran kafkas kaplanını görünce moreli büsbütün bozuldu...
Büyük bir paniğe kapılmıştı. Şirvan'da başına gelecekleri düşündü. Birden ayağa kalkarak koşmaya başladı.

Bu serüvenin sonu